

40 LAT

W NUMERZE

**Uroczyste obchody 40-lecia
samorządu radców prawnych**

Ślubowanie radców prawnych

**Porozumienie z Izbą
Adwokacką w Bilbao**

Drogie Koleżanki, Drodzy Koledzy

André Maurois powiedział, że przeszłość jest jak lampa umieszczona u wejścia do przyszłości. Myśl ta oddaje ducha nadal trwających obchodów 40-lecia naszego Samorządu, a nadto stała się motywem publikacji jubileuszowej, której podtytuł brzmi „Przeszłość – Teraźniejszość – Przyszłość”. Przeszłość dobrze znamy, pamiętamy i potrafimy o niej opowiadać. W czasie uroczystego bankietu, który odbył się 2 lipca tego roku, film o historii OIRP we Wrocławiu umożliwił nam odbycie podróży w czasie. W tym numerze znajdziecie Państwo relacje z obchodów 40-lecia w naszej Izbie oraz felieton K. Stogi o kulisach powstania filmu. Teraźniejszość to nasza codzienna walka na wielu frontach, w tym również walka o niezależność zawodu. Wobec wniosku grupy posłów o zbadanie zgodności z ustawą zasadniczą tych regulacji ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, które dotyczą zasad przynależności do samorządu zawodowego (sygn. akt. K 6/22), tym bardziej wymagana jest obecnie konsolidacja środowiska. Dał temu wyraz Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych, gdzie obok uroczystości rocznicowych (zachęcamy do lektury sprawozdania z wydarzeń autorstwa K. Mularczyka), procedowane były istotne zmiany ordynacji wyborczej oraz Kodeksu Etyki (co na łamach „Przeglądu” przybliży Dziekan T. Scheffler). Ponadto zmiany w KERP będą systematycznie omawiane w rubryce „Z Wokandy radcowskiej”). I wreszcie przyszłość zawodu?! Niewątpliwie specjalizacja, nowe technologie i znajomość języków. Idąc z duchem czasu, Centrum Doskonalenia Zawodowego wychodzi naprzeciw tym potrzebom (O czym już niedługo!), Komisja Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowych zaprasza na cykliczne podcasty, a Komisja ds. Współpracy z Zagranicą dba o to, by nasi radcowie nie tylko swój język znali, parafrazując słowa klasyka.

Pozostając w duchu obchodów, zainicjowaliśmy nową rubrykę w naszym kwartalniku pod hasłem właśnie Przeszłość – Przyszłość – Teraźniejszość, gdzie będziemy umieszczać mini wywiady ze szczególnie zasłużonymi dla naszej społeczności radcami prawnymi. Z jako pierwszymi porozmawialiśmy z Dziekanami. No cóż, ostatnie z pytań łatwym nie było! Zachęcamy do oceny, jak Dziekani sobie z nim poradzili.

Jubileusz to również czas refleksji nad tym do czego – jako samorząd – doszliśmy i jakie wyzwania przed nami. Jako redakcja zrobimy co w naszej mocy, by jak najrzetelniej informować was o tym, czym żyje Izba i jej członkowie, co się dzieje, co można zmienić, a z czym powinniśmy się zmierzyć. Zachęcamy do regularnej lektury „Przeglądu Radcowskiego”, a warto, bo w numerze znajdziecie również felieton A. Gacek, wywiad z S. Zarzycką i recenzję jej książki, R. Gąsior ponownie zaznajamia nas ze sztuką, a R. Biel i K. Mularczyk przybliżają nam historię naszej drużyny piłkarskiej. ●

Anna Zalesińska
Redaktor Naczelna

Krystian Mularczyk
Zastępca Redaktor Naczelnej

05 KALENDARIUM

Z ŻYCIA SAMORZĄDU

- 06 **Kronika Rady OIRP we Wrocławiu**
Maciej Różewicz
- 08 **Stanowisko OIRP we Wrocławiu wobec wniosku grupy posłów do Trybunału Konstytucyjnego**
Anna Zalesińska
- 10 **Uroczyste obchody 40-lecia samorządu radców prawnych w OIRP we Wrocławiu**
Marta Kruk
- 16 **Sprawozdanie z Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych oraz krajowych obchodów jubileuszu 40-lecia Samorządu Radców Prawnych**
Krystian Mularczyk
- 24 **Porozumienie o współpracy pomiędzy OIRP we Wrocławiu a Stowarzyszeniem „NOMADA”**
Krystian Mularczyk
- 27 **Porozumienie z Izbą Adwokacką w Bilbao**
Izabela Konopacka
- 28 **Poniedziałkowa poradnia prawna pro bono**
Jacek Grzegorzczak
- 32 **Kolejne posiedzenie Rady kierunku konsulting prawny i gospodarczy za nami**
Krystian Mularczyk
- 33 **Uroczyste wręczenie dyplomów absolwentom WPAiE Uniwersytetu Wrocławskiego**
Krystian Mularczyk
- 35 **Spotkanie Partnerów Grupy Lokalnej ELSA Wrocław**
Krystian Mularczyk
- 36 **Rozwijamy współpracę ze Stowarzyszeniem ELSA Wrocław**
Krystian Mularczyk
- 37 **Witamy nowych radców prawnych**
Beata Kozieł

- 38 **SENIORZY SENIORM**
Seniorzy w krainie fiordów i lodowców
Krystyna Stoga, Bożena Ptaszyńska-Spędzia

- 45 **ZAGADNIENIA PROBLEMOWE**
Zmiany w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego
Tomasz Scheffler

- 47 **RECENZJA**
Recenzja publikacji „Między niebem a ziemią”
Michał Pyrz

48

Z RADCOWSKIEJ WOKANDY

Współpraca radcy prawnego z firmą windykacyjną w świetle orzecznictwa WSD KIRP oraz zmian w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 2023 r.

Leszek Korczak

53

APLIKACJA

Rejs aplikantek i aplikantów radcowskich

Robert Staszewski

54

Ślubowanie radców prawnych AD 2022

Robert Staszewski

57

Sylwetka Aplikanta – Paulina Meńkarska

Milena Szostak-Kałużka

58

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

Kongres Federacji Adwokatur Europejskich (FBE) oraz Rad Adwokatur i Stowarzyszeń Prawniczych Europy CCBE (CCBE) w Sofii

Agnieszka Poteralska

63

Warsztaty FBE z „Z widokiem na cyberbezpieczeństwo”

Agata Jałowiecka

66

Jak za pomocą technologii usprawnić dostęp do wymiaru sprawiedliwości? Wyniki finału międzynarodowego konkursu LegalTech Federacji Adwokatur Europejskich

Maria Dymitruk

69

Sprawozdanie z Międzynarodowego Konkursu Oratorskiego

Michalina Gdula

71

KĄCIK JĘZYKOWY

Spółka spółce nierówna, czyli jak mówić o różnych formach działalności gospodarczej w języku angielskim

Izabela Konopacka

73

NOWE TECHNOLOGIE

Kolejne odcinki podcastu „Prawo a nowe technologie”

Wojciech Lamik

75

Infografiki o chmurze obliczeniowej

Kasia Załęska

78

Digital Services Act i Digital Markets Act

Aleksandra Kraśnicka

82

WYDARZENIA

Sprawozdanie z V Kongresu Firm Rodzinnych we Wrocławiu

Krzysztof Mularczyk

85

Sprawozdanie z ogólnopolskiej konferencji naukowej „Monitoring w zakładzie pracy – aspekty prawne i organizacyjne”

Ariel Przybyłowicz

88 **Sprawozdanie z webinaru „Charakterystyka zawodu radcy prawnego – wybrane zagadnienia”**

Krystian Mularczyk

89 **Letni Przegląd Strategiczny UE we Wrocławiu, czyli jak ekonomiści aspirują do wyjścia poza schematy**

Natalia Krej, Beata Kotula

92 **Tour de Konstytucja**

Dorota Seweryn-Stawarz, Marta Kruk

94 **A Little Party Never Killed Nobody... – rejs w stylu „Great Gatsby”!**

Sylwia Filińska

95 **Piąty Piknik Wrocławskiej Palestry za nami**

Krystian Mularczyk

SPORT

96 **X Jubileuszowy Bieg o Puchar Dziekana OIRP we Wrocławiu**

Sylwia Filińska

98 **IX Drużynowe Mistrzostwa Polski Prawników w Tenisie Ziemnym, Poznań 2022 r.**

Krystian Mularczyk

101 **Trójmecz – prawnicy, lekarze, architekci, 13–14 sierpnia 2022 r.**

Aleksandra Ostrowska

104 **Nie starczyło sił...**

Marcin Kuczyński

106 **XXVI Wrocławski Turniej Tenisowy Prawników „Temida”**

Krystian Mularczyk

FELIETON

109 **Witkacy**

Radosław Gąsior

112 **Historia reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu**

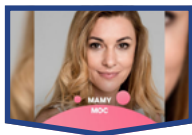
Krystian Mularczyk, Rafał Biel

117 **Nie święci garnki lepią...**

Krystyna Stoga

122 **W krainie gór i tysięcy jezior – wędrówki w Pirenejach (cz. I)**

Agnieszka Gacek

WYWIAD

137 **Między niebem a ziemią – wywiad z Sylwią Zarzycką**

Anna Zalesińska

140 **Przeszłość – Przyszłość – Teraźniejszość**

Anna Zalesińska, Krystian Mularczyk

• PAŹDZIERNIK •						
PN	WT	ŚR	CZ	PT	SB	ND
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

• GRUDZIEŃ •						
PN	WT	ŚR	CZ	PT	SB	ND
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

03
października

Seminarium radcowskie
„Odpowiedzialność deliktowa jednostek organizacyjnych na zasadzie winy organizacyjnej oraz winy anonimowej – zagadnienia”

06
października

Webinarium
„Prawne aspekty komercjalizacji nowych technologii”

07–08
października

Kongres Kobiet

17
października

Wellbeing
„Jak mieć płaski brzuch i nie musieć robić brzuszków? Jak bezpiecznie zrzucić wagę?”

20
października

Webinarium
„Dostęp do informacji publicznej”

21–23
października

Szkolenie wyjazdowe
w Trzebieszowicach

22
października

Radcowski Telefon Zaufania

24
października

Seminarium radcowskie
„Postępowanie przed Komisją ds. Orzekania o Zdarzeniach medycznych...”

27
października

Webinarium
„Nowe Prawo zamówień publicznych – praktyczne doświadczenia”

• LISTOPAD •						
PN	WT	ŚR	CZ	PT	SB	ND
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

07
listopada

Seminarium radcowskie
„Bezskuteczność czynności oraz zdarzeń prawnych dotyczących majątku upadłego jako skutek ogłoszenia upadłości”

10
listopada

Webinarium
„Radca prawny jako obrońca w postępowaniu karnym wykonawczym...”

17
listopada

Webinarium
„Przebieg rozprawy i postępowanie dowodowe w sprawach cywilnych”

18
listopada

Dyskusyjny Wieczór Filmowy, DCF

21
listopada

Wellbeing
„Techniki oddechowe, pozytywne wizualizacje – redukcja stresu”

25–10
list.–grud.

Kampania 16 Dni Akcji Przeciw Przemocy ze względu na Płeć, Orange The World, Biała Wstążka

03
grudnia

Dzień Osób z Niepełnosprawnościami
– porady prawne w Polskim Związku Niewidomych

04
grudnia

Mikołajki w Operze

08
grudnia

Webinarium
„Ostatnie zmiany w kodeksie spółek handlowych”

12
grudnia

Seminarium radcowskie
„Przekształcenia spółek osobowych w spółkę z o.o. – aspekty podatkowe”

15
grudnia

Webinarium
„Rozwiązywanie konfliktów w miejscu pracy – mediacja pracownicza sądowa i pozasądowa”

Kronika Rady OIRP we Wrocławiu

r. pr. **Michał Różewicz**

Fot. OIRP we Wrocławiu

Wysoka temperatura i słoneczne wakacyjne dni już za nami, dzieci wracają do szkoły, studenci na wykłady, a Rada OIRP we Wrocławiu do pracy. Chociaż... nie, nie jest to do końca prawda, gdyż okres urlopowy nie wpłynął na funkcjonowanie Rady, która w lecie 2022 r. odbywała regularne posiedzenia.

Letnie miesiące przyjęło się nazywać sezonem ogórkowym, bo generalnie w życiu społecznym czy politycznym brak większych fajerwerków i wydarzeń. Podobnie wyglądały generalnie prace Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu. Przeważającą większość czasu pochłaniały uchwały dotyczące bieżącego

funkcjonowania naszej Izby i jej członków, czyli wniosków o wsparcie socjalne, uchwały o wpis lub skreślenie z listy radców prawnych oraz listy aplikantów prowadzonych przez OIRP we Wrocławiu, czy też uchwały dotyczące zmian patronów aplikantów. Poddawane pod głosowania były jednak też kwestie mniej stereotypowe, o których warto wspomnieć.

Na pierwszy ogień wskazać należy, że Rada OIRP we Wrocławiu podjęła uchwały o odwołaniu ze stanowiska zastępców Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Zbigniewa Stecz, r. pr. Pawła Machajskiego, r. pr. Moniki Tyborowskiej, r. pr. Dominiki Buch oraz r. pr. Andrzeja Grzywiny. Nie był to bynajmniej wyraz braku zaufania do wyżej

wskazanych osób, gdyż w opinii Rzecznika Dyscyplinarnego każda z nich wykazała się wysokim stopniem profesjonalizmu oraz wiedzy merytorycznej. Niemniej, z uwagi na natłok dodatkowych obowiązków, jeszcze przed wakacjami, każda z tych osób złożyła rezygnację. Oczywiście Rada przychyliła się do wniosków i podjęła stosowne uchwały oraz podjęła uchwałę określającą termin do 7 października br. na zgłaszanie kandydatów, którzy zajmą powstałe wakaty. Jednocześnie Rada OIRP we Wrocławiu wyraża ustępującym zastępcom Rzecznika Dyscyplinarnego podziękowanie za ich pracę i wkład w rozwój naszego wrocławskiego samorządu.

Kolejnym ważnym tematem, o charakterze finansowo-organizacyjnym, będzie konieczność nowelizacji budżetu OIRP we Wrocławiu na rok 2022. Z tego względu Rada podjęła uchwałę o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Delegatów Okręgowej Izby Radców Prawnych

we Wrocławiu na dzień 27 września 2022 r. Zmiana budżetu podyktowana jest koniecznością przeznaczenia środków finansowych na istotniejsze obszary inwestycyjne związane m.in. z siedzibą Izby i planowanymi pracami.

Na koniec kilka słów stanowiących formę wsparcia dla jednego z naszych kolegów, bowiem działając w porozumieniu i za aprobatą Rady OIRP we Wrocławiu pan Dziekan Tomasz Scheffler zgłosił kandydaturę r. pr. Grzegorza Polichta do konkursu *Rising Stars Prawnicy – liderzy jutra 2022*. Mecenasek Policht jest członkiem Komisji ds. współpracy z zagranicą przy OIRP we Wrocławiu oraz członkiem Komisji Nowych Technologii przy Federacji Adwokatów Europejskich, a w ramach działalności *pro bono* wspierał m.in. Towarzystwo im. Św. Brata Alberta. Głęboko wierzymy, że jego kandydatura zostanie doceniona przez jury konkursowe i życzymy mu powodzenia w tej rywalizacji. •

XI EDYCJA KONKURSU

Rising Stars Prawnicy – liderzy jutra 2022

Organizator konkursu: Wolters Kluwer

Patron medialny: **Prawo.pl**

Stanowisko OIRP we Wrocławiu wobec wniosku grupy posłów do Trybunału Konstytucyjnego

r. pr. **Anna Zalesińska**

Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu przyjęła jednogłośnie Stanowisko w sprawie wniosku grupy posłów skierowanego do Trybunału Konstytucyjnego dotyczącego zbadania zgodności z konstytucją art. 49 ust. 1 i ust. 3 ustawy o radcach prawnych.

Stanowiska o analogicznej treści zostały przyjęte także przez pozostałe izby oraz przez Krajową Radę Radców Prawnych, która dodatkowo przewiduje złożenie wniosku do Prezesa TK o umożliwienie samorządowi formalnego zajęcia

Fot. A. Snitsaruk

stanowiska w sprawie. Równoległe, podobne działania, w porozumieniu z samorządem radcowskim, podjął dziś również samorząd adwokacki.

STANOWISKO RADY OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE WROCŁAWIU Z DNIA 4 LIPCA 2022 R.

W dniu 22 kwietnia br. grupa posłów złożyła wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z ustawą zasadniczą regulacji ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych Dz.U. z 2022 r., poz. 1166 dotyczących zasad

przynależności do samorządu zawodowego (sygn. akt K 6/22). Przedmiotowy wniosek wskazuje na niezgodność art. 49 ust. 1 i 3 ustawy o radcach prawnych z art. 17 ust. 1, art. 20 w zw. z art. 22 oraz z art. 65 ust. 1 w zw. z art. 58 ust. 1

i w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. W ocenie grupy posłów, przynależność radców prawnych do okręgowych izb radców prawnych według kryterium terytorialności, ma jakoby ograniczać ich prawo do wykonywania zawodu, wolność działalności gospodarczej i wolność zrzeszania się. Kwestionuje się również kompetencję samorządu zawodowego do tworzenia okręgowych izby radców prawnych.

Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu – nie zgadzając się z treścią przedmiotowego wniosku grupy posłów do Trybunału Konstytucyjnego – podkreśla, że zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego, powołanym do świadczenia pomocy prawnej na rzecz każdego podmiotu oraz ochrony praw i wolności człowieka oraz obywatela. Samorząd zawodowy radców prawnych na mocy Konstytucji RP sprawuje pieczę nad należytym wykonywaniem zawodu w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Tylko niezależni, samorządni i wolni radcowie prawni zrzeszeni w autonomicznym samorządzie zawodowym mogą prawidłowo wypełniać swe konstytucyjne i ustawowe obowiązki.

Aktualnie obowiązujący model ustrojowy samorządu radców prawnych, oparty o zasady autonomii i rozdzielenia kompetencji pomiędzy struktury okręgowe i krajowe, jest gwarantem wykonywania zawodu radcy prawnego w sposób profesjonalny, wolny i niezależny na terenie całego kraju i w formie dopuszczonej przez ustawę o radcach prawnych. Pomoc prawna świadczona przez niezależnych od władz publicznych prawników jest natomiast jedną z niezbędnych gwarancji właściwej ochrony praw podmiotowych. Autonomia samorządów reprezentujących zawody zaufania publicznego, w tym autonomia samorządu radców prawnych

oraz związane z tym w sposób nierozdzielny gwarancje niezależności profesjonalnych pełnomocników prawnych służą realizacji prawa do sądu. W należycie funkcjonującym systemie wymiaru sprawiedliwości, zapewnianie i zagwarantowanie każdej jednostce możliwości skorzystania z niezależnej pomocy prawnej staje się w konsekwencji jednym z mierników praworządności.

Ustrój samorządów zawodowych nie może być modyfikowany w sposób, który może naruszać konstytucyjne wolności i prawa oraz zasady ustrojowe państwa. Rezygnacja z dotychczasowego modelu obowiązkowej przynależności do struktur samorządowych wskazanych przez ustawę o radach prawnych (okręgowe izby radców prawnych) zniweczy istotę zapisu art. 17 Konstytucji RP. Podważenie istoty silnej samorządności prawniczych zawodów zaufania publicznego sprawi, że zawód radcy prawnego trafi pod kontrolę państwa lub zostanie poddany wpływowi różnych grup interesów ekonomiczno-gospodarczych.

Rada Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, biorąc pod uwagę, że sprawa o sygn. akt K 6/22 rozpoznawana przez Trybunał Konstytucyjny ma istotne znaczenie z punktu widzenia gwarancji ochrony praw i wolności jednostek oraz funkcjonowania okręgowych izb radców prawnych jako niezależnych, konstytucyjnie umocowanych reprezentantów zawodu zaufania publicznego, wspiera działania Krajowej Rady Radców Prawnych związane z jej wnioskiem do Prezesa Trybunału Konstytucyjnego o umożliwienie przedstawienia – w trybie § 31 ust. 3 Regulaminu Trybunału Konstytucyjnego – stanowiska w sprawie o sygn. akt K 6/22 rozpoznawanej przez Trybunał Konstytucyjny. •

Uroczyste obchody 40-lecia samorządu radców prawnych w OIRP we Wrocławiu

r. pr. **Marta Kruk**

Fot. OIRP we Wrocławiu

Uroczyste obchody 40-lecia samorządu radców prawnych w OIRP we Wrocławiu odbyły się 2 lipca w sali bankietowej hotelu Novotel Centrum we Wrocławiu.

Uczestniczyli w nich, oprócz 240 radców Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu oraz pracowników biura, znamienici goście: Dziekani Rady OIRP

we Wrocławiu poszczególnych kadencji: Jan Bieć, Jan Łoziński, Leszek Korczak, Dziekan Rady OIRP w Bydgoszczy Michał Rościszewski, Dziekan Rady OIRP w Krakowie Marcin Sala-Szczypiński, Dziekan Rady OIRP w Zielonej Górze Przemysław Szejna, Sekretarz Rady OIRP w Poznaniu Grzegorz Lorych, Członek Prezydium Rady OIRP w Warszawie Piotr Grodzki, Wiceprezydent Stowarzyszenia Adwokatów

Wicedziekan OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz; fot. OIRP we Wrocławiu

Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler; fot. OIRP we Wrocławiu

Europejskich (FBE) Izabela Konopacka, Redaktor Naczelna Dwumiesięcznika „Radca Prawny” Jowita Pilarska-Korczak, przedstawiciele samorządów zawodów zaufania publicznego: Prezes Izby Notarialnej we Wrocławiu Elżbieta Rączkowska – Martyn, Zastępca Przewodniczącej Zarządu Dolnośląskiego Oddziału Krajowej Izby Doradców Podatkowych Krzysztof

Biernacki, Prezes Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Dariusz Jackowski, Przewodnicząca Dolnośląskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Jeleniej Górze Elżbieta Stojewska-Poznańska, Przewodnicząca Dolnośląskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych we Wrocławiu Anna Szafran, Wicedziekan ORA we Wrocławiu Artur Rojek, Sekretarz Rady

Fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler, r. pr. Sławomir Byra, Wicedziekan OIRP we Wrocławiu Joanna Zimoń-Frankiewicz, Skarbnik OIRP we Wrocławiu r. pr. Artur Górecki, Członek Prezydium OIRP we Wrocławiu r. pr. Sylwia Filińska; fot. OIRP we Wrocławiu

Dolnośląskiej Izby Lekarskiej Małgorzata Niemiec, Członek Rady Izby Komorniczej we Wrocławiu Gabriela Morawiec. Krajową Radę Radców Prawnych reprezentował Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik oraz Wiceprezes Ewa Gryc-Zerych.

Podczas jubileuszowej gali OIRP we Wrocławiu pamiątkowe medale 40-lecia istnienia samorządu odebrali z rąk Dziekanów Jana Biecia, Jana Łozińskiego, Leszka Korczaka i Tomasza Schefflera radcowie prawni z Izby wrocławskiej, szczególnie

r. pr. Jan Łoziński i r. pr. Henryk Krakowczyk; fot. OIRP we Wrocławiu

Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik i Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler; fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik oraz Wiceprezes Ewa Gryc-Zerych, Rzecznik Prasowy OIRP we Wrocławiu Marta Kruk, Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler; fot. OIRP we Wrocławiu

zaangażowani w prace na rzecz samorządu.

Uroczyste obchody stały się okazją do premiery filmu „40-lecie Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu”, którego pomysłodawczynią i autorką scenariusza jest mec. Krystyna Stoga. Film prezentuje 40-letnią historię powstania i kształtowania samorządu zawodowego radców prawnych oraz działalność OIRP we Wrocławiu, zawiera także wywiady z radcami prawnymi zaangażowanymi na przestrzeni tych 40 lat w działalność na rzecz samorządu. Film został umieszczony w zasobach Izby dostępnych na jej stronie www. Zachęcamy do zapoznania się z materiałem!

Uroczyste obchody jubileuszu 40-lecia samorządu i zawodu radcy prawnego w Izbie wrocławskiej zbiegają się z uchwaleniem ustawy o radcach prawnych, co

miało miejsce 6 lipca 1982 r. Dzień 6 lipca został zatem ustanowiony Dniem Radcy Prawnego.

Radcowie prawni wraz z aplikantami radcowskimi tworzą największy samorząd prawniczy w Polsce, sięgający blisko 60 tysięcy osób. Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych radcowie prawni zorganizowani są na zasadach samorządu zawodowego. Przynależność radców prawnych i aplikantów radcowskich do samorządu jest obowiązkowa. Jednostkami organizacyjnymi samorządu posiadającymi osobowość prawną są okręgowe izby radców prawnych i Krajowa Izba Radców Prawnych.

Po zakończeniu oficjalnej części uroczystości laureatom X Biegu o Puchar Dziekana Rady OIRP we Wrocławiu zostały wręczone puchary.

LISTA OSÓB NAGRODZONYCH MEDALAMI

1. Bąkowska Krystyna
2. Bieć Jan KIRP
3. Bochenek Mariusz
4. Broś Ireneusz
5. Brzozowska Felicita
6. Byra Sławomir
7. Ciężkowska Ewa
8. Dobrosz Helena
9. Drak Barbara
10. Drohomirecka-Kowalczyk Iwona
11. Dudek Agnieszka
12. Dźedzyk Jacek
13. Firlit Bogusław
14. Fox Janina
15. Fox Ryszard
16. Fox Tomasz
17. Gajda-Krynicka Elżbieta
18. Gębala Zofia
19. Górecki Artur
20. Gryc-Zerych Ewa KIRP
21. Grzegorzczak Jacek
22. Grzywna Andrzej
23. Jackowska Beata
24. Janikowska Beata
25. Jarlińska Anna
26. Jasińska Barbara
27. Kalus Katarzyna
28. Karpińska-Jarząbkiewicz
29. Kącka Ewelina
30. Klonowska Monika
31. Kohlberger-Wierzbowska Maria
32. Kolak Paweł
33. Konopacka Izabela
34. Korczak Leszek KIRP
35. Kotulla Magdalena
36. Krakowczyk Henryk
37. Kras Barbara KIRP
38. Kruk Marta
39. Kujawska Anna
40. Kumala Janina

Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler
i Wicedziekan OIRP we Wrocławiu Joanna
Zimoń-Frankiewicz; fot. OIRP we Wrocławiu

Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler
i r. pr. Krystyna Stoga; fot. OIRP we Wrocławiu

41. Kwas Stefan
42. Lewandowski Waldemar
43. Łabędzka Joanna
44. Łach Krzysztof
45. Łoziński Jan KIRP
46. Łuć Łukasz
47. Łukowska-Kozak Maria
48. Majcherek-Karoluk Dorota
49. Majewicz Joanna
50. Makowski Jerzy
51. Malik Elżbieta
52. Marukiewicz Monika
53. Menzel Irena
54. Michnicka-Dziewurska Anna
55. Mielnicka Katarzyna
56. Miodońska Anna
57. Mnich Laura
58. Mościcki Zenobiusz
59. Mościńska Anna
60. Mularczyk Krystian
61. Olejnik Aldona
62. Olszewska Rafalina
63. Onichimowski Maciej
64. Orleańska Irena
65. Pieniążek Zdzisław
66. Rak Zbigniew
67. Sierny Magdalena
68. Skotowska-Tomkiewicz Krystyna
69. Softys Bogusław
70. Sosin Daniela
71. Staszewski Robert
72. Stoga Krystyna
73. Śmiałek Elżbieta
74. Templin Agnieszka
75. Włodarek Gwidon
76. Woroniecka Anita
77. Zalesińska Anna
78. Zaliszko Marek
79. Zasławski Jerzy
80. Zientek Adam
81. Zimoń-Frankiewicz Joanna •

Fot. OIRP we Wrocławiu

Sprawozdanie

z Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych oraz krajowych obchodów jubileuszu 40-lecia Samorządu Radców Prawnych

r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniach 6–8 lipca 2022 r. obradował Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych, zwołany z jednej strony dla uczczenia 40-lecia Samorządu Radców Prawnych, z drugiej z powodu potrzeby wprowadzenia zmian do kluczowych regulacji wewnątrzsamorządowych tj. do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, ordynacji wyborczej oraz aktu określającego zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu.

Przypomnę w tym kontekście, że naszą Izbę w Krajowym Zjeździe Radców Prawnych reprezentują radcowie prawni (w porządku alfabetycznym): Tomasz Bajsarowicz, Marta Bechtold, Mariusz Bochenek, Sylwia Filińska, Artur Górecki, Ewa Gryc-Zerych, Beata Janikowska, Marcin Kania, Monika Klonowska, Izabela Konopacka, Leszek Korczak, Marta Kruk, Magdalena Krupska, Krystian Mularczyk, Tomasz Scheffler, Bogusław Sołtys, Daniela Sosin,

Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Sheffler; fot. KIRP

Robert Staszewski, Anita Woroniecka i Joanna Zimoń-Frankiewicz. Przedstawicielem aplikantów jest Kinga Żydek.

Fot. KIRP

Wybór daty rozpoczęcia obrad nie był przypadkowy. Jak wszyscy pamiętamy, jest to Dzień Radcy Prawnego, ustanowiony dla upamiętnienia daty uchwalenia ustawy o radcach prawnych. Co roku tego dnia przypominamy, że zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego, zawodem powołanym do świadczenia pomocy prawnej oraz ochrony praw i wolności obywatelskich. Cechą szczególną tegorocznego jubileuszu jest fakt upływu 40 lat od uchwalenia ustawy, co metaforycznie sugeruje wejście naszego samorządu w wiek dojrzały, to zaś pozwala na uznanie, że jesteśmy silną i niezależną instytucją jednoczącą środowisko profesjonalnych pełnomocników noszących togi z niebieskim żabotem.

Po otwarciu przez Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych Włodzimierza Chróścika gali odbywającej się w Teatrze Polskim w Warszawie wprowadzono sztandar

samorządu i odśpiewano hymn państwowy. Następnie przywitano gości, w tym poprzednich Prezesów Krajowej Rady Radców Prawnych: Jacka Żuławskiego i Macieja Bobrowicza, Grażynę Sałajewską, wdowę po zmarłym w tym roku Prezesie Dariuszu Sałajewskim, a także delegatów na Krajowy Zjazd Radców Prawnych, członków Krajowej Rady Radców Prawnych XI kadencji, Dziekanów Rad Okręgowych Izb Radców Prawnych XI kadencji oraz aplikantów radcowskich, reprezentujących środowisko aplikantów. Nie zabrakło także zaproszonych gości spoza samorządu, wśród których znaleźli się m.in. Prezydent Federacji Adwokatów Europejskich Bas Martens, Rzecznik Praw Obywatelskich Marcin Wiącek, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej Mariusz Haładyj, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej Przemysław Rosati, Wiceprzewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych Sławomir Sadocha, Wiceprezes

Polskiej Izby Rzeczników Patentowych Paweł Kurcman, Wiceprezes Krajowej Rady Notarialnej Aleksander Szymański, Prezes Krajowej Rady Komorniczej Rafał Łyszczek, Przewodniczący Krajowej Rady Kuratorów Dariusz Palmirski, Dyrektor Biura Krajowej Izby Biegłych Rewidentów Magdalena Polz, a także wielu innych polskich oraz zagranicznych gości.

Po uroczystym otwarciu obchodów 40-lecia Samorządu Radców Prawnych nadzedł czas na chwile refleksji oraz wspomnień. Rozpoczęto od uczczenia chwilą ciszy wszystkich radców prawnych, którzy od nas odeszli, wystuchania nagranych wcześniej życzeń i wspomnień byłych Prezesów KRRP oraz gratulacji składanych przez zaproszonych gości. Po pięknym i wzruszających słowach przyszedł czas na wręczenie odznaczeń dla najbardziej zasłużonych członków samorządu radców prawnych oraz na laudację wygłoszoną przez Jana Łozińskiego – Dziekana VI Kadencji Rady Okręgowej Izby Radców

Prawnych we Wrocławiu i Wiceprezesa KRRP w latach 2007–2013.

Dzisiaj, w dniu jubileuszu 40-lecia podkreślił mec. Łoziński – mamy silny, nowoczesny i sprawny Samorząd. Samorząd na miarę wizji i marzeń ojców założycieli, ale także na miarę oczekiwań społeczeństwa oraz norm ustrojowych. Dzięki stale unowocześnianemu systemowi aplikacji, do zawodu napłynęło liczne grono koleżanek i kolegów bardzo dobrze przygotowanych do świadczenia społeczeństwu pomocy prawnej. Obecnie – podsumował – jesteśmy samorządem najliczniejszego z zawodów prawniczych.

Słowa te spotkały się z zasłużonymi owacjami.

Kolejnym punktem uroczystości była prezentacja aktualnych projektów samorządu radców prawnych, w tym omówienie największej w historii kampanii promocji

Delegaci OIRP we Wrocławiu na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych; fot. KIRP

zawodu radcy prawnego prowadzonej pod hasłem „Problemy prawne? Nie szukaj ucieczki, szukajradcy.pl”. W tym miejscu warto zatrzymać się na chwilę i docenić wagę tego przedsięwzięcia. W ramach przygotowanej szerokiej kampanii reklamowej, której celem jest wzmocnienie wizerunku radcy prawnego jako godnego zaufania eksperta w dziedzinie prawa, pojawiły się też spoty reklamowe promujące ogólnopolską wyszukiwarkę szukajradcy.pl i zachęcające do korzystania z niej w celu znalezienia prawnika. Wyszukiwarka jest narzędziem, które pozwala łączyć radców prawnych z potencjalnymi klientami. Dodatkowo 6 lipca logotyp 40-lecia Samorządu Radcowskiego oraz Krajowej Izby Radców Prawnych (wraz z reklamą nowej wyszukiwarki) rozświetlił symboliczne czerwone serce stolicy – Pałac Kultury i Nauki. Wyjątkowe podświetlenie można było podziwiać do świtu 7 lipca także na stadionie PGE Narodowy oraz na Warsaw Spire – jednym z najwyższych biurowców w Europie.

Galę w Teatrze Polskim zakończył magiczny koncert Ani Dąbrowskiej, wokalistki, kompozytorki, autorki tekstów, producentki, laureatki dziewięciu Fryderyków. Po zakończeniu uroczystej gali Delegaci na Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych oraz zaproszeni goście spotkali się na uroczystej kolacji w hotelu Sofitel Victoria. Kuluarowe rozmowy podczas kolacji przyczyniły się do wymiany poglądów oraz jeszcze większej integracji środowiska radców prawnych.

W kolejnym dniu Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych delegaci poświęcili wyteżonej pracy nad szczególnie ważnymi dla pracy radców prawnych zmianami w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego oraz nad istotnymi dla funkcjonowania samorządu uchwałami dotyczącymi nowelizacji uchwały w sprawie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu radców prawnych, liczby członków tych organów oraz trybu ich odwoływania, a także nad nową uchwałą określającą

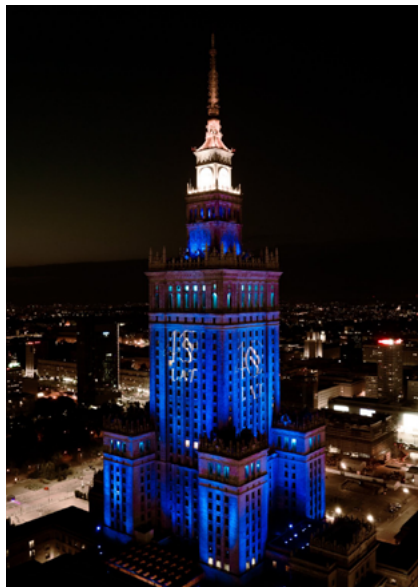

Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik; fot. KIRP

zasady podejmowania uchwał przez organy samorządu. Zanim jednak doszło do prac merytorycznych, doprowadzono do wyłonienia Komisji Mandatowej (sprawdzającej ważność mandatów Delegatów oraz stwierdzającej zdolność Krajowego Zjazdu do podejmowania uchwał), której członkami zostali: Grażyna Kamerduła (OIRP w Zielonej Górze) – Przewodnicząca komisji, Ewa Maria Chmielowicz (OIRP w Koszalinie), Paweł Dubis (OIRP w Rzeszowie), Karolina Szał (OIRP w Poznaniu) i Krystian Mularczyk (OIRP we Wrocławiu).

W czasie pracy komisji mandatowej Delegacji na Zjazd mogli zapoznać się z działaniami podejmowanymi przez Centrum Koordynacji Pomocy Prawnej, powołanego z inicjatywy KRRP w związku z kryzysem migracyjnym na wschodnich granicach Polski. Obecnie – jak mogliśmy usłyszeć – działalność CKPP skupia się na udzielaniu nieodpłatnej pomocy prawnej dla uchodźców, ofiar kryzysu na granicy polsko-białoruskiej oraz osób zaangażowanych w rozwiązanie tego kryzysu. Świadczona pomoc odbywa się za pomocą infolinii działającej na nowoczesnej platformie call center, a także dzięki stale rozwijającej się stronie internetowej. Centrum organizuje także szkolenia dla radców prawnych i aplikantów w zakresie zagadnień związanych z prawem i świadczeniem pomocy na rzecz cudzoziemców.

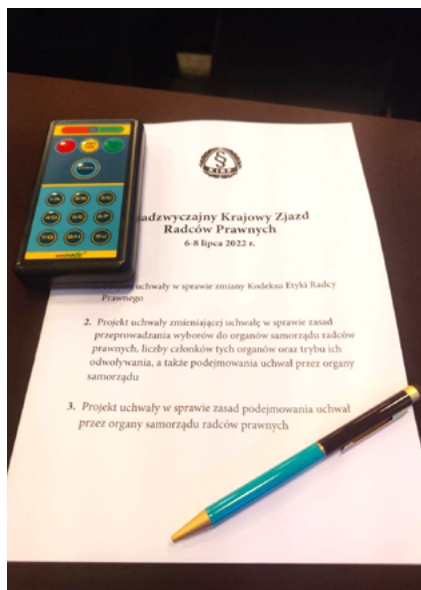
Po prezentacji Prezes KRRP Włodzimierz Chróścik złożył podziękowania wszystkim radcom i prawnikom z Ukrainy zaangażowanym w pracę CKPP. Następnie delegaci mieli okazję obejrzeć prezentację dotyczącą najnowszych projektów informatycznych wdrażanych przez Krajową Radę Radców Prawnych. W skład nowoczesnego systemu informatycznego należą Centralny System Obsługi Radców Prawnych, Centralna Biblioteka Prawa

Fot. KIRP

Samorządowego, Elektroniczny Obieg Dokumentów, E-learning – platforma szkoleniowa, Rozwiązanie Pracy Grupowej, Platforma Nieodpłatnej Pomocy Prawnej, wyszukiwarka radców prawnych Szukaj-Radcy.pl oraz Miniextranet – e-kirp.pl.

Po stwierdzeniu istnienia kworum nastąpił wybór Prezydium Krajowego Zjazdu oraz Komisji Uchwał i Wniosków. W przypadku Prezydium w jego skład weszli: Jowita Pilarska-Korczak (OIRP w Zielonej Górze) jako Przewodnicząca Prezydium, Tomasz Korpusiński (OIRP w Krakowie) i Andrzej Pieścić (OIRP w Poznaniu) jako Zastępcy Przewodniczącej Krajowego Zjazdu oraz Marta Stryjek (OIRP w Warszawie) jako Sekretarz Zjazdu. Godzi się tu dodać, że od tego momentu prowadzenie obrad z rąk Prezesa KRRP przejęło Prezydium Krajowego Zjazdu na czele z Przewodniczącą. Co się zaś tyczy komisji uchwał i wniosków, do kompetencji której

Fot. KIRP

należy opracowywanie projektów i zgłoszonych do nich przez delegatów dodatkowych poprawek, to w jej skład Krajowy Zjazd powołał: Tomasza Osińskiego (OIRP w Warszawie), jako przewodniczącego oraz jako członków: Damiana Czwojdzńskiego (OIRP w Zielonej Górze), Michała Formalika (OIRP w Poznaniu), Artura Góreckiego (OIRP we Wrocławiu) i Grzegorza Łaszczycę (OIRP w Katowicach).

Po przyjęciu porządku obrad radcy prawni Anna Sękowska, Sławomir Ciupa oraz Tomasz Scheffler (występujący tu jako eksperci Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji KRRP) omówili proponowane zmiany w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, projekt uchwały w sprawie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu radców prawnych, liczby członków tych organów oraz trybu ich odwoływania, a także zasad podejmowania uchwał przez organy samorządu, jak też projekt nowej uchwały

w sprawie zasad podejmowania uchwał przez organy samorządu radców prawnych. Następnie po wspomnianych syntetycznych referatach rozpoczęła się dyskusja, której efektem było zgłoszenie aż czterdziestu pięciu (często bardzo rozbudowanych) poprawek do przedłożonego projektu uchwały w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, trzynastu poprawek do projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu radców prawnych, liczby członków tych organów oraz trybu ich odwoływania, a także podejmowania uchwał przez organy samorządu oraz czterech poprawek do projektu uchwały w sprawie zasad podejmowania uchwał przez organy samorządu.

Przedstawienie sprawozdania komisji uchwał i wniosków było ostatnim punktem agendy drugiego dnia Zjazdu. Dyskusja nad projektem zmian Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zdominowała obrady Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych tego dnia, ale była także doskonałym forum do zaprezentowania swoich poglądów oraz wymiany doświadczeń wśród Członków okręgowych izb z całej Polski.

Ostatni dzień Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych (8 lipca 2022) został poświęcony głosowaniu nad przedłożonymi uchwałami. Dzięki wielogodzinnyemu dyskusjom nad ostatecznym kształtem Kodeksu Etyki Radcy Prawnego udało się dojść do konsensusu i przyjęto zasadnicze zmiany rekomendowane w przedłożonym projekcie. Wprowadzono następujące zmiany:

- » Kodeks poprzedzony będzie nową preambułą;
- » radca prawny będzie zobowiązany do zachowania w tajemnicy, także

Fot. KIRP

wobec sądów i innych organów, przebiegu i treści negocjacji podejmowanych w ramach polubownego załatwienia sprawy, w których brał udział. Tajemnica będzie obowiązywać także innych radców prawnych występujących w imieniu tego samego podmiotu, nawet jeśli nie brali udziału w tych negocjacjach;

- » określono zasady współpracy radcy prawnego z podmiotami nieuprawnionymi do świadczenia pomocy prawnej;
- » wprowadzono postanowienie dotyczące przypisania konfliktu interesów;
- » dostosowano przepisy kodeksu w zakresie informowania o wykonywaniu zawodu do prawa Unii Europejskiej.

Ponadto Zgromadzeni na Zjeździe podkreślili rzecz zgoła oczywistą, lecz godną stałego podkreślenia, że radca prawny obowiązany jest postępować w stosunku do aplikanta radcowskiego rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, co dotyczy zarówno patronatu, jak i relacji zawodowych.

W zakresie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu radców prawnych, liczby członków tych organów oraz trybu ich odwoływania, wprowadzono zmiany mające na celu usprawnienie procesu wyborczego, m.in. poprzez powołanie komisji mandatowo-skrutacyjnej czy doprecyzowanie zasad zgłaszania kandydatów do organów samorządu zarówno na szczeblu okręgowym, jak i krajowym. Istotnym novum jest możliwość przeprowadzenia zebrań rejonowych na wzór wyborów powszechnych, co ma przyczynić się do zwiększenia frekwencji. Ponadto Zjazd dokonał rozdzielenia materii przeprowadzenia wyborów od zasad podejmowania uchwał przez organy samorządu.

Zmienione przepisy wejdą w życie 1 stycznia 2023 r.

Ostatnim punktem trzeciego dnia Zjazdu było wystąpienie Prezesa KRRP Włodzimierza Chróścika, w którym podziękował Delegatom oraz wszystkim osobom zaangażowanym w pracę nad zmianami przepisów samorządowych. Następnie dokonano wyprowadzenia sztandaru i tym samym Nadzwyczajny Krajowy

Zjazd Radców Prawnych został oficjalnie zakończony.

Obchody jubileuszu 40-lecia Samorządu Radców Prawnych to niezwykle wydarzenie dla wszystkich przedstawicieli zawodów prawniczych w Polsce, ale przede wszystkim dla radców i radczyń prawnych, którzy na co dzień tworzą nasze struktury, wpływają na zmiany w naszym Samorządzie oraz przyczyniają się do jego nieustannego rozwoju. Jest nam niezmiernie

miło, że Członkowie OIRP we Wrocławiu tak aktywnie reprezentowali naszą Izbę podczas Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych. To prawda, że choć wiele postulatów i poprawek znalazło uznanie w oczach większości delegatów, to część z nich nie uzyskała akceptacji. Jesteśmy jednak przekonani, że z czasem także te odrzucone obecnie pomysły zostaną przyswojone przez środowiska radcowskie w innych rejonach kraju. #RadcyWrocławscy nie poddają się nigdy!

STANOWISKO NADZWYCZAJNEGO KRAJOWEGO ZJAZDU RADCÓW PRAWNYCH Z DNIA 6 LIPCA 2022 R.

W czterdziestą rocznicę uchwalenia ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych podkreśla, że zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego, powołanym do świadczenia pomocy prawnej oraz ochrony praw i wolności obywatelskich, a samorząd zawodowy radców prawnych na mocy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej sprawuje pieczę nad należytych wykonywaniem zawodu w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

Wyrażamy uznanie wszystkim naszym Koleżankom i Kolegom, radcom prawnym, którzy – zgodnie z rotą ślubowania – swoje obowiązki zawodowe wypełniają sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, zachowując tajemnicę zawodową, kierując się zasadami etyki oraz sprawiedliwości i w ten sposób przyczyniają się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Kierujemy słowa podziękowania za długoletnie zaangażowanie do członków samorządu zawodowego radców prawnych

oraz wszystkich osób, które na przestrzeni lat położyli podwaliny pod niezależny samorząd radcowski, a następnie wytrwale pracowali na rzecz jego rozwoju i jego silnej pozycji w systemie wymiaru sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej.

Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych szczególne słowa wdzięczności kieruje do Prezesów Krajowej Rady Radców Prawnych oraz innych osób sprawujących funkcje w organach samorządu, za długoletnią i oddaną służbę na rzecz samorządu zawodowego radców prawnych, zaangażowanie w podnoszenie świadomości prawnej obywateli oraz odważne występowanie w obronie praworządności.

Wyrażamy przekonanie, że silny i niezależny samorząd radców prawnych pozostaje istotną gwarancją ochrony demokratycznego państwa prawnego, prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości oraz ochrony praw i wolności obywatelskich, i w konsekwencji, wykonywanie zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego wymaga istnienia niezależnego samorządu. •

Porozumienie o współpracy pomiędzy OIRP we Wrocławiu a Stowarzyszeniem „NOMADA”

r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 2 sierpnia 2022 r. Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu zawarła porozumienie o współpracy ze Stowarzyszeniem na Rzecz Integracji Społeczeństwa Wielokulturowego „NOMADA”. Po stronie Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu sygnatariuszami porozumienia byli Wicedziekan Krystian Mularczyk oraz Skarbnik Artur Górecki. Stowarzyszenie „NOMADA” reprezentował jego Prezes Maciej Mandelt. Porozumienie zainauguowało przyszłą współpracę pomiędzy tymi dwoma instytucjami.

Zgodnie z założeniami Sygnatariuszy, porozumienie ma na celu wieloobszarową współpracę w zakresie wymiany doświadczeń, informacji oraz organizacji świadczenia pomocy prawnej na rzecz osób, które przybyły do Polski w związku ze zbrojną agresją Federacji Rosyjskiej na terytorium Ukrainy. Strony będą udzielać sobie wzajemnego wsparcia medialnego oraz merytorycznego w odniesieniu do wydarzeń organizowanych przez Stowarzyszenie „NOMADA” oraz Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu. Porozumienie

Od lewej: Członek Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Beata Janikowska, Prezes Stowarzyszenia „NOMADA” Maciej Mandelt; fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: Prezes Stowarzyszenia „NOMADA” Maciej Mandelt, Członek Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Beata Janikowska, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Skarbnik Rady OIRP we Wrocławiu Artur Górecki; fot. OIRP we Wrocławiu

zakłada promowanie działalności obu instytucji, a także przygotowywanie wspólnych przedsięwzięć.

Stowarzyszenie na Rzecz Integracji Społeczeństwa Wielokulturowego „NOMADA” jest organizacją pozarządową działająca na rzecz praw człowieka. Stawia ono sobie za zadanie prowadzenie nieodpłatnego poradnictwa w zakresie dokumentowania pobytu i pracy w Polsce, ochrony międzynarodowej oraz ochrony przed przemocą motywowaną uprzedzeniami. Działalność Stowarzyszenia skupia się nie tylko wokół doraźnej pomocy niesionej środowiskom migrantów, mniejszościom etnicznym i religijnym, ale także na propagowaniu postaw antydystryminacyjnych wśród ogółu społeczeństwa.

Stowarzyszenie „NOMADA” aktywnie działa na terenie Wrocławia, również poprzez asystowanie w urzędach, szkołach, szpitalach, sądach oraz na policji osobom potrzebującym pomocy.

Od początku swojego istnienia Stowarzyszenie działa aktywnie, realizując założone przez siebie cele statutowe. Jednym z kluczowych działań „NOMADY” jest prowadzenie biura porad, które oferuje nieodpłatne poradnictwo migrantkom i migrantom w zakresie dokumentowania pobytu w Polsce. W ramach prowadzonej pomocy Stowarzyszenie oferuje wsparcie tłumaczy językowych oraz kulturowych. Zgodnie z założeniami Stowarzyszenia, dąży ono do zwiększenia bezpieczeństwa społeczności romskiej, mniejszości

etnicznych oraz religijnych we Wrocławiu. Liczne publikacje oraz raporty, a także szeroko prowadzone akcje edukacyjne przyczyniły się do popularyzacji problematyki przemocy motywowanej uprzedzeniami, do przygotowania społeczności romskiej do życia i funkcjonowania w społeczeństwie oraz zapobiegania odbieraniu dzieci rodzinom romskim przez sądy.

Cele przyświecające Stowarzyszeniu są godne podziwu. Jednym z nich jest, zapoczątkowany w 2011 r., projekt wspierania i monitorowania procesu edukacji dzieci ze społeczności Romów pochodzących z Rumunii, a mieszkających we Wrocławiu. Dzięki konsekwentnym działaniom w 2014 r., po raz pierwszy dzieci z tej społeczności rozpoczęły naukę w systemie edukacji formalnej. Co roku kolejni uczniowie i uczennice podejmują naukę w szkole podstawowej.

Wsparcie, w postaci zajęć integracyjnych i wyrównawczych uwzględniających potrzeby i umiejętności dzieci, pomaga odnaleźć się im w nowym środowisku szkolnym oraz sprostać wymaganiom programu nauczania. Działania edukacyjne w tym zakresie zostały rozszerzone także na polskie społeczeństwo. Dzięki licznie organizowanym projektom „NOMADA” edukuje Polki i Polaków w zakresie postaw antydyskryminacyjnych oraz praw człowieka.

Pomimo że przedmiotowe porozumienie jest pierwszym pomiędzy oboma instytucjami, nie można mieć wątpliwości, że będzie to jedno z wielu. Wierzymy, że współpraca ze Stowarzyszeniem „NOMADA” będzie obfitowała w liczne wspólne przedsięwzięcia.

Konkludując, zawarte porozumienie opiera się na współpracy obu instytucji, tj. wzajemnym wsparciu, wymianie doświadczeń,

Od lewej: Skarbnik Rady OIRP we Wrocławiu Artur Górecki, Członek Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Beata Janikowska, Prezes Stowarzyszenia „NOMADA” Maciej Mandelt, Wicedzielnicy Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk; fot. OIRP we Wrocławiu

wspólnym organizowaniu wydarzeń oraz propagowaniu edukacji w obszarze prawa. Informacje na temat wspólnych przedsięwzięć będą na bieżąco pojawiały się na stronie OIRP we Wrocławiu oraz w mediach społecznościowych. Zapraszamy Państwa również do brania udziału we wspólnie organizowanych wydarzeniach, a także do zapoznania się ze stroną internetową Stowarzyszenia „NOMADA”, na której zamieszczone są publikacje oraz raporty z działań na rzecz praw człowieka, przeciwdziałania dyskryminacji oraz przemocy (<https://nomada.info.pl/>). ●

Porozumienie z Izbą Adwokacką w Bilbao

r. pr. Izabela Konopacka

W dniu 20 sierpnia 2022 r. w naszej wrocławskiej izbie miało miejsce podpisanie umowy o współpracy pomiędzy OIRP we Wrocławiu a Izbą Adwokacką w Bilbao (Ilustre Colegio de la Abogacía de Bizkaia). Z tej okazji gościliśmy w naszej izbie członka prezydium ICA Bizkaia pana mecenas a profesora Aitzola Asla Uribe. Umowa ze strony OIRP we Wrocławiu została podpisana przez pana dziekana Tomasza Schefflera oraz panią wicedziekan Izabelę Konopacką.

Najważniejsze filary tak nawiązanej współpracy dotyczą m.in.:

- » organizacji praktyk w kancelariach dla młodych prawników,
- » spotkań, konferencji i webinarium celem wymiany doświadczeń i wiedzy oraz

- » wspólnych inicjatywach integracyjnych służących nawiązaniu relacji zawodowych pomiędzy członkami wrocławskiego samorządu i ICA w Bilbao.

Nasz znamienity gość skorzystał także z zaproszenia pana dziekana Tomasza Schefflera i wziął udział w uroczystości ślubowania radców prawnych, podczas którego pogratulował nowym adeptom naszego zawodu, podkreślił znaczenie i rolę zawodu „prawnika” w społeczeństwie, a także zwrócił uwagę na wyzwania, którym będą musieli sprostać nasze nowo wyślubowane koleżanki i koledzy. Na zakończenie zauważył, iż Izbę Adwokacką w Bilbao jak i OIRP we Wrocławiu łączy wiele wspólnego t.j. podobna liczba członków, podobne wyzwania i troski, ale także wspólne wartości, które są ważniejsze od dzielącego nas dystansu. ●

Od lewej:
r. pr. Izabela Konopacka,
mec. Aitzola Asla Uribe,
r. pr. Tomasz Scheffler;
fot. OIRP we Wrocławiu

Poniedziałkowa poradnia prawna pro bono

r. pr. Jacek Grzegorzcyk

Istniejąca od 2008 roku Poradnia prawna przy OIRP we Wrocławiu, udzielająca w poniedziałki porad prawnych pro bono mieszkańcom Wrocławia oraz pozostałych miejscowości objętych zakresem działania Izby, jest jednym z przejawów aktywności samorządu na polu wspomagania potrzeb lokalnej społeczności w zakresie dostępu do bezpłatnej pomocy prawnej. Warto, w okresie obchodzenia jubileuszu 40-lecia samorządu radcowskiego, przypomnieć czym jest Poradnia, jak działa, jakie przynosi korzyści potrzebującym oraz jakie ma znaczenie dla wizerunku samorządu radcowskiego.

Poradnia prawna, co do zasady, skupia się od początku na udzielaniu stacjonarnych porad pro bono. Dopiero pandemia, której wszechogarniającej presji wywieranej na życie społeczne wyjaśniać nie ma tu potrzeby, wstrzymała udzielanie tych porad początkowo w ogóle, od 9 marca 2020 r., a następnie przekształciła je od 4 maja 2020 r. na porady jedynie telefoniczne, czy w nawiązaniu do tradycyjnej już w tej mierze nomenklatury, zdalne. Wreszcie, po odwołaniu pandemii, od 9 maja 2022 r. porady prawne powróciły tradycyjnie jako udzielane stacjonarnie w Izbie, ale również pozostawiono możliwość uzyskania porady przez telefon. Uzasadnieniem dla

tego dwoistego sposobu działania Poradni prawnej jest – z jednej strony – utrwalenie się ostatnimi czasy w środowisku lokalnym porady zdalnej jako reguły, z drugiej – z ostrożności, na wypadek pogorszenia się sytuacji epidemiologicznej.

Celem udzielania porad prawnych zdalnie, przydzielono trzem radcom telefon służbowy z numerem udostępnionym na stronie internetowej Izby, a w okresie pandemii również dwie osoby udostępniły dla poniedziałkowych porad swój prywatny numer telefonu.

Jak wspominałem, udzielanie porad prawnych zainteresowanym odbywało się i nadal odbywa stacjonarnie na dyżurach w siedzibie Izby lub zdalnie (przez telefon) w poniedziałki, w godzinach 16:00 do 18:00, z wyłączeniem okresu lipca i sierpnia oraz przypadających na ten dzień świąt lub dni wolnych od pracy, a także szczególnych wewnętrznych wydarzeń w Izbie, w związku z którymi porady mogą być wyjątkowo odwołane.

Porady udzielane są indywidualnie, przez zgłaszających gotowość do tej działalności radców prawnych, którzy tworzą zespół o ustalonym na dany tydzień składzie, w ramach którego biorą udział w poradach zarówno osoby uczestniczące w tym programie praktycznie systematycznie, jak

Fot. J. Moreh – Stockvault.com

i osoby, które zgłaszają akces do udziału w poradach na konkretne poniedziałki.

Zespół poniedziałkowych bezpłatnych porad prawnych w Izbie, w dotychczasowej działalności Poradni, tworzyło stosunkowo szerokie grono radców prawnych, z którego należałoby w tym miejscu wymienić, jako najbardziej zaangażowanych w udzielanie porad prawnych na przestrzeni ostatnich kilku lat: mec. Felicję Brzozowską, mec. Pawła Kolaka, nieżyjącą już mec. Wiesławę Kusiak, mec. Irenę Menzel, mec. Magdalenę Wasylkowską-Michór, mec. Katarzynę Mielnicką, mec. Tomasz Foxa, mec. Milenę Szostak-Kałuską, mec. Katarzynę Sobańską-Laskowską, mec. Łukasza Laskowskiego, mec. Monikę Kłonowską, mec. Roberta Staszewskiego, mec. Joannę Olbert, mec. Krystynę Skotowską-Tomkiewicz, mec. Beatę Janikowską, mec. Zuzannę Nowosad-Bąbę, mec. Karolinę Jantas-Brodzisz, mec. Agnieszkę Sieńko i mec. Jolantę Wajs-Krawczyńską. Z ramienia Rady koordynatorem przedsięwzięcia, od 2014 r. jest niżej podpisany.

Poszczególne osoby spośród wymienionych wyżej (i innych niewymienionych

osób zaangażowanych w działalność Poradni radców prawnych) brały udział w poradach prawnych w zależności od potrzeb Poradni i możliwości każdej z nich poświęcenia swego czasu na tę działalność pro bono. Można jednak rzec, że na poszczególnych dyżurach porad udziela przeciętnie pięciu radców prawnych, w mniej lub bardziej zmiennym składzie osobowym. Wszyscy zaangażowani w poniedziałkowy program porad prawnych podchodzili i podchodzą do tej postaci nieodpłatnej pomocy zawsze ze zrozumieniem istoty przedsięwzięcia i z należyтым zaangażowaniem w udzielanie porad. Dlatego należy docenić wkład pracy w trakcie tego projektu – o wymiarze pro bono – każdej z wyżej wymienionych (ale również i niewymienionych) osób. Ten swoisty entuzjazm oraz profesjonalizm naszych radców powoduje, że porady udzielane są fachowo i przystępnie, o czym świadczą dobre słowa i zadowolenie osób z nich korzystających.

Porady udzielane są tylko ustnie, w miarę możliwości zwięźle, poprzez wyjaśnienie zgłoszonej kwestii oraz poprzez wskazywanie dalszych niezbędnych kroków

prawnych, w tym także, jeżeli istnieje taka potrzeba, sugerowanie w poszczególnych przypadkach skorzystania z pomocy profesjonalnej kancelarii radcowskiej. Godzi się w tym kontekście wyraźnie zaznaczyć, że radcowie udzielający porad nie przyjmują do prowadzenia spraw od osób zgłaszających się po poradę. Również, mimo częstych zapytań, nie wskazują konkretnych kancelarii prawnych, zarówno radcowskich, jak i adwokackich. Radzący odsyłają w tej mierze do wyszukiwarki obydwu zawodów prawniczych lub do Internetu, ewentualnie sugerują poszukiwania na podstawie szyldu na siedzibie. Trzeba przyznać, że uruchomienie przez samorząd wyszukiwarki www.szukajradcy.pl będzie dla osób udzielających porad bardzo pomocne w unikaniu niezręcznych sytuacji. Zespół doradza też w niektórych sytuacjach mediacje z odesłaniem przede wszystkim do Zespołu Mediatorów działającego przy OIRP we Wrocławiu.

Poradnia cieszy się stale niesłabnącym powodzeniem. Co tydzień na dyżur przychodzi lub dzwoni do dziesięciu osób, z czego większość z nich ma de facto po kilka pytań. Zresztą, co nie jest niczym dziwnym dla prawników, nawet w pozoru proste pytanie po krótkiej rozmowie, okazuje się tylko początkiem bardziej skomplikowanych kwestii, z których pytający nie zadowolą sobie sprawy. Po porady zgłaszają się osoby pełnoletnie z reguły znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej lub o niskim statusie majątkowym, w różnym wieku, zarówno mężczyźni, jak i kobiety. Odrębną grupę pytających tworzą osoby, które potrzebują bardziej złożonej pomocy, jednak nie tyle prawnej, ile raczej psychologicznej lub z zakresu pomocy społecznej. Są to osoby, dla których pomoc prawna choć konieczna, w rzeczywistości nie rozwiąże na stałe ich problemów mających, głębsze, wynikające z pewnych dysfunkcji

przyczyny. Nie będę tań, że takie rozmowy są z reguły bardzo wyczerpujące i mocno obciążające psychikę osoby udzielającej porad. Takie sytuacje nasiliły się po okresie pandemii, w związku z czym jesteśmy obecnie w trakcie znajdowania dla nich instytucjonalnych rozwiązań.

Porady udzielane są praktycznie niemal z każdej dziedziny prawa, jednakże głównie z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego, spadkowego, pracy, lokalowego, konsumenckiego, prawa administracyjnego czy procedury administracyjnej. Zgłaszają się osoby, które nie potrafią zrozumieć, na czym polega ich udział w procesie, niepojmujące znaczenia terminów wyznaczanych przez sądy czy organy administracji publicznej, a nawet potrzebujące „przetłumaczenia” na zrozumiały język pouczeń znajdujących się w orzeczeniach sądowych czy administracyjnych. Częste są pytania dotyczące zwolnienia od kosztów sądowych oraz ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Zauważalną grupę stanowią też osoby dotknięte problemem „pułapki zadłużenia” oraz wchodzące w konflikt z prawem karnym i wykroczeniowym. Jednak najczęściej pytania dotyczą takich spraw, jak: stwierdzenie nabycia spadku, zachowek, darowizna, uprawnienie do świadczeń przedemerytalnych, rozwiązanie stosunku pracy, likwidacja stanowiska pracy, bezczynność organu administracji, najem, różnic między zleceniem a umową o pracę, odszkodowania i zadośćuczynienia, ograniczenia władzy rodzicielskiej, ustanowienie opieki lub kurateli, alimentacji czy zarządzania wspólną nieruchomością. Godne odnotowania są także pytania obywateli Ukrainy mieszkających w Polsce (dotyczą praktycznie wszystkich dziedzin prawa), a także Polaków mieszkających poza granicami kraju (Niemcy, Anglia; tu głównie telefoniczne), przy czym w tym ostatnim przypadku dotyczą one

głównie kwestii miejscowo związanych z Wrocławiem.

Spektrum spraw oraz osób poszukujących pomocy można uznać zatem za stosunkowo szerokie. Warto jednak tu zaznaczyć, aby nie było nieporozumień, że z założenia nie udziela się porad pro bono osobom prowadzącym działalność gospodarczą. Sugeruje się też osobom spełniającym kryteria upoważniające do uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej w ramach ustawy o npp z 2015 r., aby zwracały się o dalszą pomoc do punktów działających w systemie npp (dla przykładu w sprawach wymagających zredagowania pisma, czego nie czyni się w ramach Poradni).

Nie budzi mojej wątpliwości, że działalność Poradni prawnej przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych znacząco przyczyniła się do pogłębienia zaufania wśród mieszkańców Wrocławia do zawodu radcy prawnego i do jego popularyzacji. Wypada też nadmienić, że w niektórych przypadkach osoby zabiegające o poradę prawną w Poradni były tu kierowane przez Inspekcję Pracy lub przez Sądy Rejonowe. Dowodzi to wysokiej marki, jaką poradnia uzyskała w środowisku prawniczym. Jest to niewątpliwą zasługą wszystkich zaangażowanych w tę sferę aktywności naszej Izby, o czy warto stale przypominać. Warto w tym kontekście przypomnieć, że z grona osób udzielających poniedziałkowych porad pro bono, cztery otrzymały „Kryształowe Serce Radcy Prawnego”, a jedna z nich została do tego tytułu nominowana. Osoby stale udzielające poniedziałkowych porad brały też stale udział w ważnych wydarzeniach społecznych organizowanych przez OIRP we Wrocławiu. Dla przykładu można tu wymienić dni otwarte OIRP we Wrocławiu dla społeczności ukraińskiej (kwiecień 2018 pod patronatem Rzecznika Praw Obywatelskich,

Konsula Generalnego Ukrainy w Krakowie oraz Konsula Honorowego Ukrainy we Wrocławiu) czy związana ze stuleciem uzyskania przez Polki praw wyborczych akcja „Radcowie dla kobiet” (listopad 2018). Członkowie zespołu udzielający poniedziałkowych porad pro bono rokrocznie pełnią też dyżury podczas Tygodnia Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przesłaniem, organizowanym pod egidą Ministra Sprawiedliwości.

Kończąc, chciałbym zauważyć, że obecnie z Zespołu porad prawnych, po części ze względu na pandemię, po części z powodu zaangażowania w prace w organach samorządu, ubyło kilku członków. Stąd potrzebne byłyby nowe osoby do kontynuowania tradycji poniedziałkowych porad prawnych, gdyż zainteresowanie takimi spotkaniami z Izbą ciągle trwa. Wobec tego niniejsze opracowanie jest jednocześnie propozycją i zachętą dla radców prawnych do wzięcia udziału w tym szlachetnym przedsięwzięciu prowadzenia cyklicznych poniedziałkowych porad prawnych udzielanych pro bono. Moje słowa skierowane są szczególnie do tych radców, którzy mają naturalną potrzebę dzielenia się sobą i swoimi umiejętnościami z potrzebującymi, innymi słowy do urodzonych społeczników. Działalność pro bono potrafi się odwdziżyć poznaniem różnorodnych i interesujących z punktu widzenia radcy prawnego, problemów społeczności lokalnej oraz ludzkiej psychiki. Udział w poradach nie wymaga stałego poświęcania mu czasu; dyżury można ustalać na konkretne poniedziałki, także w sposób rotacyjny. Zgłosić można się albo do sekretariatu Izby osobiście, telefonicznie lub mailowo albo wprost przez bezpośrednie przyjsięcie na porady w każdy poniedziałek w godzinach 16:00–18:00.

Czekamy na waszą dobroć! •

Kolejne posiedzenie Rady kierunku konsulting prawny i gospodarczy za nami

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 8 czerwca 2022 r. w formie zdalnej odbyło się kolejne posiedzenie Rady kierunku Konsulting prawny i gospodarczy – studiów prowadzonych wspólnie przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Wrocławski, Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu oraz szeroko rozumianych przedstawicieli biznesu.

Omawiane posiedzenie zostało poświęcone podsumowaniu aktualnych działań realizowanych przez Radę Kierunku KPiG. Uczestnicy poruszyli wiele kluczowych dla rozwoju kierunku kwestii. Omówiono wyniki ankiet za rok akademicki 2021/2022 dotyczących oceny jakości kształcenia przez studentów. Ponadto dyskutowano nad jakością studiów i wprowadzeniem zmian w programie oraz obsadzie wykładowców i konsultantów. Jednym z kluczowych ustaleń przeprowadzonego posiedzenia było zaangażowanie Członków Rady w proces rekrutacji oraz propagowanie informacji o działaniu kierunku i jego rozwoju.

Warto podkreślić, że spotkanie przebiegło w bardzo sympatycznej i profesjonalnej atmosferze. Członkowie Rady mieli okazję do wypowiedzi w zakresie

Zebrańie Rady KPiG; fot. UE

dotychczasowych doświadczeń związanych z prowadzeniem zajęć na przedmiotowym kierunku, a także przedstawienia swoich refleksji z tym związanych. Powyższe nie pozostawia jednak wątpliwości, że najbardziej istotnym punktem w agendzie obrad była dyskusja dotycząca wypracowania odpowiednich rozwiązań na przyszłość. Wsparcie merytoryczne przedstawicieli Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, w głównej mierze obejmuje wskazanie dobrych praktyk oraz rozwiązań, które mogłyby być wykorzystane w celu lepszego przygotowania studentów do praktyki zawodowej oraz związanych z tym ryzyk, standardów i oczekiwań. •

Uroczyste wręczenie dyplomów absolwentom WPAiE Uniwersytetu Wrocławskiego

r. pr. Krystian Mularczyk

Fot. UWrocław

Dnia 15 lipca 2022 r. w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego miało miejsce uroczyste wręczenie dyplomów absolwentom Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Uroczystość rozpoczęła się od wystąpienia Dziekana Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii dr. hab. Jacka Przygodzkiego, który dokonał oficjalnego otwarcia i powitania gości. Następnie J.M. Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr hab.

Fot. UWr

Robert Olkiewicz złożył życzenia dla całej wspólnoty akademickiej UWr. Kolejnym punktem agendy uroczystości były wystąpienia gości, w tym punkcie głos zabrał także reprezentant naszej Izby Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu mec. Krystian Mularczyk oraz Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu mec. Sławomir Krześ.

Od lewej: Skarbnik Izby Notarialnej we Wrocławiu Sylwia Marszałkowska, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Dziekan ORA we Wrocławiu Sławomir Krześ; fot. UWr

Piękne przemowy oraz życzenia poprzedziły tylko jeden z najważniejszych momentów tego wydarzenia. Odebranie dyplomów ukończenia studiów jest wielkim przeżyciem w życiu każdego młodego człowieka. Uroczystości towarzyszyła wspaniała atmosfera, a wnętrze Auli Leopoldyńskiej wypełniały uśmiechy i dźwięk gromkich oklasków. Całość zakończyła się wspólnym odśpiewaniem hymnu *Gaudeamus igitur*, który jest tradycyjną pieśnią studencką, śpiewaną podczas najważniejszych akademickich uroczystości.

Udział w takim wyjątkowym dla młodych adeptów prawa wydarzeniu napawa nas dumą oraz optymizmem. Jako przedstawiciele Wrocławskiego Samorządu Radcowskiego życzymy wszystkim absolwentom prawa Uniwersytetu Wrocławskiego wielu sukcesów w życiu zawodowym oraz polecania długopisów na egzaminie wstępnym na aplikację. •

Spotkanie Partnerów Grupy Lokalnej ELSA Wrocław

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 22 sierpnia 2022 r. odbyło się spotkanie Partnerów oraz Seniorów Grupy Lokalnej ELSA Wrocław. Uczestnicy podczas spotkania poruszyli bardzo istotne dla funkcjonowania Stowarzyszenia kwestie, w tym omówili najistotniejsze plany na nową kadencję.

Warto przypomnieć, że porozumienie pomiędzy Okręgową Izbą Radców Prawnych we Wrocławiu a Stowarzyszeniem ELSA Wrocław zostało zawarte 20 kwietnia

2021 r. i od tej pory zakres prowadzonej ze Stowarzyszeniem współpracy stale się poszerza. Wspólnie organizowane przedsięwzięcia przyczyniają się do promocji zawodu radcy prawnego oraz są świetną okazją dla rozwoju zawodowego młodych prawników.

Całość spotkania przebiegła w bardzo sympatycznej i profesjonalnej atmosferze. Cieszymy się, że możemy wspierać młodych ludzi i tym samym rozwijać naszą współpracę ze Stowarzyszeniem ELSA Wrocław. ●

Fot. ELSA Wrocław

Rozwijamy współpracę ze Stowarzyszeniem ELSA Wrocław

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Dnia 9 września 2022 r. odbyło się spotkanie przedstawiciela Okręgowej Izby Radców Prawnych w osobie Wicedziekana Rady OIRP we Wrocławiu mec. Krystiana Mularczyka z obecną Prezes Europejskiego Stowarzyszenia Studentów Prawa ELSA Wrocław Kają Niewęgłowską.

Podczas spotkania omówiono dotychczasowy zakres współpracy, który z roku na

rok się pogłębia, a także przedstawiono wspólne pomysły w zakresie przyszłych przedsięwzięć, w których mamy lub będziemy mieć okazję, a przede wszystkim przyjemność wspierać ELSA Wrocław.

Dla samorządu radcowskiego możliwość patronowania lub współorganizowania wydarzeń naukowych i promujących zawody prawnicze jest bardzo ważna. ELSA Wrocław to pierwsze miejsce, do którego trafiają młodzi prawnicy, studenci, osoby na początku swojej kariery zawodowej. To dzięki tym wydarzeniom, które inicjuje ELSA Wrocław, większość z nich zdobywa swoje pierwsze doświadczenia zawodowe lub wiedzę praktyczną. Szkolenia, warsztaty, konferencje to tylko kilka z rodzajów wydarzeń, które w swoim wachlarzu posiada ELSA Wrocław.

Dla nas jako Izby budujące jest to, że wśród młodych ludzi jest tyle zapału do pracy i zdobywania wiedzy, co w połączeniu z profesjonalną organizacją daje efekty, o których już nie raz tu pisaliśmy. Jakby nie patrzeć, przewodniczenie takiej organizacji to nie lada wyzwanie, dlatego nowej pani Prezes życzymy samych sukcesów i samych owocnych projektów, a ustępującemu Zarządowi gratulujemy dotychczasowych osiągnięć. •

Prezes Europejskiego Stowarzyszenia Studentów Prawa ELSA Wrocław Kaja Niewęgłowska oraz Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk; fot. OIRP we Wrocławiu

Witamy nowych radców prawnych

Beata Kozieł

Fot. OIRP we Wrocławiu

W ostatnim czasie **do grona radców prawnych dołączyli:**

- » mec. Paulina Wiśniewska
- » mec. Magdalena Zagrobelna
- » mec. Magdalena Pawlak
- » mec. Anna Mroczek
- » mec. Jacek Cieśliński
- » mec. Krzysztof Fila
- » mec. Szymon Goździk ●

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

Seniorzy w krainie fiordów i lodowców

r. pr. **Krystyna Stoga**

Po przerwie związanej z pandemią Klub Seniora i jego członkowie z radością wrócili do stałych form rekreacji i spotkań.

Zgodnie z planem wycieczek zagranicznych na 2022 rok, w dniu 19 lipca, grupa uczestników wyleciała na objazdową wycieczkę do Norwegii. Uczestniczka wycieczki Bożena Ptaszyńska-Spędzia przygotowała nam obrazowy opis tej ciekawej podróży po fiordach i lodowcach. Oddajmy głos autorce:

Po przylocie do Oslo, nasze zwiedzanie rozpoczęliśmy od spaceru po Norweskim Muzeum Ludowym założonym w 1894 r., będącym jednym z największych w Europie. Na znacznej powierzchni, wśród pięknej zieleni, usytuowane jest 155 chat o różnym charakterze i wyglądzie, przedstawiających typowe budowle norweskich miast i wsi. Dobrze oddaje to klimat i charakter typowych zabudowań norweskich na przestrzeni lat. Następnie zwiedziliśmy niezdobytą nigdy twierdzę Akershus, zbudowaną w XIII w., w celu obrony miasta. Stanowi ją zamek wraz z fortecą. Ratusz to miejsce, które znamy z ekranów telewizorów, a tym razem mogliśmy go również zwiedzić, nie tylko z uwagi na wyjątkową architekturę. To tu – co

roku – organizowana jest ceremonia wręczenia Pokojowej Nagrody Nobla. Budynek jest siedzibą władz miasta, ale mieści się w nim również galeria sztuki. Sale wewnątrz są przestrzenne, elegancko urządzone i udekorowane.

Po opuszczeniu Ratusza udaliśmy się autokarem do Parku Vigelanda, który należy do grupy najbardziej znanych parków na świecie. Każdy, kto go zobaczył, jest zaskoczony jego wyjątkowością. Na powierzchni 320 tys. m² znajduje się 212 rzeźb przedstawiających około 600 postaci ludzkich, w różnych pozach i w różnym wieku. Rzeźby wykonane z kamienia, brązu, żelaza są dziełem norweskiego rzeźbiarza Gustava Vigelanda, który pracował nad nimi 40 lat.

Ciekawym budynkiem jest Opera Norweska położona nad brzegiem zatoki w pobliżu portu. Zbudowana jest z białego marmuru i granitu. Zaskakujący jest dach opery, który tworzy wznoszący się do góry deptak zakończony tarasem widokowym. Kamienne bloki, z których jest zbudowany deptak, mają różne wielkości i grubości, dzięki czemu powstają uskoki i progi imitujące tafle lodu. Taki układ płyt umożliwiał swobodne spacerowanie po pochyłej powierzchni, o czym przekonał się każdy z nas.

Fot. R. Bye – Unsplash.com

W drugim dniu pobytu opuściliśmy Oslo i ruszyliśmy autokarem w kierunku Bergen. Jest to odległość 462 km, z tym że my przejechaliśmy łącznie ponad 1000 km). Trasa była bardzo urozmaicona z uwagi na otaczający krajobraz – strzeliste skały, głębokie wąwozy porośnięte bujną soczystą zielenią, góry, z których spływały niezliczone wodospady. Można tak jechać bez końca. Autokar nasz często znikał w tunelach, których w Norwegii jest ok. tysiąca o łącznej długości 800 km. Największe wrażenie zrobił na nas przejazd tunelem o długości 24,5 km, który jest najdłuższym drogowym tunelem świata. Ciekawostką jest w nim rondo podświetlone intensywnie niebieskim światłem.

Wyjeżdżając z Oslo zatrzymaliśmy się pod dużą skocznią narciarską Holmenkollen, której historia rozpoczyna się

od 1892 r. Skocznia była 18 razy przebudowywana. Aktualny obiekt powstał w 2008 r. o punkcie konstrukcyjnym 120 m i rozmiarze 134 m Na trybunach może jednocześnie zasiąść 30 tys. osób. Ogrom skoczni jest przytłaczający.

Pierwszym wodospadem podziwianym z bliska był wodospad schodkowy Tvindefossen o wysokości 152 m. Jego malownicze piękno trudno jest opisać. Dodatkową atrakcją turystyczną wodospadu jest legenda, która głosi, że woda z niego wypita ma właściwości uzdrawiające i zwiększające potencję.

Byliśmy również na pokrytym o różnej wielkości kamieniami płaskowyżu Hardangervidda, największym w Europie, zajmującym obszar 10 tys. km², o niepowtarzalnym krajobrazie księżycowym.

Niewątpliwą atrakcją była przejażdżka kolejką Flamsbana na trasie o długości 20 km między miasteczkami Flam a Nyrdal. To jedna z najbardziej spektakularnych i malowniczych tras kolejowych na świecie. Za oknami pociągu widać wysokie góry, wodospady pastwiska, fiordy oraz drewniane, kolorowe domki. Pociąg kilkakrotnie znika w tunelach, aby wspiąć się na wysokość 800 m n.p.m., a następnie przejeżdża wąską półką skalną nad urwistą przepaścią. Były emocje. Kolejka zatrzymuje się na trasie nad górnym odcinkiem wodospadu Kjosfossen, którego wysokość sięga 225 m. Każdy, kto stanął przy wodospadzie, miał mokrą twarz od rozpryskującej się wody. To urocze miejsce wywoływało u niektórych łzy wzruszenia.

W jednym z kolejnych dni zaliczyliśmy rejs po fiordach. Płynąc przez dwie godziny po niebieskiej wodzie, czuło się wiatr we włosach i czyste krystaliczne powietrze. Statek płynął między ogromnymi skałami, z których spływały liczne wodospady – istna bajka. Norwegia ma ponad 2 tys. lodowców o różnej wielkości. My zatrzymaliśmy się u podnóża lodowca Jostedalbreen największego w kontynentalnej części Europy, którego wielki jezioro – w kolorze białego niebieskim – schodzi zyganiem z gór. Woda, która z niego wypływa, wpada do jeziora o pięknym turkusowym kolorze. Szkoda tylko, że z uwagi na ocieplenie klimatu lodowce kurczą się coraz bardziej.

Ostatnim etapem naszej wycieczki było zwiedzanie Bergen. To drugie co do wielkości miasto Norwegii, nazwane bramą do krainy fiordów. Bergen jest również nazwane miastem deszczu, gdyż z uwagi na swoje położenie

Fot. R. Esquivel – Pexels.com

geograficzne, deszcz pada tu ponad 200 dni w roku. My mieliśmy szczęście, gdyż w dniu zwiedzania świeciło piękne słońce. Zobaczyliśmy duży port, słynny na całym świecie targ rybny, starówkę Bergen wpisaną na listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO, która jest najbardziej malowniczym zabytkiem miasta i wiele innych atrakcji. Pożegnalny obiad zjedliśmy w restauracji przy porcie, gdzie również degustowaliśmy ryby z Morza Północnego. Dużym zaskoczeniem było podane mięso z wieloryba o łagodnym delikatnym smaku.

Podsumowując naszą wycieczkę, stwierdzam, że Norwegia to kraj fascynującej i zapierającej dech przyrody, której piękna nie da się opisać – to trzeba zobaczyć.

Do końca roku Klub Seniora ma w planach jeszcze trzy wyjazdy zagraniczne, tj. wrzesień: Czarnogóra i Albania, październik: Cypr i w listopadzie: Łyk słońca w Egipcie. Mamy też nadzieję, że w tym roku nasze spotkanie opłatkowe, którego byliśmy pozbawieni z przyczyn wiadoomych, odbędzie się i żaden kataklizm nas go nie pozbawi. Czego wszystkim życzą: Krystyna Stoga i autorka relacji z Norwegii Bożena Ptaszyńska-Spędzia. ●

Radca Prawny radzi

Darmowe porady
prawne dla seniorów

twój człowiek w sądzie

szukajradcy.pl

kiedy?

30 września 2022

10:00 – 16:00

gdzie?

siedziba OIRP
we Wrocławiu

ul. Włodkowica 8

30. 09.22

[www / oirp.wroclaw.pl](http://www.oirp.wroclaw.pl)

[fb / OkregowalzaRadcowPrawnychWeWroclawiu](#)

organizator

partner

Radca Prawny Radzi – Bezpieczny senior

PROGRAM

GDZIE? Siedziba OIRP we Wrocławiu,
ul. Włodkowica 8

KIEDY? 30 września 2022 r.
Godz. 10:00–16:00

Godz. 10:00 ➔ **Rozpoczęcie wydarzenia**

Godz. 10:00–16:00 ➔ **Bezpłatne porady prawne dla seniorów**

Godz. 10:30–12:00 ➔ **Szkolenie Bezpieczny senior w sieci**

Adresatami szkolenia są seniorzy, którzy użytkują systemy teleinformatyczne w sieci Internet, ale dopiero zaznajamiają się ze specyfiką funkcjonowania w cyberprzestrzeni.

Celem szkolenia jest zaznajomienie użytkowników z zasadami bezpiecznego korzystania z narzędzi i zasobów cyfrowych oraz poszerzenie wiedzy i rozwijanie umiejętności uczestników w zakresie rozpoznawania zagrożeń w sieci. Życie codzienne coraz bardziej migruje do sieci Internet, co szczególnie nasiliło się w okresie pandemii. Przestępcy też idą z duchem czasu i swoją aktywność przenoszą do sieci Internet.

Nasi eksperci w trakcie szkolenia odpowiedzą m.in. na **następujące pytania**:

- » Co to są wirusy komputerowe?

- » Jak skutecznie chronić się przed niebezpieczeństwami w sieci?
- » Na co zwrócić uwagę korzystając z różnych usług internetowych?
- » Skąd czerpać rzetelną wiedzę na temat systemów teleinformatycznych i zasad korzystania?
- » Jak uniknąć oszustw w sieci?
- » Dlaczego dostęp do naszych danych jest cenniejszy niż dostęp do konta?

Pokazane zostaną również przykładowe strony www, które wykorzystują triki celem wyłudzenia danych osobowych lub zachęcenia do instalacji podejrzanego oprogramowania.

W drugiej części szkolenia przybliżone zostaną systemy sądowe, takie jak Portal Informacyjny, Portal Orzeczeń, protokół elektroniczny, czy też rozprawy zdalne.

Adresatami szkolenia „Bezpieczny Senior” są wszyscy seniorzy zamieszkujący na terenie miasta Wrocław, bez względu na płeć, wiek czy też zamieszkiwaną dzielnicę.

Celem spotkania jest budowanie świadomości prawnej wśród osób starszych, zwłaszcza emerytów i rencistów szczególnie narażonych na oszustwo, przemoc, doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem lub po prostu wykozystanie ich ufności przez osoby trzecie.

Szkolenie zostanie podzielone na **dwie części**:

I. Dotycząca prawa spadkowego – najważniejsze aspekty, które zostaną poruszone przez ekspertów w czasie tej części spotkania, to: porady dotyczące pisania testamentów, kwestie prawne związane z dziedziczeniem ustawowym oraz testamentowym, prawa

spadkobierców, a także różnice między umowami dożywocia a darowizną;

II. Dotycząca oszustw, celowego doprowadzania do nierozsądnego rozporządzenia majątkiem (w granicach prawa) – najważniejsze aspekty, które zostaną poruszone przez ekspertów w czasie tej części spotkania, to: metody oszustw dokonywanych na seniorach, kradzież tożsamości, problem przemocy wobec osób starszych, zawieranie umów – formy, możliwości rezygnacji z umowy, różnice między rękojmią a gwarancją.

Efektom przeprowadzonego spotkania będzie, przede wszystkim, zwiększenie świadomości prawnej pośród jego uczestników, a także zaznajomienie z możliwościami otrzymania pomocy. Ponadto, szkoleniowiec odpowie na dodatkowe pytania zgłaszane przez seniorów. ●

Fot. pikisuperstar – Freepik.com

Radca Prawny radzi

Darmowe
porady prawne

twój człowiek w sądzie

szukajradcy.pl

kiedy?

1 października 2022

10:00 – 17:00

gdzie?

Plac Solny

01. 10.22

[www / oirp.wroclaw.pl](http://www.oirp.wroclaw.pl)

[fb / OkregowalzbRadcowPrawnychWeWroclawiu](#)

organizator

partner

Zmiany w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego

r. pr. **Tomasz Scheffler**

Od 1 stycznia 2023 r. zaczną obowiązywać zmiany wprowadzone do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w dniu 8 lipca 2022 r. przez Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Radców Prawnych. Szczegółowym omówieniem nowych rozwiązań systematycznie

zajmować się będą na łamach „Przeгляdu Radcowskiego” mec. Anita Woroniecka i mec. Leszek Korczak (pierwsze uwagi można znaleźć już w tym numerze), pozwolę sobie zatem w tym miejscu jedynie na ogólną refleksję dotyczącą przyczyn ich wprowadzenia.

Fot. Olly – AdobeStock

Po pierwsze musieliśmy jako samorząd odpowiedzieć na potrzebę dostosowania aktów wewnętrznych do prawa europejskiego. Chodzi tu przede wszystkim o unijne regulacje dotyczące swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz możliwości i zasad jej potencjalnego ograniczania. Aby nie narazić się na zarzut utrzymywania stanu niepewności prawnej, a co za tym idzie na potencjalne rozbieżności w orzecznictwie dyscyplinarnym, należało doprecyzować przepisy odnoszące się m.in. do kwestii informowania o wykonywaniu zawodu (dosyć często nie trafnie pojmowanego jako zakaz reklamy) oraz odnoszących się do form jego wykonywania. Po drugie nadszedł najwyższy czas, aby uporządkować akty wewnętrzne samorządu zgodnie z zakresem kompetencji do ich kształtowania. Domagając się od innych przestrzegania praworządności, powinniśmy sami dawać dobry przykład w tym zakresie.

Jak pamiętamy, Krajowy Zjazd Radców Prawnych uprawniony jest do kształtowania zasad etyki radcy prawnego (choć nie chcę tu przesądzać, czy faktycznie kształtuje je, czy jedynie je „odkrywa”; to osobna, ogromna dyskusja), natomiast określanie zasad wykonywania zawodu należy do sfery działania innego organu samorządu: Krajowej Rady Radców Prawnych. Dotychczasowy KERP zawierał stosunkowo dużo przepisów, które miały charakter swoiście techniczny, a zatem nie przynależały do sfery deontologii zawodowej. Tym samym Krajowy Zjazd nie był uprawniony do ich normowania. Dodam, że już podjęte zostały prace, dzięki którym, po przeprowadzeniu dyskusji środowiskowej oraz po konsultacjach społecznych, na październikowym posiedzeniu KRRP będzie można poddać pod głosowanie poprawki do Regulaminu wykonywania zawodu. Po trzecie wreszcie coraz bardziej widoczna

była potrzeba modyfikacji niektórych postanowień zawartych w KERP ze względu na niejasności interpretacyjne związane z ich dotychczasowym ujęciem. Oczywiście można było pisać kolejne komentarze i objaśnienia oraz czekać na wypracowanie w miarę spójnej linii orzeczniczej przez sądownictwo dyscyplinarne, nie mniej prościej było zmienić ich brzmienie przy okazji i tak koniecznej, z powodu wymogów wynikających z regulacji unijnych, nowelizacji KERP.

Kończąc, chciałbym bardzo podziękować mec. Anicie Woronieckiej, mec. Leszkowi Korczakowi oraz mec. Bogusławowi Sołtyśowi za ogromne zaangażowanie w tworzenie propozycji zgłoszonych przez naszą Izbę. Jako osoba, która pracowała jednocześnie nad przedłożonymi Nadzwyczajnemu Krajowemu Zjazdowi przez Ośrodek Badań Studiów i Legislacji przy KRRP projektami zmian, mogę rzec, że opinie pochodzące z Wrocławia miały znaczący wpływ na ostateczny kształt projektu. Nie wszystkie nasze opinie zostały uwzględnione, ale nasi Delegaci walczyli o ich przeforsowanie dzielnie! Bardzo im za to dziękuję. Jestem też pełen wiary w to, że wiele z rzeczy, o których mówiliśmy i które postulowaliśmy, zostanie w kolejnych latach uznane za warte wprowadzenia do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zapraszam zatem do zapoznania się ze wspomnianymi szczegółowymi wyjaśnieniami do zmian KERP oraz pozwolę sobie już dziś na zapowiedzenie pojawienia się pod koniec pierwszego kwartału 2023 r. nowego Komentarza do KERP, który ukaże się w wydawnictwie C.H. Beck. Zapraszam też niezmiennie do kontaktu bezpośredniego we wszelkich sprawach samorządowych, w tym oczywiście również tych, które związane są z deontologią zawodową. •

Recenzja publikacji „Między niebem a ziemią”

r. pr. Michał Pyrz

Wbieżącym numerze naszego kwartalnika została poddana recenzji książka naszej koleżanki mec. Sylwii Zarzyckiej pt. „Między Niebem a Ziemią. Książka pełna cudów”. Publikacja wprowadzie różni się od poprzednich pozycji omówionych na łamach „Przeglądu”, gdyż w swej istocie porusza kwestie spoza świata prawniczego, jednakże – w żadnym razie – nie odbiera to publikacji miana pozycji wartościowej.

Cieżko poszukiwać w tej pozycji zagadnień prawnych, węzłowych problemów orzeczniczych czy analizy doktrynalnej – i bez wątpienia, należy uznać to za zaletę tej pozycji. Jest to bardzo ciekawa książka, momentami poruszająca, a głównym jej wątkiem jest mowa o bardzo ważnych, ponadczasowych wartościach.

Tytuł publikacji znakomicie oddaje sposób narracji świata, o którym stara się nam opowiedzieć autorka – z jednej strony dramata nieuleczalnie chorej dziewczynki, z drugiej zaś świetnie uchwycona wola walki przepełniona optymizmem i nadzieją. Świat, o którym opowiada nam Sylwia Zarzycka, jest miejscami bezlitosny i brutalny, aczkolwiek potrafi też być wypełniony radością i pogodą ducha. Ten sposób narracji ewidentnie dynamizuje fabułę, co w konsekwencji sprawia, że książkę czyta

Źródło: <https://miedzyniebamaziemią.pl/sklep-charytatywny>

się bardzo dobrze, a odbiorca trzymany jest w napięciu.

Autorka podejmuje niełatwą próbę wyjaśnienia czytelnikowi, dlaczego warto pomagać innym? Czy ważne jest czynienie dobra? Jak ważną rolę w naszym życiu odgrywa wsparcie drugiej osoby? Recenzowana pozycja, przez swój ogólnoludzki charakter oraz ważkość problemów w niej poruszanych, zasługuje na rekomendowanie jej jak najszerszemu gronu odbiorców. Co istotne, w przypadku zakupu książki cały zysk z jej sprzedaży przeznaczony zostanie na pomoc nieuleczalnie chorym dzieciom – podopiecznym Fundacji Między Niebem a Ziemią. Książkę można nabyć w internetowym sklepie Fundacji.

Serdecznie zapraszamy wszystkich czytelników „Przeglądu Radcowskiego” do zakupu recenzowanej pozycji i bliższego zapoznania się z dziełem naszej samorządowej Koleżanki oraz do wsparcia Fundacji Między Niebem a Ziemią. •

Współpraca radcy prawnego z firmą windykacyjną

w świetle orzecznictwa WSD KIRP oraz zmian w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 2023 r.

r. pr. **Leszek Korczak**

Od dawna spornym – a co najmniej dyskusyjnym – zagadnieniem pozostaje współpraca radców prawnych z podmiotami, które de facto świadczą pomoc prawną, nie będąc jednocześnie podmiotami wymienionymi w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Podmioty takie zawierają umowę z klientem (najczęściej w sprawach windykacyjnych bądź odszkodowawczych) i w ramach świadczonych usług oferują także zastępstwo procesowe.

Na potrzeby niniejszego artykułu nazwijmy sobie ten podmiot firmą windykacyjną. W standardowym modelu takiej współpracy radca prawny nie posiada umowy z klientem – łączy go wyłącznie umowa z firmą windykacyjną. Bardzo często, nie widząc swojego klienta, wykonuje na jego rzecz czynności pomocy prawnej, w tym najczęściej zastępstwo procesowe, dzieląc się, zasądzonymi z tego tytułu kosztami

z firmą windykacyjną, w ramach takiej współpracy.

Na gruncie dotychczas obowiązującego brzmienia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (KERP) sytuacje takie były przedmiotem orzekania przez sądownictwo dyscyplinarne, w tym przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny (WSD). Orzeczeniem z dnia 28 kwietnia 2021 r., wydanym w II instancji (sygn. akt WO – 191/20) w wyniku odwołania od orzeczenia WSD wydanego w pierwszej instancji. WSD wskazał na potencjalne nieprawidłowości, jakie mogą wystąpić w trakcie współpracy radcy prawnego z firmą windykacyjną. Sprowadzały się one do potencjalnego naruszenia obowiązku przestrzegania tajemnicy zawodowej, otrzymania przez radcę prawnego wynagrodzenia wyłącznie w przypadku wygrania sprawy, przesunięciu ośrodka decyzyjnego o sposobie prowadzenia sprawy z rzeczywistego klienta na firmę windykacyjną oraz brak umowy radcy prawnego z klientem.

Rozwijając wskazania WSD z powyższego orzeczenia, warto w tym miejscu opisać wskazane powyżej zagrożenia towarzyszące na ogół takiej współpracy.

Zagrożenie naruszenia tajemnicy zawodowej sprowadza się do tego, że po przyjęciu przez radcę prawnego pełnomocnictwa procesowego osoba udzielająca go staje się jego klientem. Co za tym idzie, wszelkie informacje, jakie posiada radca prawny w związku z toczącym się procesem, objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej (art. 3 ust. 3 ustawy o radcach prawnych i art. 15 KERP). Pomimo tego obostrzenia, radca prawny przekazuje informację oraz kopie dokumentów w sprawie firmie windykacyjnej bez zgody klienta – co wprost stanowi naruszenie wskazanych przepisów ustawowych i kodeksowych regulujących tajemnicę zawodową. Inną sprawą pozostaje to, że bardzo często firma windykacyjna jest jedynym źródłem wiedzy radcy prawnego o sprawie oraz o potrzebach i oczekiwaniach klienta.

Współpraca „w trójkącie” radca prawny – firma windykacyjna – klient powoduje często, że wynagrodzenie dla radcy prawnego kształtowane jest w oderwaniu od obowiązku pobrania wynagrodzenia za prowadzenie sprawy od klienta lub wyłącznie w formie premii za pomyślne jej zakończenie. Wynagrodzenie wyłącznie za pomyślne prowadzenie sprawy stanowi wprost naruszenie art. 36 ust. 3 KERP. W praktyce normą w takiej współpracy bywa, że radca prawny otrzymuje wynagrodzenie jedynie od firmy windykacyjnej i to bardzo często jedynie w przypadku zasądzenia i wyegzekwowania kosztów zastępstwa procesowego, których to bardzo często nie otrzymuje w całości.

Przesunięcie ośrodka decyzyjnego o sposobie prowadzenia sprawy poza relację

radca prawny – klient, może prowadzić do naruszenia niezależności radcy prawnego, a także do naruszenia obowiązku lojalności i kierowania się dobrem klienta wynikającym z art. 8 KERP. Może dochodzić do sytuacji, w której to firma windykacyjna określa zakres żądania przed sądem albo też decyduje o kształcie zawieranej umowy – mogąc w obu wypadkach kierować się przede wszystkim własnym interesem ekonomicznym, a nie interesem klienta. Prowadzi to też do wystąpienia ryzyka konfliktu interesów, albowiem jak widać z powyższego, interes firmy windykacyjnej nie musi iść w parze z interesem rzeczywistego klienta.

Regułą – w trakcie współpracy radcy prawnego z firmą windykacyjną – jest brak umowy radcy prawnego z rzeczywistym klientem. Klient udziela radcy prawnemu pełnomocnictwa i bardzo często nie ma nim żadnego kontaktu. Podkreślenia wymaga, że udzielenie pełnomocnictwa nie zastępuje zawarcia umowy. Dodać należy, że mamy do czynienia z zupełnie inną sytuacją, niż w trakcie standardowej współpracy rady prawnego z klientem, w której ustalają oni ustnie mniej czy bardziej precyzyjne zasady współpracy, a następnie dochodzi do podpisania pełnomocnictwa. Sytuacja taka może nie jest modelowa, ale o niebo lepsza od tego, kiedy radca prawny nie ma żadnych ustaleń co do zasad współpracy z klientem, a nawet – co nie jest niestety rzadkie – nie ma z nim wcale kontaktu.

Bardzo często model współpracy radcy prawnego z firmą windykacyjną nie zakłada konieczności kontaktu radcy prawnego z klientem. Radca prawny sprowadzony jest do roli „podwykonawcy” i całą wiedzę o sprawie, założenia do jej prowadzenia otrzymuje wraz z pełnomocnictwem od „generalnego wykonawcy”, czyli firmy windykacyjnej.

Mając powyższe na względzie, w powoływanym orzeczeniu WSD z dnia 28 kwietnia 2021 r. (sygn. akt WO – 191/20) zawarto następujące wskazania kierunkowe przy analizowaniu tego typu spraw:

1. zbadanie, czy doszło do naruszenia tajemnicy zawodowej – czyli czy dochodziło do przekazywania firmie windykacyjnej informacji objętych tajemnicą zawodową bez wyraźnej i jednoznacznej woli i zgody klienta,
2. ustalenia, czy radcowie prawni otrzymaliby jakiegokolwiek honorarium z tytułu prowadzenia sprawy, gdyby sprawa sądowa nie została wygrana albo gdyby nie zasądzono na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego,
3. zbadanie, czy radcowie prawni zachowali niezależność i samodzielnie (w porozumieniu z rzeczywistym klientem) prowadzili sprawę przed sądem powszechnym,
4. ustalenie, czy radca prawny miał jakąkolwiek umowę z klientem, którego reprezentował przed sądem.

Oprócz powyższych kwestii wskazywany rodzaj współpracy poddawany jest również analizie pod kątem omijania zastrzeżonej ustawowo formy prawnej prowadzenia działalności przez radców prawnych zawartych w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

WSD w powoływanym orzeczeniu nie przyjął, że doszło do naruszenia art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i prowadzenia przez radcę prawnego działalności w niedozwolonej formie. WSD stwierdził, że prowadzenie jednoosobowo kancelarii bądź też wykonywanie zawodu w formie jednej ze spółek przewidzianych w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych – w połączeniu z obsługą procesową klientów, będących klientami spółek prawa handlowego jako firmami

windykacyjnymi, co do zasady nie stanowi naruszenia przez radcę prawnego art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i wykonywania zawodu radcy prawnego z naruszeniem dopuszczalnych form jego wykonywania. Z taką sytuacją mielibyśmy do czynienia w przypadku, gdyby radca prawny był udziałowcem takiej spółki, albo sprawowałby w niej funkcje kierownicze bądź związane z jej reprezentowaniem (np. zasiadałby w jej zarządzie czy był prokurentem) – co byłoby połączone z obsługą procesową klientów takiej spółki. Wówczas można byłoby mu postawić zarzut naruszenia wspomnianego art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Podsumowując, dokonana analiza orzecznictwa WSD (na gruncie obowiązującego stanu prawnego) wskazuje, że współpraca radcy prawnego z firmą windykacyjną, na zasadach powyżej opisanych, co do zasady nie stanowi naruszenia art. 8 ustawy o radcach prawnych – jednakże tylko wówczas, gdy radca prawny sam w jakikolwiek sposób nie prowadzi bądź nie kontroluje firmy windykacyjnej, jako jej udziałowiec bądź osoba uprawniona do kierowania spraw spółki czy też jej reprezentacji. Jednakże w każdym przypadku taka współpraca łączy się z opisanymi zagrożeniami, pod kątem których winno się oceniać zachowania radcy prawnego na gruncie ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Sytuacja po dniu 1 stycznia 2023 r.

Na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Radców Prawnych, w dniach 6 do 8 lipca 2022 r., uchwalono zmiany do KERP. W zakresie oceny, pod kątem dyscyplinarnym, współpracy radców prawnych z firmami windykacyjnymi kluczowe znaczenie ma uchwalony art. 25a ust. 2 w brzmieniu:

Radca prawny nie może brać udziału lub pomagać w jakiegokolwiek formie, jakimkolwiek charakterze ani w jakikolwiek sposób w świadczeniu pomocy prawnej lub prowadzeniu regulowanej działalności prawniczej przez podmioty nieuprawnione. Przez podmioty nieuprawnione rozumie się osoby lub podmioty świadczące pomoc prawną niezgodnie z przepisami o formach wykonywania zawodu radcy prawnego, w szczególności spółki kapitałowe lub inne osoby, nieposiadające uprawnień do świadczenia pomocy prawnej.

Powołany przepis został uchwalony w wersji rekomendowanej przez zespoły, grupy robocze oraz Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych, z uwzględnieniem poprawki zgłoszonej przez delegatów z OIRP we Wrocławiu.

Jak należy rozumieć, treść uchwalonej zmiany dotyczy współpracy radców prawnych „w świadczeniu pomocy prawnej lub prowadzeniu regulowanej działalności prawniczej z podmiotami nieuprawnionymi”.

Nowy przepis kodeksu wprowadza zakaz współpracy w dwóch sytuacjach – świadczenie pomocy prawnej przez podmioty nieuprawnione oraz prowadzenie regulowanej działalności przez podmioty nieuprawnione.

W pierwszym wypadku terminu „świadczenie pomocy prawnej” nie trzeba rozwiązać – jest on oczywisty: będzie to szeroko rozumiane doradztwo prawne oraz reprezentowanie klientów przed sądami, organami administracji publicznej we wszelkich postępowaniach

Odnosząc się do działalności regulowanej, to jest to (obok licencji i koncesji) jedna z form reglamentacji działalności

gospodarczej, zakładająca dopuszczenie do wykonywania określonych działań zarobkowych przedsiębiorców spełniających enumeratywnie – wskazane w ustawie – przesłanki formalne lub merytoryczne. Ponieważ jest to wyjątek od zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej, ustawodawca musi taką reglamentację uzasadnić istnieniem ważnego, konkretnego interesu publicznego. W przypadku działalności radcowskiej i adwokackiej są to pewność obrotu prawnego, profesjonalizm usług związanych z żywotnymi interesami osobistymi i majątkowymi osób znajdujących się w polskim obszarze prawnym, zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz ochrona porządku publicznego. Co zaś się tyczy wspomnianych minimalnych przesłanek umożliwiających prowadzenie działalności regulowanej, to w odniesieniu do radców prawnych (i podobnie adwokatów) oznacza to (w pewnym uproszczeniu) posiadanie pełnej zdolności do czynności prawnych oraz pełni praw publicznych, ukończenia wyższych studiów prawniczych z tytułem magistra, zdania egzaminu radcowskiego lub adwokackiego (albo spełnienia innych przesłanek pozwalających na wpis na listę bez zdawania egzaminu), posiadania nieskazitelnego charakteru i rękopmi prawidłowego wykonywania zawodu, a także uzyskania wpisu odpowiednio na listę radców prawnych (lub adwokatów) i złożenia ślubowania. Tym samym działalnością regulowaną, w rozumieniu KERP, będzie świadczenie pomocy prawnej w zakresie wskazanym przez ustawę o radcach prawnych i prawo o adwokaturze. „Świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego polega w szczególności na udzielaniu porad i konsultacji prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed urzędami i sądami w charakterze

pełnomocnika lub obrońcy” – art. 6 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz „Zawód adwokata polega na świadczeniu pomocy prawnej, a w szczególności na udzielaniu porad prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed sądami i urzędami” – art. 4 ust. 1 prawa o adwokaturze. Inne rozumienie wprowadzonego przepisu powodowałoby jego całkowitą bezprzedmiotowość – przynajmniej w obecnym stanie prawnym.

Uchwalony Art. 25a ust. 1 nie pozwala na branie udziału i pomaganie w prowadzeniu działalności regulowanej przed podmioty nieuprawnione. Ze zdania drugiego art. 25 ust. 2 wynika, że do kategorii podmiotów nieuprawnionych należą spółki prawa kapitałowego niewymienione w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, spółki tam wymienione, ale z udziałem osób nieuprawnionych (w uproszczeniu bez odpowiedniego udziału radców prawnych bądź adwokatów) oraz inne podmioty nieposiadające uprawnień (znowu w uproszczeniu osoby niebędące radcami prawnymi, bądź adwokatami).

Podsumowując: zakres brzmienia nowego przepisu wprowadza zakaz współpracy przez radców prawnych, przy świadczeniu pomocy prawnej, ze spółkami kapitałowymi niewymienionymi w art. 8 ust. 1 ustawy, ze spółkami wymienionymi w ustawie, ale bez odpowiedniego składu osobowego oraz z innymi podmiotami wykonującymi działalność reglamentowaną bez uprawnień zawodowego pełnomocnika. W powyższym zakresie wskazany przepis zakazuje następujących zachowań: brania udziału lub pomagania w jakiegokolwiek formie i w jakimkolwiek charakterze lub w jakimkolwiek sposób. **Przy założeniu prawidłowej wykładni nowego przepisu oznacza to brak możliwości**

zgodnej z przepisami KERP współpracy radców prawnych z kancelariami windykacyjnymi.

W praktyce funkcjonowania pionu dyscyplinarnego spowoduje to brak konieczności doszukiwania się nieprawidłowości w prowadzonej współpracy w zakresie opisanym w analizowanym orzeczeniu WSD i poprzestanie na postawieniu zarzutu faktycznej współpracy radcy prawnego z podmiotami wskazanymi w art. 25a ust. 2 KERP wchodzącego w życie od 1 stycznia 2023 r. Oczywiście nie wyklucza to badania zachowania radcy prawnego pod kątem innych przewinień ani też wyjścia przy kwalifikacji prawnej poza art. 25a ust. 2 KERP. Zmiana ta stanowi jednak daleko idące uproszczenie procesu gromadzenia, niezbędnego do postawienia zarzutów materiału dowodowego, skierowania wniosku do sądu dyscyplinarnego czy też wydania orzeczenia stwierdzającego w tym zakresie winę radcy prawnego.

Niezmienna pozostanie sytuacja, w której radca prawny świadczył będzie usługi prawne poza formami wskazanymi w art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych jako wspólnik bądź członek władz takich spółek, albowiem łączyło się to będzie (jak dotychczas) z możliwością postawienia mu zarzutu naruszenia powoływane go przepisu poprzez prowadzenie pomocy prawnej w formach nieprzewidzianych przez przepisy prawa.

Ocena orzecznictwa dyscyplinarnego oraz – w konsekwencji – funkcjonowania rynku usług prawnych, po wejściu w życie uchwalonej zmiany, wymagać będzie oczywiście czasu, ale już w tej chwili można postawić tezę, że jest to istotna zmiana zarówno dla bieżącej praktyki organów dyscyplinarnych, jak i codziennego funkcjonowania wielu radców prawnych. •

Rejs aplikantek i aplikantów radcowskich

r. pr. Robert Staszewski

Okres wakacyjnego odpoczynku już za nami, aplikanci OIRP we Wrocławiu, pełni sił i energii, od połowy sierpnia wrócili do zajęć i jesiennych kolokwiiów. Zanim sprawdzą swoją wiedzę np. z prawa spółek handlowych, prawa upadłościowego i prawa restrukturyzacyjnego, proponuję (choć na chwilę) wrócić do gorącego lipca 2022 roku.

W tym roku OIRP we Wrocławiu, nawiązując do świeckiej tradycji wrocławskich radców prawnych, czyli corocznego „Rejsu po Odrze”, po raz pierwszy zorganizowała również „Rejs dla Aplikantów radcowskich”. W wydarzeniu mogli wziąć udział wszyscy aplikanci naszej Izby, w tym również osoby, które przystąpiły do egzaminu zawodowego w maju br. i nie złożyły jeszcze ślubowania (Ślubowanie radców prawnych zaplanowane było na dzień 20 sierpnia).

Komisja ds. Kultury Integracji i Sportu spięła się na medal! Impreza integracyjna odbyła się w dniu 23 lipca 2022 r., na luksusowej jednostce pływającej „Goplana”. Przeważająca część zabawy odbywała się na najwyższym pokładzie (pokładzie malachitowym), gdzie pomiędzy basenem a sekcją muzyczną, aplikanci mogli zapoznać się z kuchniami świata, z których największą popularnością cieszyły się staropolskie kiełbaski i chleb ze smalcem.

Od lewej: Dziekan Rady OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler, Członek Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska, r. pr. Cyprian Gołda, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Robert Staszewski; fot. OIRP we Wrocławiu

Rejs odbywał się w stylu hawajskim, każdy z uczestników otrzymywał pamiątkowy wieniec, uścisk dłoni Dziekana oraz szansę na udział w Limbo dance, zabawie zaplanowanej na późne godziny nocne.

Wyborne towarzystwo, przepiękne okoliczności przyrody, świetna integracja i zabawa, to tylko niektóre powody, przemawiające za powtórzeniem tego wydarzenia w przyszłym roku, do czego będę osobiście namawiał koleżanki i kolegów z Izby. Kończąc, przypominam „Pracuj na łądzie, wypoczywaj na wodzie!” •

Ślubowanie radców prawnych AD 2022

r. pr. Robert Staszewski

Fot. OIRP we Wrocławiu

Jednym z najważniejszych wydarzeń w życiu Samorządu jest ślubowanie „nowych” radców prawnych. Każdego roku grono naszych koleżanek i kolegów – radców prawnych OIRP we Wrocławiu powiększa się o kilkadziesiąt osób. W tym roku do ślubowania przystąpiło 106 osób.

Odbyło się ono w dniu 20 sierpnia 2022 r, a ślubujący i zaproszeni goście spotkali się – podobnie jak w roku ubiegłym – w Operze Wrocławskiej. Wśród zaproszonych gości znaleźli się m.in. przedstawiciel Sądu Okręgowego we Wrocławiu – SSO Artur Kosmała i Członek Prezydium Baskijskiej Izby Adwokackiej – Aitzol Asla. Dziekan

Tomasz Scheffler przywitał, obecnych na uroczystości, byłych Dziekanów Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu w osobach: mec. Jana Biecia, mec. Jana Łozińskiego, oraz mec. Leszka Korczaka. Swoją obecnością zaszczytili uczestników również seniorzy zawodu: mec. Krysztyna Stoga, mec. Henryk Krakowczyk oraz Członkowie Prezydium i Rady OIRP we Wrocławiu. Obecni byli również opiekunowie grup i trzech roczników aplikacji. Część artystyczną uroczystości uatrakcyjnił UpBeatQuartet, przedstawiając swoją aranżację hitów muzyki filmowej.

Przed uroczystym złożeniem roty ślubowania, wręczono nagrody osobom, które

uzyskały najwyższą średnią z egzaminu radcowskiego. Na szczególne wyróżnienie zasługuje osiągnięcie mec. Pawła Burego (średnia 4,8). Kolejnymi wyróżnionymi zostali mec. Kamil Banasiak, mec. Jakub Gaweł oraz mec. Mateusz Mądry, którzy uzyskali średnią ocen z egzaminu na poziomie 4,6. Występujący w imieniu osób ślubujących: mec. Zuzanna Pawlikowska oraz mec. Marek Paluch, podzielili się swoimi uwagami i spostrzeżeniami oraz podsumowali trzyletni okres zajęć na aplikacji.

Uroczystość, goście, gratulacje, najbliżsi. Niewątpliwie dla wszystkich ślubujących ten dzień, pozostanie jednym z najważniejszych dni w życiu. Ważnym, ponieważ (dla większości osób), stanowił zwieńczenie trzyletniej nauki na aplikacji radcowskiej. Nauki, która wiązała się z wieloma wyrzeczeniami, często kosztem osób najbliższych, których wsparcie okazało się nieocenione. Ważny również – a może przede wszystkim – dlatego, że tego dnia otworzyła się dla wszystkich droga do wykonywania zawodu Radcy Prawnego. Zawodu, który był celem, do którego dążyli od pierwszych dni aplikacji. Zawodu,

Fot. OIRP we Wrocławiu

który jest zawodem trudnym, ale dającym dużo satysfakcji. Zawodem wymagającym nieustannej pracy i rozwoju. Zawodu, który wymaga zaangażowania i odporności na stres. Zawodu, który może ułatwić osiągnięcie niezależności finansowej, ale wymaga również ogromnej

Fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

odpowiedzialności. Odpowiedzialności za losy wszystkich, którzy skorzystają z pomocy prawnej. Odpowiedzialności za decyzje, które nierzadko mogą mieć wpływ na czyjeś życie. Zawodu, który jest zawodem zaufania publicznego, którego przedstawiciele tworzą Samorząd, którego funkcjonowanie zostało zagwarantowane w art. 17 Konstytucji RP. Wykonywanie zawodu radcy prawnego to również zobowiązanie. Zobowiązanie, którego treść, zawarta jest m.in. w rocie ślubowania:

Ślubuję uroczyście w wykonywaniu zawodu radcy prawnego przyczyniać się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązki zawodowe wypełniać sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, zachować tajemnicę zawodową, postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki radcy prawnego i sprawiedliwości.

W tym roku obchodzimy 40-lecie istnienia Samorządu, Samorządu, który jest żywy, który się zmienia i rozwija razem z jego nowymi Członkami. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych, specjalizacja, nawiązywanie i rozwijanie kontaktów, w tym kontaktów międzynarodowych, działalność pro bono, realizacja pasji i zainteresowań Członków, integracja, to tylko wybrane elementy, które radcowie prawni mogą rozwijać dzięki przynależności do Samorządu.

Kończąc, chciałbym jeszcze raz pogratulować „nowym” radcom prawnym, życząc wielu sukcesów zawodowych, a jednocześnie zachowania równowagi w życiu zawodowym i prywatnym. Życzę również cierpliwości, sumiennosci i wytrwałości w codziennym wykonywaniu zawodu. Jestem pewny, że sobie poradzicie, a noszenie togi z niebieskim żabotem stanie się dla Was zaszczytem i wyróżnieniem. Ufam, że ślubowanie otwarło dla Was nowy, ciekawy i pasjonujący etap w życiu. •

Sylwetka Aplikanta – Paulina Meńkarska

r. pr. **Milena Szostak-Kańska**

Paulina Meńkarska – aplikantka radcowska Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu. Absolwentka Uniwersytetu Opolskiego na Wydziale Prawa i Administracji.

Doświadczenie zawodowe zdobywała już w trakcie studiów prawniczych w kancelariach prawnych w Opolu i we Wrocławiu oraz w Prokuraturze Okręgowej we Wrocławiu. Obecnie pracuje w dziale prawnym jednej z wrocławskich korporacji.

W trakcie studiów aktywnie działała w Studenckiej Poradni Społeczno-Prawnej „Bona Fides”, a także – jako prelegentka – brała udział w studenckich konferencjach naukowych.

W kręgu jej zawodowych zainteresowań pozostaje przede wszystkim prawo cywilne oraz prawo pracy.

Prywatnie miłośniczka podróży i zwierząt. •

Fot. Archiwum prywatne

Kongres

Federacji Adwokatur Europejskich (FBE) oraz Rad Adwokatur i Stowarzyszeń Prawniczych Europy CCBE (CCBE) w Sofii

r. pr. **Agnieszka Poteralska**

W dniach 22–24 czerwca br., w Sofii odbył się kongres organizowany przez Fédération des Barreaux d'Europe (FBE) oraz Council of Bars and Law Societies of Europe (CCBE). Tematem przewodnim kongresu była rola prawników w czasie postpandemicznym – dynamika pracy prawników w spolaryzowanych społeczeństwach, zmieniający się wizerunek prawników oraz ewolucja praktyki prawniczej.

W Kongresie, z ramienia naszej Izby, wzięli udział Dziekan Tomasz Scheffler, Wicedziekan i Pierwsza Wiceprezes FBE Izabela Konopacka, Przewodniczący Komisji ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej Wojciech Lamik i członkini Komisji ds. współpracy z zagranicą Agnieszka Poteralska.

W pierwszym dniu wydarzenia goście zostali powitani przez przedstawicieli Naczelnej Rady Adwokackiej w Bułgarii i Izby Adwokackiej w Sofii w Pałacu Vrana, dawnej rezydencji carskiej znajdującej się na obrzeżach Sofii. Podczas gdy Pałac Carski w centrum Sofii (dziś Narodowa Galeria Sztuki i Muzeum Etnograficzne) pełnił funkcje reprezentacyjne, a Pałac

Euxinograd koło Warny był letnią rezydencją, to Vrana była pałacem, w którym rodzina carska Bułgarii spędzała większość czasu. Pałac Vrana jest obecnie oficjalną rezydencją byłej rodziny carskiej Bułgarii. W ogrodach pałacu goście mogli podziwiać program artystyczny nawiązujący do kultury bułgarskiej.

Fot. OIRP we Wrocławiu

W drugim dniu Kongresu tuż przed ceremonią otwarcia odbyło się hybrydowo spotkanie robocze Komisji Nowych Technologii FBE, m.in. z udziałem członków i członkiń Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, tj. mec. Marii Dymitruk (przewodnicząca komisji), mec. Agnieszki Poteralskiej, mec. Gabrieli Bar i mec. Grzegorza Polichta (członkowie komisji). Działania Komisji Nowych Technologii skupiają się na bieżących problemach związanych z wpływem nowych technologii na prawo oraz wykonywanie zawodu prawnika. Podczas spotkania omówiono dotychczasowe działania komisji, w tym finał międzynarodowego konkursu LegalTech „E-Access to Justice”, który odbył się dzień wcześniej w Centrum Szkoleniowym Adwokatów w Sofii, a także planowane działania, m.in. projekty realizowane z partnerami dzięki programom grantowym Komisji Europejskiej, tj. CREA II (Conflict Resolution with

Equitative Algorithms II) i SCAN II (Small Claims Analysis Net II).

Kongres otworzyli przedstawiciele bułgarskich władz i samorządu prawniczego, dyplomaci oraz przedstawiciele władz CCBE i FBE, w tym Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej w Bułgarii Ivaylo Dermendjiev, Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego w Bułgarii Nikola Minchev, Minister Sprawiedliwości Nadezhda Yordanova, Ambasador Francji w Bułgarii Florence Robine, Prezes Izby Adwokackiej w Sofii Stephan Marchev, a także Prezes CCBE James MacGuill oraz Prezes FBE Dominique Attias. Mowy otwierające dotyczyły obrony zasady nieidentyfikowania się prawników z ich klientami w spolaryzowanych społeczeństwach.

Kolejne wykłady i panele skoncentrowane były na istotnych dla europejskich prawników kwestiach, takich jak promowanie

Fot. OIRP we Wrocławiu

odpowiedzialności społecznej przez kancelarie prawnicze i przeciwdziałanie nadużyciom sądowym, a także innowacyjności oraz digitalizacji praktyki prawniczej.

Pierwszy z dwóch wykładów inauguracyjnych wygłosił Jeroena Ouwehanda, Global Senior Partner w kancelarii Clifford Chance w Amsterdamie, w którym poruszył kwestie odpowiedzialności społecznej, prezentując politykę kancelarii w kontekście zmian klimatycznych, m.in. selekcję klientów pod kątem przyczyniania się przez nich do pogłębienia kryzysu klimatycznego.

Kolejny referat przedstawił Rupert Cowper-Coles, partner w kancelarii RPC (Reynolds Porter Chamberlain) w Londynie, który podjął ciekawy temat ochrony przed tzw. „SLAPP” (Strategic Lawsuit Against Public Participation), tj. działaniami prawnymi, które nakierowane są na usunięcie ważnych społecznie tematów z debaty publicznej i cenzurowanie krytyków z wykorzystaniem legalnych środków prawnych. Przejawem takich działań są postępowania sądowe, które są wszczynane przeciwko

dziennikarzom lub aktywistom jako forma działań odwetowych za nagłaśnianie niewygodnych tematów, aby uniemożliwić im informowanie ogółu społeczeństwa i relacjonowanie spraw będących przedmiotem zainteresowania publicznego. W pozwach typu SLAPP głównym celem jest skłonienie do odpuszczenia dalszego nagłaśniania sprawy i wywołanie efektu, który ma zniechęcić kolejnych krytyków do upubliczniania nieprawidłowości, z obawy przed ryzykiem sporu sądowego. Rupert Cowper-Coles wskazywał na potrzebę wprowadzania rozwiązań prawnych określanych jako Anti-SLAPP, służących przeciwdziałaniu i ochronie przed tego rodzaju nadużyciami.

Dyskusji na powyższe tematy poświęcony był panel dyskusyjny z udziałem Prezesa FBE Basa Martensa (jako moderatora), Przewodniczącego Komisji ds. Środowiska i Zmian Klimatycznych CCBE Jean-Marca Golliera, byłej Prezes CCBE Margaretę von Galen, Dziekana Izby Adwokackiej we Frankfurcie nad Menem Michaela Griema oraz członka Izby Adwokackiej w Sofii Ivana Georgieva. Paneliści dyskutowali

Od lewej: r. pr. Izabela Konopačka, r. pr. Tomasz Scheffler; fot. OIRP we Wrocławiu

m.in. o CSR, łańdzie korporacyjnym, zarządzaniu ryzykiem w kancelariach prawnych i politykach dotyczących integralności, a także odnieśli się do roli prawników i samorządów prawniczych w kontekście nadużyć występujących w postępowaniach sądowych.

Ostatni z paneli dyskusyjnych podczas Kongresu dotyczył innowacji prawniczych i digitalizacji praktyki prawniczej z udziałem mec. Izabeli Konopačkiej (jako moderatora), członkini Komisji Nowych Technologii FBE mec. Agnieszki Poteralskiej, Wiceprezesa CCEB i byłego Przewodniczącego Komisji ds. przyszłości zawodu prawnika i usług prawnych CCEB Thierry'ego Wickersa, Wiceprzewodniczącego Komisji Monitorującej CCEB Iaina Mitchella oraz członkini Izby Adwokackiej w Sofii Zhulii Mandadzhiewy. Paneliści dyskutowali o zaletach i wadach digitalizacji wymiaru sprawiedliwości, w tym m.in. o elektronicznym postępowaniu sądowym (e-identyfikacja, e-składanie, e-przetwarzanie dokumentów, dostęp do transgranicznych systemów e-sprawiedliwości itp.); zdalnym dostępie do prawnika, zdigitalizowanych

rozprawach sądowych. W zakresie innowacji prawniczych paneliści podzielili się swoimi przemyśleniami na temat poprawy dostępu do usług prawnych, zastanawiali się nad tym, w jaki sposób uczynić zawód prawnika bardziej „przyjaznym dla klienta” w świetle standardów zawodowych prawników oraz podzielili się swoimi doświadczeniami w zakresie tworzenia własnych rozwiązań LegalTech dla branży prawniczej.

W ostatnim dniu wydarzenia odbyło się spotkanie Dziekanów izb adwokackich, podczas którego przemówienie wygłosił m.in. Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej w Ukrainie, Valentyn Gvozdiy, przekazując informacje o aktualnej sytuacji i potrzebach w zakresie wsparcia ukraińskich prawników, którzy kontynuują pomoc prawną na rzecz osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, a także dziękując za dotychczas udzieloną pomoc.

Ponadto, podczas Walnego Zgromadzenia FBE, mec. Izabela Konopačka została wybrana na stanowisko Pierwszego Wiceprezesa FBE, Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu ponownie objęła przewodnictwo Komisji Nowych Technologii FBE, mec. Maria Dymitruk została wybrana Przewodniczącą Komisji, a Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku została nowym członkiem FBE.

Wydarzenia organizowane przez FBE, której Okręgowa Izba Radców Prawnych jest członkiem od 2011 r., stwarzają okazję do dyskusji na tematy wspólne dla prawników europejskich oraz do wymiany doświadczeń. Cykliczny udział przedstawicieli Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu w kolejnym już Kongresie FBE umożliwiała aktywną działalność na arenie międzynarodowej, intensyfikację kontaktów pomiędzy członkami samorządów

zawodowymi prawników w Europie oraz wymianę informacji w zakresie wykonywania zawodów prawniczych w różnych jurysdykcjach, a także problemów i zmian w regulacjach dotyczących zawodów prawniczych.

CCBE (Council of Bars and Law Societies of Europe) jest międzynarodową organizacją działającą od 1960 roku i zajmującą się przede wszystkim reprezentacją organizacji członkowskich wobec instytucji europejskich oraz innych międzynarodowych organizacji w sprawach dotyczących wymiaru sprawiedliwości. CCBE posiada także stałe delegacje przy Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz przy Europejskim Trybunale Praw Człowieka. Misją CCBE są kwestie związane z regulacją zawodu prawnika, obroną rządów prawa, praw człowieka i wartości demokratycznych. Obszary szczególnej troski obejmują prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości, cyfryzację procesów sądowych, rozwój praworządności i ochronę klienta.

Obecnie CCBE reprezentuje ponad milion europejskich prawników oraz zrzesza samorządy zawodowe prawników i stowarzyszenia prawnicze w 45 krajach. **W Polsce członkami CCBE są Krajowa Izba Radców Prawnych i Naczelna Rada Adwokacka.**

Fédération des Barreaux d'Europe / The European Bars Federation (FBE) powstała w 1992 roku i jest międzynarodową organizacją o charakterze „non-profit”, która zrzesza samorządy zawodowe prawników działające w państwach należących do Rady Europy – obecnie jest ich około 250. Członkiem FBE mogą być

Fot. OIRP we Wrocławiu

zarówno krajowe, jak i lokalne samorządy zrzeszające niezależne zawody prawnicze.

Do celów FBE należą m.in. intensyfikacja kontaktów pomiędzy samorządami zawodowymi prawników w Europie, organizacja cyklicznych kongresów, spotkań i konferencji, reprezentacja zawodów prawniczych przed instytucjami europejskimi, promowanie rządów prawa, niezależności i niezawisłości wymiaru sprawiedliwości oraz praw człowieka, wymiana informacji między swoimi członkami w zakresie wykonywania zawodów prawniczych w danej jurysdykcji oraz problemów i zmian w regulacjach dotyczących danego zawodu prawniczego.

Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu została przyjęta do grona członków Federacji Adwokatów Europejskich (FBE) w 2011 r. i od tego czasu aktywnie działa w jego strukturach. Obecnie funkcję Pierwszej Wiceprezes FBE sprawuje mec. Izabela Kono-packa, a funkcję Przewodniczącej Komisji Nowych Technologii, działającej w ramach FBE, sprawuje mec. Maria Dymitruk. Działania Komisji Nowych Technologii skupiają się na bieżących problemach związanych z wpływem nowych technologii na prawo oraz wykonywaniem zawodu prawnika. ●

Warsztaty FBE z „Z widokiem na cyberbezpieczeństwo”

Agata Jałowiecka (Przewodnicząca SKN – Blok Prawa Komputerowego LegalNet)

Pod koniec czerwca 2022 roku Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej wraz z Komisją Europejską w Polsce oraz Federation Barreaux d’Europe miało przyjemność współorganizować debatę i warsztaty „Z widokiem na cyberbezpieczeństwo”. Debatę została otwarta przez kierownika CBKE pana profesora Jacka Gołaczyńskiego oraz panią Polę Kufel-Ślęczek z Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej. Podczas inauguracji podkreślono znaczenie tematyki wydarzenia dla przyszłości rozwoju Unii Europejskiej. Skupiono się zarówno na skali makro, jak i na bezpieczeństwie indywidualnym.

W trakcie debaty specjaliści z zakresu cyberbezpieczeństwa – tzn. Julia Jancelewicz, dr inż. Wojciech Wodo i dr Jarosław Greser (jako prelegenci) oraz Martyna Wilk (jako moderatorka) – podzieliли się swoimi spostrzeżeniami na temat społecznych zmian zachodzących w obszarze naszej aktywności cyfrowej oraz ich wpływu na problematykę cyberbezpieczeństwa. Dyskusja poświęcona była przede wszystkim określeniu, jak obecnie kształtuje się krajobraz zagrożeń dla naszego bezpieczeństwa w sieci oraz czy osoby odpowiedzialne za tworzenie technologii

Prof. dr hab. Jacek Gołaczyński, kierownik CBKE, oraz pani Pola Kufel-Ślęczek z Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej we Wrocławiu otwierają wydarzenie „Z widokiem na cyberbezpieczeństwo”; fot. Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Polsce

i ustawodawca unijny nadążają za tymi wyzwaniami.

Po debacie odbyły się warsztaty pt. „Cyberhigiena, czyli jak być czujnym w sieci?”, podczas których prowadzący dr Jarosław Greser oraz mgr Maria Dymitruk skupili się na zapoznaniu uczestników z zasadami cyberhigieny, czyli z zalecanymi działaniami każdego użytkownika

Uczestnicy warsztatów „Cyberhigiena, czyli jak być czujnym w sieci?”;
fot. Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Polsce

sieci zapewniającymi cyberbezpieczeństwo jego aktywności online. Warsztaty rozpoczęły się wraz z przedstawieniem zasad organizacyjnych przebiegu szkolenia. Zostały one zaprezentowane licznej grupie uczestników, składającej się ze studentów Uniwersytetu Wrocławskiego, członków koła naukowego Blok Prawa Komputerowego LegalNet, profesorów Politechniki Wrocławskiej oraz wolnych słuchaczy zainteresowanych tematem szkolenia, którzy usłyszeli o tym wydarzeniu i postanowili wziąć w nim udział.

Podczas warsztatów omówiono czym jest *phishing*¹. Termin ten jest to metoda oszustwa, w której przestępca podszywa się pod inną osobę lub instytucję w celu wyłudzenia poufnych informacji, zainfekowania komputera szkodliwym oprogramowaniem czy też nakłonienia ofiary do określonych działań. Jest to rodzaj ataku opartego na inżynierii społecznej. Oprócz wspomnianej tematyki istnieją również terminy pokrewne, które pojawiły się na warsztacie,

a mianowicie *vishing*² (Wykorzystywanie telefonu do przeprowadzania ataków phishingowych usług telefonii stacjonarnej, której są tradycyjnie bardziej godne zaufania poprzez powiązanie z płatnikiem rachunków.) oraz *smishing*³ czyli nakłonienie odbiorców do ujawnienia poufnych informacji, zazwyczaj hasła do bankowości internetowej lub informacji o karcie bankowej za pomocą wiadomości SMS. Ponadto prowadzący przedstawili terminy wyłudzeń i oszustw w sieci, a także wskazali jak rozpoznać najpowszechniejsze cyberzagrożenia oraz jak im zapobiegać.

W następnej części warsztatu skupiono się na prywatności, bezpieczeństwu danych i mediów społecznościowych. Określono, co warto wiedzieć na temat social mediów oraz jak unikać niebezpieczeństw związanych z wyciekami danych osobowych.

¹ *Phishing*, <https://pl.wikipedia.org/wiki/Phishing>.

² *Voice phishing*, https://en.wikipedia.org/wiki/Voice_phishing.

³ Dajana, *Co to jest smishing i jak się przed nim chronić?*, <https://www.omegasoft.pl/blog/co-to-jest-smishing-i-jak-sie-przed-nim-chronic/>.

Paneliści podczas debaty: pan dr inż. Wojciech Wodo, pani Julia Jancelewicz oraz pan dr Jarosław Greser wraz z moderatorką panią Martyną Wilk; fot. Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Polsce

Wspomniano o atakach DDoS, czyli atakach na system komputerowy lub usługę sieciową w celu uniemożliwienia ich działania poprzez zajęcie wszystkich wolnych zasobów, przeprowadzanych równocześnie z wielu komputerów. Określono także, że wspomniane ataki DDoS są odmianą ataków DoS, które z kolei polegają na zaatakowaniu ofiary z wielu miejsc jednocześnie. W następnej kolejności poruszono tematykę ataków socjotechnicznych polegających na tym, że cyberprzestępca podszywa się pod kogoś znanego lub zaufanego, przykładowo członka rodziny, przedstawiciela banku, współpracownika albo firmę zapewniającą wsparcie, aby uzyskać to, co jest mu potrzebne, często za pomocą telefonii komórkowej, internetu, czy social mediów.

Szczególny nacisk został położony również na problematykę tworzenia bezpiecznych haseł. Określono jak je tworzyć, aby były bezpieczne i silne. Przykładowo, przy użyciu trzech losowych słów, po prostu łącząc je. Rodzaje ataków na konta użytkowników również zostały w tej części omówione. Istnieje kilka sposobów, w jaki cyberprzestępca

mogą próbować zaatakować konta użytkowników. Wiele z nich opiera się na atakach celowanych w używane hasła o określonych cechach, które ułatwiają ich identyfikację. Mianowicie: używanie zbyt łatwych haseł, *keylogging*, czyli rodzaj złośliwego oprogramowania, które raz zainstalowane w systemie, próbuje rejestrować naciśnięcia klawiszy, czy działania polegające na stosowaniu jednego hasła do wielu witryn.

Na koniec pojawiło się zagadnienie nawiązujące do tematyki celu posiadania naszych danych przez przestępców oraz w jaki sposób je wykradają i wykorzystują. Przedstawiono różne sposoby uzyskiwania oraz wykorzystywania danych wrażliwych, a także wskazano jak uchronić się przed takimi działaniami.

Podczas warsztatów odbyło się wiele ćwiczeń z podziałem na grupy, w których wszyscy uczestnicy brali aktywny udział, co poskutkowało zdobyciem praktycznej wiedzy z zakresu cyberbezpieczeństwa oraz cyberhigieny, tak przydatnych szczególnie w dzisiejszych czasach. •

Jak za pomocą technologii usprawnić dostęp do wymiaru sprawiedliwości?

Wyniki finału międzynarodowego konkursu LegalTech Federacji Adwokatów Europejskich

r. pr. **Maria Dymitruk**

Czy technologia może pomóc wykluczonym warstwom społecznym w znajdowaniu pomocy prawnej? Jak pomóc stronom zaangażowanym w np. sądowy spór budowlany czy medyczny, aby nie były one skazane na wielogodzinne konsultacje ze specjalistami z różnych branż? Czy technologie typu blockchain mogą odmienić funkcjonowanie sfery prawnej?

Na te i inne pytania odpowiadali finaliści Międzynarodowego Konkursu LegalTech „E-dostęp do wymiaru sprawiedliwości” organizowanego podczas połączonego Kongresu Federacji Adwokatów Europejskich (FBE) oraz Rady Adwokatów i Stowarzyszeń Prawniczych Europy (CCBE) w Sofii (Bułgaria)¹. Organizatorem wydarzenia była Komisja Nowych Technologii FBE, której prace koordynuje nasza Izba.

Stacjonarny finał konkursu odbył się w dniu 22 czerwca 2022 r. w Prawniczym Centrum Szkoleniowym w Sofii; jednocześnie był on przeprowadzony również online, poprzez aplikację Zoom. Podczas wydarzenia finaliści konkursu zaprezentowali swoje pomysły na zastosowanie nowoczesnych technologii w wymiarze sprawiedliwości oraz na rozwój innowacyjnych procesów sądowego i pozasądowego rozwiązywania sporów przed jury międzynarodowych ekspertów w dziedzinie prawa nowych technologii, złożonym z Basa Martensa (Prezydenta FBE), Izabeli Konopackiej (I Wiceprezydent FBE), Simone’a Cuomo (CCBE Secretary General), Martiny Sacleux (CCBE IT Law Committee) oraz Agnieszki Poteralskiej (członkini Komisji Nowych Technologii FBE).

Pierwsza finalistka Beatriz Juarrero Olazola (reprezentująca izbę adwokacką z Bilbao, Hiszpania) przedstawiła temat „E-sprawiedliwość i blockchain w systemie prawnym”. Wyjaśniła, jaka jest główna rola zdecentralizowanej sieci i jak

¹ Zob. sprawozdanie z Kongresu autorstwa pani Mece-nas Agnieszki Poteralskiej na s. 56–60 „Przeglądu”.

Finałiści konkursu wraz z jurorami; fot. FBE

można zaadaptować tę innowacyjną technologię w obszarze prawa.

Następnie Yizhaq Kricheli z Welexit (reprezentujący izbę brukselską, Belgia) mówił o tym, jak uczynić usługi prawne przejrzystymi i dostępnymi dla wszystkich warstw społeczeństwa. Przedstawił on samodzielnie stworzoną aplikację, która pomaga w znalezieniu prawnika specjalizującego się w odpowiedniej gałęzi prawa i praktykującego w najbliższej okolicy.

Na koniec przedstawiciel trzeciego finalisty StickLex (reprezentującego Naczelną Radę Adwokacką, Polska) zaprezentował swoją platformę cyfrową, która wspiera rozwiązywanie złożonych problemów prawnych. Aplikacja pomaga klientom w sprawach specjalistycznych z pogranicza prawa i innej specjalizacji, łącząc klientów ze specjalistami z wielu branż/nisz w spotkaniach online, aby umożliwić im znalezienie najsukuteczniejszego rozwiązania danego problemu.

Komisja Nowych Technologii FBE ma przyjemność ogłosić, że zwycięzcami tegorocznej edycji Międzynarodowego Konkursu LegalTech zostali **Yizhaq Kricheli, Maor Benzi, Nikolay Marinov z Welexit reprezentujący izbę brukselską**. Drugie miejsce zajęli Daniel Woźniak, Rafał Wrzecionek i Mateusz Styburski ze StickLex, a trzecie Beatriz Juarrero Olaizola.

W nagrodę zwycięzcy konkursu zostaną zaproszeni na następny Kongres Federacji Adwokatów Europejskich w Palermo (Włochy) w listopadzie br., gdzie odbiorą nagrodę z rąk Prezydium FBE, a także będą mieli możliwość przedstawienia swojej aplikacji i pomysłów na to, jak technologia może ulepszyć dostęp do szeroko pojętego wymiaru sprawiedliwości przed całym gremium FBE, które skupia 250 izb europejskich, reprezentujących łącznie ponad milion prawników.

Przypominamy, że finał konkursu FBE został poprzedzony pierwszym etapem

Uczestnicy konkursu wraz z częścią publiczności w Prawniczym Centrum Szkoleniowym w Sofii; fot. FBE

zmagani, w którym czternastu uczestników z całej Europy przesyłało swoje zgłoszenia konkursowe za pośrednictwem internetu². Wszystkie zgłoszenia reprezentowały wysoki poziom merytoryczny, prezentując różne pomysły na wprowadzenie nowych technologii do europejskich systemów wymiaru sprawiedliwości. Zgodnie z regulaminem konkursu, po dokładnej ocenie wszystkich nadesłanych wniosków, wyłonione zostały trzy z nich (najlepsze pod względem merytoryki i sposobu prezentacji), w efekcie czego trzech finalistów zakwalifikowanych zostało do drugiego etapu.

Wszystkim uczestnikom, a szczególnie Finalistom, serdecznie dziękujemy za profesjonalne zgłoszenia oraz entuzjazm

² Aby dowiedzieć się więcej na ten temat, zob. sprawozdanie z pierwszego etapu konkursu opublikowane w poprzednim numerze „Przeglądu” („Przegląd Radcowski” 2022, nr 35, s. 82–84).

związany z oceną rozwoju technologii prawniczych i ich wpływu na otaczającą nas rzeczywistość. Dziękujemy za ogrom dostarczonych inspiracji. Komisja Nowych Technologii FBE pragnie również złożyć specjalne podziękowania na ręce jurorów za podzielenie się z Finalistami oraz publicznością swoją wiedzą i bogatym doświadczeniem w obszarze prawa nowych technologii. Pragniemy również wyrazić wdzięczność wszystkim, którzy przyczynili się do sukcesu konkursu, w tym władzom sofijskiej izby adwokackiej oraz Prawniczego Centrum Szkoleniowego w Sofii.

Zdradzamy jednocześnie, że Komisja Nowych Technologii FBE już teraz zaczęła planować kolejną edycję Międzynarodowego Konkursu LegalTech. Jeżeli więc interesuje Państwa tematyka nowych technologii w prawie, serdecznie zachęcamy do śledzenia informacji o uruchomieniu zgłoszeń do konkursu. ●

Sprawozdanie z Międzynarodowego Konkursu Oratorskiego

r. pr. **Michalina Gdula**

Fot. OIRP we Wrocławiu

Pomiędzy 2 a 3 września w Bilbao (Hiszpania) odbył się już trzeci Międzynarodowy Konkurs Oratorski, organizowany przez Federację Adwokatów Europejskich. Tematem konkursu były zbrodnie wojenne.

W konkursie tym, Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu reprezentowała radca prawny Michalina Gdula, która wraz z Iloną Dembowską z Okręgowej

Izby Radców Prawnych w Kielcach oraz Aleksandrą Owczą z Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie reprezentowała młodych prawników z Polski. W trakcie konkursu Michalina Gdula zaprezentowała dziesięciominutowe wystąpienie dotyczące roli propagandy, a właściwie propagandystów w popełnianych zbrodniach wojennych oraz ich możliwą odpowiedzialność na gruncie prawa międzynarodowego.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Wystąpienie to poruszało temat mediów, w tym dziennikarzy i ich ewentualnej odpowiedzialności za zbrodnie wojenne w kontekście szerzenia nienawistnych, często odczłowieczających przekazów oraz legitymizacji działań wojennych i zbrodni wojennych w oczach opinii publicznej. Przykłady podawane w wystąpieniu dotyczyły m.in. Radiotélévision Libre des Mille Collines (RTL) czy Kangaroo w Rwandzie oraz możliwego wpływu na rosyjskich żołnierzy i społeczeństwo propagandy zorganizowanej przez rosyjską

telewizję publiczną z udziałem Władimira Sołowjowa, Margarity Simonjan i innych oficerów propagandy.

W trakcie konkursu przedstawiono prawie 20 prezentacji, które zostały wygłoszone przez członków stowarzyszeń prawniczych z krajów takich jak: Zjednoczone Królestwo, Niderlandy, Rumunia, Hiszpania czy Włochy. Zwycięzcą okazał się Ronald Elek z Kluż Napoki w Rumunii, który swoje wystąpienie poświęcił kwestii odpowiedzialności za zbrodnie wojenne wobec uchodźców. ●

Fot. OIRP we Wrocławiu

Spółka spółce nierówna, czyli jak mówić o różnych formach działalności gospodarczej w języku angielskim

r. pr. **Izabela Konopacka**

Na przestrzeni ostatnich lat doczekaliśmy się niejednego wydania kodeksu spółek handlowych w przekładzie na język angielski.

Tytuł pierwszego, który już wiele lat temu dostępny był na polskim rynku (wydawnictwa Wolters Kluwer), brzmiał *Code of Commercial Companies* i niemal natychmiast wzbudził kontrowersje.

W języku polskim mamy bowiem jedno określenie na rozmaite rodzaje spółek. Niezależnie od tego, czy mamy do czynienia ze spółką kapitałową czy osobową (ułamną osobą prawną), w języku polskim zawsze będziemy używać terminu „spółka”. A zatem powiemy: spółka jawna, spółka komandytowa czy spółka akcyjna.

W języku angielskim odpowiednikiem dla ułamnej osoby prawnej jest określenie *unincorporated business entity*, a właściwe tłumaczenie spółki osobowej to *partnership*. Tym samym spółkę jawną tłumaczymy na język angielski jako *registered partnership*, spółkę partnerską jako

professional partnership, a spółkę komandytową jako *limited partnership*.

W przypadku zaś spółek kapitałowych należy posługiwać się angielskim terminem *company*. I tak spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w tłumaczeniu na język angielski to *limited liability company*.

A zatem czy nazwa „kodeks spółek handlowych” powinna być tłumaczona jako *Code of Commercial Companies* czy raczej *Code of Commercial Partnerships and Companies*?

Otóż obie wersje są poprawne.

W fachowej literaturze angielskiej określenia *company* używa się bowiem zarówno na spółkę kapitałową (np. w *Companies Act*), jak i na określenie związku kilku osób powołanego z zamiarem osiągnięcia konkretnego celu (vide J. Armour: *English Private Law*, str. 166, Oxford 2007).

W kontaktach z zagranicznymi klientami, przedstawiając możliwe rozwiązania

Fot. GraphicMama-team – Pixabay.com

w zakresie wyboru rodzaju działalności gospodarczej, należy jednak zdecydowanie dokonać rozróżnienia na *partnership* i *company*.

Należy także unikać bezpośrednich zapożyczeń nazewnictwa podmiotów gospodarczych z języka angielskiego.

W systemie prawa angielskiego występują np. spółka o nazwie *limited liability partnership*, która to posiada osobowość prawną i zaliczana jest do *incorporated business structure* (czyli tzw. osób prawnych) mimo użytego w nazwie terminu *partnership*. Niejednokrotnie w różnego rodzaju przekładach można napotkać tłumaczenie polskiej spółki komandytowej na język angielski jako *limited liability partnership*.

Takie tłumaczenie należy zdecydowanie uznać za błędne.

Otóż *limited liability partnership* występująca w systemie prawa angielskiego nie ma bezpośredniego odpowiednika

w systemie prawa polskiego, gdyż po pierwsze posiada osobowość prawną przy jednoczesnym reżimie podatkowym, typowym dla wspólników w spółkach osobowych, a po drugie zdecydowanie bliżej jej pod pewnymi względami (odpowiedzialności wspólników) do polskiej spółki partnerskiej niż do spółki komandytowej.

Zresztą w uzasadnieniu projektu polskiego kodeksu spółek handlowych wskazano, że regulacja spółki partnerskiej inspirowana jest *limited liability partnership* (vide: uzasadnienie rządowego projektu ustawy KSH, druk sejmowy Sejmu III Kadencji nr 1687).

Pamiętajmy zatem: tłumacząc klientom zawichości różnych form działalności gospodarczej w Polsce, różnicujemy rodzaje spółek na *partnerships* i *companies* oraz miejmy na uwadze, że instytucje polskiego prawa handlowego nie zawsze posiadają bezpośredni odpowiednik w systemach *common law* i odwrotnie, jak w przypadku *limited liability partnership*. •

Kolejne odcinki podcastu „Prawo a nowe technologie”

r. pr. **Wojciech Lamik**

Od daty wydania poprzedniego numeru „Przeglądu Radcowskiego” zostało opublikowanych 6 kolejnych odcinków podcastu „Prawo a nowe technologie”. W ramach tego projektu Komisja ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej zaprasza do współpracy cenionych ekspertów nowych technologii, zarówno od strony prawa, jak i biznesu.

Dalej zamieszczamy sylwetki ostatnich gości, z jakimi współpracowaliśmy przy nagrywaniu odcinków.

Odcinek 4

Marta Kruk – radca prawny, rzecznik prasowy OIRP we Wrocławiu, przewodnicząca Komisji ds. Promocji Zawodu, Komunikacji i Mediów przy OIRP we Wrocławiu, przewodnicząca Komisji Promocji Zawodu KRRP, specjalistka z zakresu prawa IT, nowych technologii i własności intelektualnej – tematem rozmowy był marketing prawniczy w Internecie, szczególnie z perspektywy wykonywania zawodu radcy prawnego oraz inicjatyw naszego samorządu w tym zakresie (m.in. portal szukajradcy.pl).

Odcinek 5

Tomasz Palak – radca prawny, prelegent, autor artykułów na portalu internetowym tomaszpalak.pl i w prasie (m.in. felietony we „Wprost”). Autor książki „Internet a Prawo”; rozmowy z nim prowadzono między innymi w ramach audycji „Mała Wielka Firma” oraz „Dzień dobry TVN”; organizator cyklicznego wydarzenia Crash Mondays – w tym odcinku dalej omawialiśmy problematykę marketingu prawniczego w Internecie, przede wszystkim pod kątem narzędzi, z jakich może korzystać radca prawny w sieci w ramach wykonywania swojej działalności.

Odcinek 6

Grzegorz Karaś – Sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu, wykładowca Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie, autor i współautor wielu publikacji naukowych i komentarzy z zakresu prawa cywilnego materialnego i procesowego oraz prawa europejskiego, Pełnomocnik Zastępcy Koordynatora Krajowego ds. wdrażania systemów informatycznych w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu – odcinek był poświęcony e-doręczeniom, szczególnie w kontekście funkcjonowania portalu informacyjnego.

Odcinek 7

Michał Nowakowski – doktor nauk prawnych, radca prawny, specjalista z zakresu fintech, sztucznej inteligencji, wykładowca, autor książki „Fintech. Technologia, Finanse, Regulacje. Przewodnik praktyczny dla sektora innowacji finansowych”, który otrzymał w 2021 r. prestiżową nagrodę eDukat za najlepsze opracowanie naukowe – tematem odcinka były podstawy na temat fintechu.

Odcinek 8

Ireneusz Wochlik – biocybernetyk, specjalista w dziedzinie sztucznej inteligencji, Współzałożyciel CEO Aigorithmics sp. z o.o., członek zarządu Fundacji AI LAW TECH, wykładowca w ramach studiów podyplomowych Biznes.AI: Technologia, Prawo, Zastosowanie Sztucznej Inteligencji oraz współtwórca studiów podyplomowych Zarządzanie Cyberbezpieczeństwem, prowadzonych przez Akademię Leona Koźmińskiego, członek Grupy Roboczej ds. Sztucznej Inteligencji (GRAI) przy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,

Lider Podgrupy ds. energetyki, autor ponad 50 publikacji naukowych – przybliżył słuchaczom problematykę sztucznej inteligencji w ujęciu biznesowym.

Odcinek 9

Gabriela Bar – doktor nauk prawnych, radca prawny, członkini Komitetu Prawnego IEEE w projekcie IEEE Global Initiative on Ethics of Autonomous and Intelligent Systems, członkini Stowarzyszenia Prawa Nowych Technologii, Women in AI oraz AI4EU, adiunkt na WPAiE Uniwersytetów Opolskiego i Śląskiego w projektach HORIZON 2020, specjalistka w zakresie sztucznej inteligencji, umów elektronicznych, e-commerce, ochrony prywatności i aspektów prawnych wdrożeń systemów IT – w tym odcinku kontynuowaliśmy temat sztucznej inteligencji z perspektywy przepisów prawa.

Do usłyszenia!

Wszystkich odcinków możecie odsłuchać na Spotify (link: <https://open.spotify.com/show/5hUJdOY2VfxpUcCAsH6Lg8?si=1373c1663d154a14>) oraz na portalu e-learningowym Izby wrocławskiej.

Jeżeli macie propozycje co do tematów kolejnych odcinków, dajcie nam znać, np. poprzez wysłanie do nas wiadomości w mediach społecznościowych (Facebook i LinkedIn) Komisji ds. Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej OIRP we Wrocławiu lub poprzez e-mail wlamik@oirp.wroclaw.pl.

Do usłyszenia w kolejnym odcinku! •

Infografiki o chmurze obliczeniowej

r. pr. **Katarzyna Załęska**

Zachmurzenie częściowe, czyli podstawowa wiedza o ważnym narzędziu w przystępnej formie

Poczynając od lipca 2022 r., raz w tygodniu, Komisja Nowych Technologii i Transformacji Cyfrowej przy OIRP we Wrocławiu publikuje na profilach swoich mediów społecznościowych infografiki dotyczące chmury obliczeniowej w praktyce wykonywania zawodu radcy prawnego. Kolejne odcinki tworzą serię prezentującą przekrój wiedzy praktycznej od definicji i podstawowych cech, przez przykłady, po obowiązki i sankcje związane z korzystaniem z tego narzędzia.

Znaj swoje narzędzia, czyli radca prawny w cyberprzestrzeni

Znajomość narzędzi, którymi się posługujemy, jest podstawą funkcjonowania profesjonalisty w każdej branży. Nie inaczej jest w przypadku radcy prawnego. Wygoda i konieczność to dwie główne przyczyny, dla których przeniesiliśmy nasz warsztat w świat cyfrowy – chcemy, aby było łatwiej i sprawniej, a dzięki temu dla nas – szybciej, a dla naszych klientów – taniej. Dzięki cyfrowemu obyciu byliśmy w stanie stawić czoła wyzwaniom wymuszonej

pracy zdalnej i nadążać za naszymi klientami, którzy chcą widzieć w prawnikach partnerów rozumiejących ich potrzeby.

Jakkolwiek intuicyjne i powszechnie nie byłyby używane nasze elektroniczne narzędzia, nie możemy zlekceważyć konieczności rozumienia ich podstawowych cech, funkcji i założeń. Dokonywanie świadomych, opartych o rzetelne i aktualne dane wyborów co do tego, z czego będziemy korzystać, jest tym bardziej istotne, że informacje, nad którymi mamy kontrolę, podlegają zwykle co najmniej trzem reżimom prawnym. Dostawcy gotowych rozwiązań dokładają starań, aby user experience było na jak najwyższym poziomie, a dany produkt odpowiadał na konkretną potrzebę, jednak nie zdejmują z dysponentów danych chronionych odpowiedzialności za właściwy, zgodny z przepisami i etyką zawodową, wybór. Nawet najskuteczniejsze usprawnienie musi najpierw przejść, co najmniej trójwymiarowy, test dopuszczalności.

W razie potknięcia nie możemy liczyć na ulgowe traktowanie – to radcowie prawni i aplikanci odpowiadają za zachowanie tajemnicy zawodowej. Właściciele kancelarii, in-housi, freelancerzy, pełnomocnicy główni i substytucyjni, prowadzący

sprawy z urzędu i nie – każdy z nas musi być w pewnej mierze specjalistą od bezpiecznego poruszania się w cyberprzestrzeni lub odłączyć sieć i powrócić do czasów stert teczek i papierów. Alternatywą jest także pozyskiwanie tego rodzaju wiedzy i umiejętności w formie zewnętrznych usług. Niestety, już teraz alarmuje się, że specjalistów od cyberbezpieczeństwa jest na rynku zbyt mało, a apetyt pracodawców będzie tylko rósł. Na outsourcing pozwolić sobie może coraz mniej małych i średnich przedsiębiorstw. Ostatecznie – aby bezpiecznie i z czystym sumieniem outsourcingować tak ważne procesy i tak trzeba je w stopniu co najmniej podstawowym rozumieć. Koło się zamyka.

Jak jednak znaleźć czas na pozyskiwanie informacji, gdy praca zawodowa jest tak wymagająca, a uzupełnianie wiedzy merytorycznej – przy dużej ilości i niskiej jakości nowego prawa – zdaje się nie mieć końca? Odpowiedzią na pytanie, gdzie szukać informacji jest oczywiście Internet. Doświadczenie uczy jednak, że pozyskiwanie wiedzy spoza swojej specjalności z tak bogatego źródła w rozsądnym czasie to nie lada wyzwanie. Ryzykujemy z jednej strony czytanie w kółko tych samych wiadomości podanych przez kilka źródeł, z drugiej – ominięcie niektórych ważnych aspektów i w efekcie niepełne zrozumienie tematu. Jak trafnie zauważył Mitchell Kapur: „Pozyskiwanie informacji z Internetu jest jak picie z hydrantu przeciwpożarowego”. Jak więc ugasić pragnienie bez przepięnienia?

Samorząd radcowski wspiera swoich członków w wielu dziedzinach, opracowując zalecenia, wytyczne, poradniki etc. Tym razem proponujemy zapoznanie się z tematem o informatycznym rodowodzie w lekkiej, łatwo przyswajalnej formie infografik, w których minimum treści

merytorycznej przedstawiono w formie obrazowej, z bezpośrednimi odniesieniami do praktyki. Taki sposób przedstawienia docenią zwłaszcza wzrokowcy i ci, którzy zawsze są w biegu. Infografiki są szczególnie chętnie stosowane dla przedstawienia definicji i danych liczbowych, statystycznych, a niewielkie porcje wiedzy – w łatwo przyswajalnej formie – są po części odpowiedzialną na potrzebę skutecznego i szybkiego przekazywania wiedzy technicznej. Forma na czasie spotyka się więc z bardzo aktualną treścią.

Publikowane infografiki zawierają wiedzę skondensowaną, ograniczoną do najważniejszych elementów, jednocześnie unikając prezentowania daleko idących szczegółów czy niuansów, przydatnych jedynie w niestandardowych, szczególnych sytuacjach. Infografiki mają być uniwersalnym punktem wyjścia dla każdego, bazą, która może posłużyć do pogłębiania wiedzy lub po prostu przypomnienia sobie podstaw. Natomiast ci, którzy potrzebują informacji o niektórych aspektach usług chmurowych czy bardziej dogłębnego przyjrzenia się szczegółom, będą łatwiej potrafili odnaleźć źródła służące uzupełnianiu wiedzy.

Dlaczego chmura?

Można powiedzieć, że radca prawny nie może funkcjonować zawodowo bez swojego komputera, jednak to tylko pół prawdy. Równie niezbędny może okazać się smartfon czy tablet. Dzięki chmurze i podobnym narzędziom zdalnego dostępu sam komputer czy telefon, jako fizyczny sprzęt, przestaje być koniecznością, a staje się jedynie portalem prowadzącym do tego, co faktycznie jest kluczowym komponentem cyfrowego świata – programów i plików. Dzięki stałemu połączeniu z siecią możemy sięgać do naszych spraw,

projektów i korespondencji z klientami niezależnie od tego, czy medium zmieści się w kieszeni, czy na kolanach. Obecnie trudno wyobrazić sobie poleganie wyłącznie na własnych, fizycznych nośnikach danych lub ograniczonej przestrzeni pamięci cyfrowej, zbyt ciasnej na potrzeby kogoś, kto zawodowo musi nadążyć za galopującą legislacją i kreatywnymi pomysłami klientów. Bez chmury nie byłoby także doskonale zsynchronizowanej pracy zdalnej czy sztucznej inteligencji, która z założenia potrzebuje ogromnych ilości danych do trenowania i walidacji modeli.

Wygoda ma jednak swoją cenę. Więcej punktów dostępu zwiększa skalę podatności na cyberataki, a brak fizycznej kontroli nad nośnikami danych może zmuszać do podejmowania dodatkowych kroków w przypadku danych objętych szczególnym reżimem prawnym, a już z pewnością wymaga większej uwagi. Aby podołać obowiązkowi zachowania transparentności procesów, którym są poddawane nasze dane (w tym informacje powierzone nam w zaufaniu przez klientów), posługujemy się coraz bardziej rozbudowanymi schematami, bo rynek narzędzi cyfrowych stale się rozwija. Jeśli na pewnym etapie nie zaczniemy korzystać z nich świadomie, później może być nam coraz trudniej je zrozumieć.

Ważne jest też to, że prognozy co do chmury są zgodne – zainteresowanie tą technologią będzie rosło, a przenoszenie danych do chmury z nośników, nad którymi ma się fizyczne władztwo, będzie jednym z ważniejszych procesów z zakresu IT w wielu przedsiębiorstwach w kraju i na świecie. Dzięki temu, że rynekowa podaż jest tak duża, usługi chmurowe przechodzą ewolucję, aby zaoferować specjalistyczne rozwiązania, niejednokrotnie wychodząc poza swoją podstawową definicję. Co ciekawe, motywem takich zmian

jest m.in. potrzeba zachowania zgodności z regulacjami, tzw. compliance.

Nie tylko dla siebie

Ta podstawowa wiedza nie służy wyłącznie wewnętrznym potrzebom kancelarii radcowskich, gdyż może być ekstrapolowana na naszych klientów czy ich kontrahentów. W przypadku chmury ważna jest też skala jej zastosowania – nie jest to odrębny, jednostkowy produkt, który się wykorzystuje albo nie, ale kluczowy element całego spektrum różnych produktów i usług cyfrowych, niekoniecznie wyeksponowany i widoczny *prima facie*. Jeśli więc zrozumiemy to pojęcie, odnosząc je do znanych nam narzędzi, jesteśmy w stanie trafniej doradzać naszym klientom w sprawach, w których wątek chmury może wpłynąć na ocenę prawną.

Chmura obliczeniowa to oczywiście nie-jedynie pojęcie, które współczesny radca prawny powinien sobie dobrze przyswoić i korzystać z tej wiedzy w praktyce. Bardzo ważne w praktyce świadczenia pomocy prawnej RODO wymaga, aby administrator danych osobowych znał aktualny stan wiedzy technicznej i uwzględnił go przy podejmowaniu decyzji. Liczymy, że przystępnie podana wiedza pokaże, że ten obowiązek jest możliwy do wykonania, bo podstawy nowych technologii są zrozumiałe (do pewnego stopnia) dla każdego użytkownika. Chmura jest właśnie istotną częścią aktualnego „stanu wiedzy technicznej” i od jej poznania można zacząć odkrywanie kolejnych jego elementów. Mamy nadzieję, że po poświęceniu kilku minut na każdą z infografik zgodzicie się, że ostrożna odpowiedź na pytanie o przyszłość technologii przetwarzania informacji przez radców prawnych jest tytułowe „zachmurzenie częściowe”. •

Digital Services Act i Digital Markets Act

r. pr. Aleksandra Kraśnicka

Dnia 5 lipca 2022 r. Parlament Europejski przegłosował przyjęcie aktu o usługach cyfrowych (Digital Services Act – DSA) oraz aktu o rynkach cyfrowych (Digital Markets Act – DMA). Obie regulacje mają na celu wyznaczenie nowych standardów działania i świadczenia usług w przestrzeni cyfrowej przez największe firmy z branży *tech* i *adtech* oraz złagodzenie społecznych i gospodarczych skutków rozwoju przemysłu cyfrowego.

Przyjęte regulacje mają również pomóc w zwiększeniu konkurencyjności na europejskich rynkach cyfrowych poprzez uniemożliwienie wielkim koncernom technologicznym, wykorzystującym swoją dominującą pozycję na rynku, narzucania nieuczciwych warunków na mniejszych przedsiębiorców i konsumentów.

Nowe zharmonizowane przepisy będą miały bezpośrednie i jednolite zastosowanie w całej Unii Europejskiej. Zarówno DSA jak i DMA przewidują sankcje za działania niezgodne z regulacjami oraz za brak realizacji nałożonych obowiązków.

Digital Markets Act

Digital Markets Act, czyli rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady

w sprawie kontestowanych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym (akt o rynkach cyfrowych) ma na celu zapewnienie równych warunków działania podmiotom działającym w sieci, niezależnie od ich wielkości. Nie oznacza to jednak, że regulacja ta będzie obejmowała swoim zasięgiem wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi online. Zakres przedmiotowy aktu o rynkach cyfrowych obejmować będzie tzw. strażników dostępu (ang. *gatekeepers*), czyli dostawców podstawowych usług platformowych, świadczonych lub oferowanych użytkownikom biznesowym, mającym siedzibę w Unii lub użytkownikom końcowym mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu strażników dostępu. Nowe przepisy precyzyjnie określają jakie warunki należy spełnić, aby zostać uznanym za strażnika dostępu. Dostawcę podstawowych usług platformowych wyznacza się jako strażnika dostępu, jeżeli spełni następujące kryteria:

a) wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny (co zostało określone jako uzyskanie przez dane przedsiębiorstwo, na przestrzeni ostatnich trzech lat obrotowych, roczny obrót na terytorium EOG wynoszący co najmniej 7,5 mld EUR lub jeżeli średnia kapitalizacja rynkowa lub równoważna godziwa wartość rynkowa przedsiębiorstwa, w skład którego wchodzi

Fot. J. Moreh – Stockvault.com

dostawca, wynosiła co najmniej 75 mld EUR w ostatnim roku obrotowym i jeżeli świadczy on podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich);

- b) świadczy podstawową usługę platformową pełniącą funkcję ważnego punktu dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi mogą dotrzeć do użytkowników końcowych (czyli usługę, z której w ostatnim roku obrotowym korzystało miesięcznie ponad 45 mln aktywnych użytkowników końcowych mających siedzibę lub miejsce pobytu w Unii oraz rocznie ponad 10 000 aktywnych użytkowników biznesowych z siedzibą w Unii;
- c) osiągnął ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej działalności lub można z dużym prawdopodobieństwem przewidzieć, że osiągnie taką pozycję w niedalekiej przyszłości.

Jeżeli dostawca podstawowych usług platformowych spełnia wszystkie wymogi określone w definicji „strażnika dostępu”,

będzie zobowiązany powiadomić o tym fakcie Komisję w terminie trzech miesięcy od dnia osiągnięcia progów liczbowych określonych w definicji.

Tym samym, w praktyce za strażników dostępu można będzie uznać głównie największe spółki technologiczne na świecie, określane często akronimem GAFAM, tj. Google, Apple, Facebook (Meta), Amazon i Microsoft.

Rozporządzenie określa szereg zasad dla dużych platform, które mają powstrzymać je przed narzucaniem nieuczciwych warunków na przedsiębiorstwa i konsumentów, a tym samym uniemożliwić im wykorzystywanie ich dominującej pozycji na rynku. W związku z wprowadzonymi regulacjami podmioty określone jako strażnicy dostępu będą musiały m.in.:

- » zezwolić stronom trzecim na współdziałanie z ich własnymi usługami, co oznacza, że mniejsze platformy będą mogły żądać, aby dominujące platformy komunikacyjne umożliwiały

użytkownikom wymianę wiadomości, wysyłanie wiadomości głosowych lub pliki w aplikacjach do obsługi wiadomości;

- » strażnicy dostępu będą musieli umożliwić użytkownikom biznesowym dostęp do danych, które generują na platformie do promowania własnych ofert i zawierania umów ze swoimi klientami poza platformami strażników dostępu¹.

Akt o rynkach cyfrowych narzuca na strażników dostępu również pewne zakazy. Zgodnie z nowymi regulacjami nie będą oni mogli już m.in.:

- » pozycjonować własnych usług lub produktów w korzystniejszy sposób niż podobnych produktów i usług oferowanych przez strony trzecie na ich platformach;
- » uniemożliwiać użytkownikom łatwe odinstalowanie domyślnie zainstalowanego oprogramowania lub aplikacji;
- » uniemożliwiać sprzedawcom aplikacji korzystanie z zewnętrznych platform płatniczych;
- » wymagać domyślnego instalowania najczęściej stosowanego oprogramowania.

Aby zapewnić skuteczne wdrażanie aktu o rynkach cyfrowych i przestrzeganie jego przepisów, Komisja została wyposażona w szereg uprawnień do monitorowania, przeprowadzania dochodzenia i egzekwowania zgodności działań podejmowanych przez duże platformy cyfrowe z przepisami nowego rozporządzenia. Jeżeli okaże się, że strażnik dostępu nie przestrzega

obowiązujących zasad, Komisja będzie mogła nałożyć na dany podmiot kary w wysokości do 10% jego całkowitego światowego obrotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym, a w przypadku powtarzających się niezgodności aż do 20%.

Akt o rynkach cyfrowych zacznie obowiązywać sześć miesięcy po jego wejściu w życie. Na wypełnienie nowych obowiązków platformy będą miały maksymalnie sześć miesięcy od dnia uznania ich za strażników dostępu.

Digital Services Act

Druga z przyjętych regulacji – Digital Services Act – czyli Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (Akt o usługach cyfrowych) i zmieniające Dyrektywę 2000/31/WE wprowadza jasne obowiązki dostawców usług cyfrowych, takich jak platformy handlowe lub media społecznościowe, w celu utworzenia bezpieczniejszej przestrzeni cyfrowej dla ich użytkowników. Nowe prawo ma przeciwdziałać rozprzestrzenianiu nielegalnych treści i usług oraz szerzeniu dezinformacji w sieci.

Zakres przedmiotowy aktu o usługach cyfrowych obejmuje przedsiębiorców świadczących usługi online o charakterze pośredniczącym. Chodzi tu w szczególności o usługi pośrednictwa oferujące infrastrukturę sieciową, usługi hostingowe, platformy internetowe skupiające sprzedawców i konsumentów oraz bardzo duże platformy internetowe stwarzające szczególne ryzyko rozpowszechniania nielegalnych treści, oraz wyrządzania szkód społecznym².

¹ *Digital Services: landmark rules adopted for a safer, open online environment*, <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20220701IPR34364/digital-services-landmark-rules-adopted-for-a-safer-open-online-environment> (dostęp: 31 sierpnia 2022).

² *Wniosek: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług*

Co istotne, akt o usługach cyfrowych narzuca na dostawców obowiązki i ograniczenia w sposób proporcjonalny, biorąc pod uwagę charakter świadczonych przez nich usług, liczbę aktywnych użytkowników, wielkość udziału w rynku oraz wpływu na europejską przestrzeń cyfrową. Im większa skala działalności (a tym samym potencjalnie większe zagrożenia dla użytkowników końcowych), tym bardziej rygorystyczne będą wymogi, którym będzie musiał sprostać dany podmiot. Omawiana regulacja wprowadza również ogólną zasadę, że to dostawca usług pośrednich odpowiada za treści, które przesyła, przechowuje lub rozpowszechnia, wskazując jednocześnie przesłanki wyłączające ich odpowiedzialność.

W publikacjach Komisji Europejskiej możemy znaleźć podsumowanie konkretnych rozwiązań wprowadzonych przez akt o usługach cyfrowych, wśród których znajdziemy m.in.:

- » wprowadzenie środków służących zwalczaniu nielegalnych towarów, usług lub treści w Internecie, m.in. mechanizm sygnalizowania takich treści przez użytkowników czy mechanizm współpracy z „zaufanymi podmiotami sygnalizującymi”;
- » obowiązki dotyczące identyfikowalności użytkowników biznesowych na internetowych platformach handlowych, aby pomóc w identyfikowaniu sprzedawców nielegalnych towarów lub podejmowanie przez internetowe platformy handlowe rozsądnych wysiłków w celu wyrywkowego kontroowania, czy produkty lub usługi

zostały zidentyfikowane jako nielegalne w jakichkolwiek bazach danych;

- » skuteczne zabezpieczenia dla użytkowników, m.in. możliwość zakwestionowania decyzji platform w zakresie moderowania treści;
- » zakaz stosowania na platformach internetowych niektórych rodzajów reklam skierowanych do konkretnych grup użytkowników (w tym reklam skierowanych do dzieci oraz reklam skierowanych do użytkowników w oparciu o specjalne kategorie ich danych osobowych)³.

Komisja Europejska będzie nadzorować platformy internetowe i stosować przewidziane w regulacji sankcje. Za uchybienie nałożonym na platformy obowiązkom, Komisja Europejska będzie mogła nałożyć karę pieniężną w wysokości do 6% rocznego obrotu lub zakaz działania na unijnym rynku w przypadku powtarzających się poważnych naruszeń.

Akt o usługach cyfrowych będzie miał bezpośrednie zastosowanie w całej Unii Europejskiej i zacznie obowiązywać piętnaście miesięcy po wejściu w życie lub od 1 stycznia 2024 r. (w zależności od tego, co nastąpi później). Jeśli chodzi o obowiązki dotyczące bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych, regulacja zacznie obowiązywać wcześniej – cztery miesiące po wyznaczeniu ich jako takich przez Komisję. •

cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniające dyrektywę 2000/31/WWE, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020PC0825&from=EN> (dostęp: 31 sierpnia 2022).

³ Akt o usługach cyfrowych: bezpieczeństwo i odpowiedzialność uczestników interakcji w internecie, https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019–2024/europe-fit-digital-age/digital-services-act-ensuring-safe-and-accountable-online-environment_pl#jaki-skutki-pocigaj-zasob-nowe-obowizki (dostęp: 31 sierpnia 2022).

Sprawozdanie z V Kongresu Firm Rodzinnych we Wrocławiu

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Fot. WSB

Dnia 7 czerwca 2022 r. odbył się V Kongres Firm Rodzinnych zorganizowany przez Centrum Biznesu Rodzinnego Wyższej Szkoły Bankowej we Wrocławiu. Zaproszenie do udziału w tegorocznej edycji Kongresu otrzymała także Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu, która objęła to wydarzenie swoim patronatem. Podczas Kongresu naszą Izbę reprezentował Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk.

Kongres Firm Rodzinnych jest wspólną inicjatywą środowiska biznesowego, samorządowego oraz akademickiego, a także jest jedynym i pierwszym na Dolnym Śląsku wydarzeniem, które jest adresowane do osób prowadzących firmy rodzinne, przyszłych sukcesorów oraz pracowników tych firm. Wydarzenie powstało w odpowiedzi na potrzeby polskich przedsiębiorstw rodzinnych, poszukujących nowych rozwiązań i ścieżek rozwoju. Głównym celem Kongresu jest

wymiana wiedzy oraz doświadczeń, zarówno przedsiębiorców, jak i specjalistów reprezentujących instytucje dostarczające rozwiązań dla biznesu rodzinnego. Spotkanie w ogólnopolskim gronie nie tylko przyczynia się do nawiązania nowych kontaktów, ale jest również doskonałym sposobem promowania przedsiębiorczości rodzinnej poprzez prezentację polskich firm opinii publicznej. Podczas wydarzenia przybliża się ich specyfikę oraz pokazuje osiągnięte sukcesy. W ten sposób Kongres Firm Rodzinnych zachęca do zakładania własnych przedsiębiorstw, wskazuje na możliwe kierunki ich rozwoju oraz daje merytoryczne wsparcie, w związku z zachodzącymi zmianami społeczno-gospodarczymi oraz prawnymi w Polsce.

Każdej edycji towarzyszy inne hasło przewodnie. Hasłem tegorocznej edycji Kongresu było „Odnowa od nowa” nawiązujące do konieczności dokonania ponownego sprawdzenia przydatności swoich rozwiązań biznesowych w przedsiębiorstwie. Podczas spotkania zarówno eksperci, jak i przedsiębiorcy stworzyli doskonałe forum wymiany myśli, doświadczeń oraz poglądów, które skupiło się wokół skutecznych oraz sprawdzonych rozwiązań. Dzięki praktycznym i życiowym przykładom przedsiębiorcy mogą wdrożyć nowe rozwiązania także w swoich organizacjach. Skupiono się również na poszukiwaniu odpowiedzi na najbardziej aktualne problemy polskich przedsiębiorców i wypracowaniu w tym punkcie rozwiązań prawnych, rozstrzygnięć podatkowych oraz ścieżek przyszłego rozwoju, które pomogą im w zmieniającej się rzeczywistości.

Wydarzenie rozpoczęło się od rejestracji uczestników. Następnie dr hab. Krzysztof Safin dokonał uroczystego otwarcia i powitania gości. Pierwszym punktem agendy

Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk oraz dr hab. Krzysztof Safin – profesor WSB Wrocław, Inicjator i twórca Kongresu Firm Rodzinnych, Dyrektor Centrum Biznesu Rodzinnego w Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu; fot. WSB

spotkania była sesja plenarna pt. „Trendy, których firmy rodzinne nie mogą ignorować”. W tym punkcie specjaliści z różnych dziedzin – praktycy i konsultanci – przedstawili uczestnikom Kongresu kierunki rozwoju w różnych obszarach biznesu, które będą wywierać wpływ na zachowania i podstawy klientów oraz przedsiębiorców.

Kolejna sesja została podzielona aż na trzy części i miała na celu pokazanie, jak ważne w polskiej gospodarce są małe przedsiębiorstwa. Podczas tego punktu Kongresu omówiono zagadnienia związane z patriotyzmem konsumenckim oraz jego wpływem na rozwój firm rodzinnych. Ponadto wskazywano na ukryte atuty mikropresiębiorstw oraz rolę współpracy dużych rynkowych graczy z polskimi firmami rodzinnymi.

Uczestnicy V Kongresu Firm Rodzinnych poszukiwali także odpowiedzi na aktualne problemy podatkowe związane z wprowadzeniem Polskiego Łądu. Eksperci debatowali nad zminimalizowaniem ich negatywnych skutków na dochody

Od lewej: Małgorzata Kuik – Partner, Business Consulting, Grant Thornton, Maja Jabłońska – Lider Zespołu Doradztwa w Procesach Sukcesyjnych, Grant Thornton, Agnieszka Blacheta – Prezes Zarządu Huty Szkła Kryształowego Julia w Piechowicach, Ewelina Pisarczyk – Prezes Zarządu firmy MP MAJSTER-POL, Radosław Kohut – Prezes Elko-Bis; fot. WSB

przedsiębiorców oraz złagodzeniem skutków zmian przepisów, które mogłyby przyczynić się do wymiernych korzyści dla przedsiębiorców.

Jednym z ostatnich punktów wydarzenia była sesja plenarna pt. „Życie zaczyna się po sukcesji – wyzwania dla sukcesorów, seniorów, pracowników i otoczenia”. Zagadnienia związane z sukcesją, w szczególności w przedsiębiorstwie rodzinnym, zawsze budzą wiele wątpliwości. Przygotowanie formalności z tym związanych jest pierwszym krokiem w kierunku przekazania przedsiębiorstwa, ale jak pokazuje praktyka – nie ostatnim. Pojawia się szereg zagadnień, na które wciąż należy poszukiwać odpowiedzi, m.in. rola seniora w przedsiębiorstwie, wątpliwości sukcesorów w związku z przejęciem przedsiębiorstwa czy obawy pracowników o zmiany w przedsiębiorstwie. Na te i inne problemy starano się odpowiedzieć w sposób jak najbardziej precyzyjny i zgodny z oczekiwaniami szerokiego grona Uczestników Kongresu.

Na zakończenie niezależna Kapituła, w skład której wchodziły osoby merytorycznie

związane z firmami rodzinnymi, dokonała ogłoszenia wyników oraz przyznania nagród w Konkursie „Promotor Przedsiębiorczości Rodzinnej”. Nagrodę ustanowiono dla uhonorowania osób, firm oraz instytucji wyróżniających się w działalności na rzecz promocji, wspierania i rozwoju przedsiębiorczości rodzinnej w Polsce. Całość wydarzenia Uczestnicy podsumowali podczas debaty nad najciekawszymi punktami Kongresu. Taka swobodna dyskusja przyczyniła się do zwiększonej wymiany doświadczeń oraz poglądów, które są nieodzownym elementem takich spotkań.

Kongres Firm Rodzinnych, zorganizowany przez Centrum Biznesu Rodzinnego Wyższej Szkoły Bankowej we Wrocławiu, to niezwykle wydarzenie dla przedstawicieli biznesu z całej Polski, ale także dla Członków OIRP we Wrocławiu. Objęcie patronatem tak znamienitego wydarzenia napała nas dumą oraz optymizmem, a udział przedstawiciela naszej Izby w tym wydarzeniu podkreśla rangę i ciągłość prowadzonej z WSB we Wrocławiu wieloletniej współpracy. ●

Sprawozdanie z ogólnopolskiej konferencji naukowej „Monitoring w zakładzie pracy – aspekty prawne i organizacyjne”

r. pr. dr **Ariel Przybyłowicz**

Dnia 10 czerwca 2022 r. na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się konferencja naukowa pt. „Monitoring w zakładzie pracy – aspekty prawne i organizacyjne”. Współorganizatorami konferencji byli: Zakład Prawa Pracy WPAiE UWr, Okręgowy Inspektorat Pracy we Wrocławiu oraz Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu.

Fot. Uniwersytet Wrocławski

Celem konferencji było zwrócenie uwagi na teoretyczne i praktyczne aspekty oraz problemy stosowania przez pracodawców szeroko rozumianego monitoringu, który nierozłącznie wiąże się z problematyką ochrony danych osobowych i wymaga wyważenia interesów pracodawcy i pracownika. W wydarzeniu wzięło udział ok. 120 uczestników – pracownicy Państwowej Inspekcji Pracy, radcowie prawni, adwokaci, przedstawiciele świata nauki, co potwierdziło trafność wyboru tematu konferencji.

Konferencję otworzyli Dziekan WPAiE UWr, prof. dr hab. Karol Kiczka oraz Okręgowy Inspektor Pracy pani Małgorzata Łągocka.

Pierwszy panel dyskusyjny, moderowany przez dr hab. Agnieszkę Górnicz-Mulcahy z Zakładu Prawa Pracy UWr, otworzyła pani Katarzyna Łażewska-Hrycko – Główny Inspektor Pracy. W swym referacie wprowadzającym do problematyki konferencji prelegentka zwróciła uwagę na występujące w praktyce Państwowej

Od lewej: r. pr. prof. dr hab. Patrycja Zawadzka, r. pr. prof. dr hab. Mariusz Jabłoński, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, r. pr. dr Ariel Przybyłowicz, dr hab. Agnieszka Górnicz-Mulcahy; fot. Uniwersytet Wrocławski

Inspekcji Pracy problemy stosowania przepisów dotyczących monitoringu w zakładzie pracy. Kolejnym prelegentem był prof. dr hab. Mariusz Jabłoński z Katedry Prawa Konstytucyjnego WPAiE UW, który skoncentrował się na zagadnieniu dopuszczalności monitorowania pracowników bez ich wiedzy. Kolejny referat, poświęcony problematyce dopuszczalności przetwarzania danych biometrycznych przez pracodawców, wygłosił dr Krzysztof Wygoda z Katedry Prawa Konstytucyjnego WPAiE UW, zwracając uwagę na potencjalne przesłanki legalizujące przetwarzanie tego rodzaju danych osobowych. Następnie dr Dominika Dörre-Kolasa z Katedry Prawa Pracy i Polityki Socjalnej Uniwersytetu Jagiellońskiego wygłosiła referat poświęcony przetwarzaniu danych osobowych pracowników w ramach tzw. innych form monitoringu, do których zaliczyć można

m.in. monitorowanie aktywności pracownika na sprzęcie powierzonym lub poprzez sprzęt przeznaczony do wykonywania obowiązków pracowniczych (komputery, tablety, telefony), monitorowanie korzystania z internetu, w tym pobieranych z internetu danych czy stosowanie nadajników GPS do monitorowania lokalizacji samochodu służbowego, co jest szczególnie problematyczne w przypadku samochodów służbowych użytkowanych również prywatnie. Jako ostatni w pierwszym panelu dyskusyjnym referat wygłosił dr Maciej Zieliński z Zakładu Prawa Pracy i Prawa Socjalnego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Swoje wystąpienie poświęcił kwestiom monitoringu służbowej poczty elektronicznej oraz badania aktywności pracowników w internecie, przedstawiając rozwiązania polskie na tle rozwiązań stosowanych w innych

państwach. Prelegent zwrócił uwagę na różne modelowe rozwiązania stosowane w tym zakresie: niektóre państwa związały możliwość stosowania tego typu monitoringu z zakazem używania poczty elektronicznej dla celów prywatnych (np. Niemcy czy Hiszpania); inne państwa (Włochy, Francja) wprowadziły generalny zakaz stosowania tego typu monitoringu. Zwrócił też uwagę na różne techniki legislacyjne (relatywnie, ogólnikowe przepisy belgijskie, bardzo kazuistyczne przepisy fińskie), by następnie przedstawić wywołujące problemy i wątpliwości rozwiązania przyjęte przez polskiego ustawodawcę.

Po przerwie kawowej, drugi panel dyskusyjny poprowadziła pani Barbara Serafinowska, Nadinspektor pracy z Okręgowego Inspektoratu Pracy we Wrocławiu. Pierwsze dwa referaty wygłoszone zostały przez przedstawicieli Okręgowego Inspektoratu Pracy we Wrocławiu: pana Janusza Krasonia (wykonujący w OIP obowiązki inspektora ochrony danych osobowych) oraz pana Łukasza Paronia (starszego Inspektora Pracy – głównego specjalisty). Wystąpienie pana Janusza Krasonia dotyczyło zakresu kontroli oraz nadzoru inspektora pracy nad monitoringiem wizyjnym w zakładzie pracy, tj. tego, czy i w jakim zakresie inspektor pracy może kontrolować zgodność z przepisami prawostosowanego przez danego pracodawcę monitoringu. Nie jest to oczywiste, skoro sam ustawodawca – pozwalając na stosowanie monitoringu wizyjnego – posługuje się pojęciami niedookreślonymi, formułując przesłanki jego stosowania. Pan Łukasz Paroń, z kolei, przedstawił referat pt. „Monitoring jako alternatywne źródło dowodowe w postępowaniu inspektora pracy” i wskazał na zgłaszane wątpliwości co do tego, czy zapisy monitoringu mogą stanowić dowód w postępowaniu kontrolnym prowadzonym przez inspektorów pracy,

opowiadając się za dopuszczalnością korzystania z takiego źródła dowodowego. Ostatnim prelegentem był dr hab. Jacek Borowicz z Zakładu Prawa Pracy WPAiE UW, który w ramach swego referatu przedstawił problematykę monitoringu w zakładzie pracy w kontekście ochrony tajemnicy zawodowej, skupiając się na tajemnicy zawodowej wolnych zawodów (np. radców prawnych i adwokatów) czy zawodów medycznych. W tym przypadku dochodzi bowiem często do monitorowania danych mogących stanowić prawnie chronioną tajemnicę, co dodatkowo komplikuje stosowanie i tak niejasnych przepisów regulujących monitoring w zakładach pracy. W takich przypadkach działania prowadzone przez pracodawcę w zakresie monitoringu wizyjnego powinny bowiem odbywać się z poszanowaniem tajemnicy zawodowej, co w praktyce może oznaczać konieczność ograniczenia lub nawet wyłączenia możliwości stosowania takiego monitoringu.

Konferencję zwieńczyła dyskusja moderowana przez Nadinspektor Pracy Barbarę Serafinowską z OIRP we Wrocławiu, w której udział wzięli wcześniejsi prelegenci i której przedmiotem były kwestie będące tematem konferencji. Wiele pytań praktycznych ze strony zarówno radców prawnych, jak i inspektorów pracy pokazało, że problematyka nie została wyczerpana i budzi duże zainteresowanie osób, które na co dzień spotykają się z tymi zagadnieniami, które obejmują nie tylko regulacje prawa pracy, ale również regulacje dotyczące ochrony danych osobowych.

Osoby zainteresowane problematyką konferencji będą mogły zapoznać się z wygłoszonymi referatami w czasopiśmie „Przegląd Prawa i Administracji”, który powinien ukazać się na początku 2023 roku. •

Sprawozdanie z webinaru „Charakterystyka zawodu radcy prawnego – wybrane zagadnienia”

r. pr. **Krystian Mularczyk**

W dniu 20 czerwca 2022 r. w ramach IV edycji otwartych szkoleń pt. „Praktycznie o prawie” odbył się webinar, którego tematem była „Charakterystyka zawodu radcy prawnego – wybrane zagadnienia”. Organizatorem wydarzenia była Wyższa Szkoła Bankowa we Wrocławiu.

Naszą Izbę reprezentował Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu mec. Krystian Mularczyk. Udział przedstawiciela naszego Samorządu w tym wydarzeniu podkreśla rangę prowadzonej z Uczelnią Bankową współpracy, oraz jest świetnym przykładem popularyzacji zawodu radcy prawnego wśród przyszłych adeptów kierunków prawniczych.

Celem wydarzenia było spotkanie studentów z przedstawicielem Wrocławskiego Samorządu Radcowskiego, podczas którego przedstawiono słuchaczom najważniejsze aspekty związane z zawodem radcy prawnego. Uczestnicy zaznajomili się z tematyką pracy radcy prawnego oraz przygotowaniem do należytego wykonywania zawodu poprzez odbycie aplikacji.

Fot. D. Krason – AdobeStock

Omówiono zagadnienia związane z egzaminem wstępnym na aplikację radcowską oraz egzaminem radcowskim. Następnie przybliżono studentom przesłanki, jakie należy spełnić, żeby zostać wpisanym na listę radców prawnych. Zwieńczeniem spotkania była część poświęcona tematyce samorządu radców prawnych, podczas której zgromadzeni poznali zadania samorządu radcowskiego, jego struktury oraz organy.

Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem wśród studentów prawa, którzy swoją przyszłość widzą na aplikacji radcowskiej. Jest nam niezmiernie miło, że możemy w sposób rzeczywisty pomóc młodym ludziom w wyborze ich przyszłej ścieżki zawodowej i tym samym rozwijając naszą współpracę z Wyższą Szkołą Bankową we Wrocławiu. •

Letni Przegląd Strategiczny UE we Wrocławiu, czyli jak ekonomiści aspirują do wyjścia poza schematy

r. pr. **Natalia Krej**
r. pr. **Beata Kotula**

W dniu 1 lipca 2022 w Hotelu Jasek we Wrocławiu odbył się Letni Przegląd Strategiczny Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Przeglądy Strategiczne służą weryfikacji i aktualizacji kluczowych założeń Strategii. W ich ramach nasz Partner – Uniwersytet Ekonomiczny m.in.: oceniał efekty realizowanych projektów strategicznych, weryfikował stan implementacji strategii czy też wnioskował o zmiany w kształcie Strategii.

Uwzględniając aktualną sytuację Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Rada Strategii UE postanowiła, aby motywnym przewodnim tegorocznego letniego przeglądu strategicznego stały się wyzwania kształcenia ekspertów i liderów biznesu w post pandemicznej gospodarce. Przedstawicielami Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, podczas przedmiotowego Przeglądu, były: radca prawny Beata Kotula (członek stałej Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami przy OIRP we Wrocławiu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP

R. pr. Beata Kotula i r. pr. Natalia Krej;
fot. OIRP we Wrocławiu

we Wrocławiu) oraz radca prawny dr Natalia Krej (członek stałej Komisji ds. współpracy z samorządami i instytucjami przy OIRP we Wrocławiu).

R. pr. Beata Kotula i r. pr. Natalia Krej; fot. OIRP we Wrocławiu

Uniwersytet Ekonomiczny zaprosił przedstawicieli praktyki biznesu i zarządzania, współpracujących z Uczelnią na różnych płaszczyznach, w różnych rolach i gremiach w celu wniesienia wartościowego spojrzenia z perspektywy bieżących trendów i wyzwań gospodarki.

Przedmiotem spotkania, w którym brali udział m.in. przedstawiciele naszej Izby jako osoby zaproszone z zewnątrz, były prace warsztatowe skupione na wyzwaniach kształcenia na I i II stopniu studiów (zgodnie z priorytetem strategicznym „Wyróżniające kształcenie ekspertów i liderów biznesu”) oraz na kształceniu ustawicznym obejmującym w szczególności studia podyplomowe i program MBA (zgodnie z priorytetem strategicznym „Ustawiczne rozwijanie kompetencji przyszłości”).

W każdej z podgrup wyznaczono wątek przewodni do pracy zespołowej. Obejmowały one w szczególności nowe rozwiązania metodyczne w kształceniu i uczeniu się (wątek A), treści merytoryczne pozwalające adresować wyłaniające się kompetencje przyszłości (wątek B), niezbędne rozwiązania co do przestrzeni i infrastruktury kształcenia i uczenia się (wątek C). Każdy z przedstawicieli praktyki, w tym pani mecenas Beata Kotula oraz pani mecenas Natalia Krej, byli uczestnikami w jednym z sześciu, pracujących w powyżej opisany sposób, zespołów. Reprezentanci biznesu zostali odgórnie przydzieleni do poszczególnych zespołów.

W efekcie prac warsztatowych wykonypowano, wysłuchano i przedyskutowano wypracowane propozycje, zarówno co do wyzwań kształcenia na I i II stopniu

studiów, jak i w ramach kształcenia ustawicznego.

Uniwersytet Ekonomiczny, mimo koncentrowania się na wyzwaniach kształcenia, nie pominął pozostałych czterech priorytetów strategicznych swojej Uczelni, czyli: – Zaangażowani pracownicy, – Nowoczesna organizacja, – Współpraca z biznesem oraz – Uznawane badania inspirowane praktyką.

Zauważono potrzebę odejścia od wykładów i szkoleń w tradycyjnej formie, wykonywania w to miejsce nagrań umieszczanych na YouTube, Tik-Toku oraz położenia większego nacisku na wiedzę przekazywaną syntetycznie w połączeniu z praktyką. Znaczenie mają mieć dla szkolenia absolwentów warsztaty, seminaria opierające się na tzw. case study, jak również przedmioty i aktywności poszerzające horyzonty myślowe studentów, rozwijające świadomość ludzi, pozwalające na prawidłowe dokonywane wyborów zawodowych, dopasowanych do ich możliwości osobowych. Wskazano również na potrzebę stworzenia aplikacji UE dla studentów, poszerzenia przestrzeni, w której będą mogli się uczyć, jak również integrować.

Rzeczne spotkanie miało charakter niezwykle twórczy, pozwalający na zbudowanie nowego spojrzenia na pracę własną, wyjście poza schemat myślowy „bo tak zawsze było”, preferencyjny wzór działania bądź analizowania rzeczywistości czy dotyczący partykularnych interesów. Letni Przegląd Strategiczny stanowił rewizję myślenia i dotychczasowego sposobu działania Uniwersytetu, pozwolił dostrzec, jak bardzo nasz partner aspiruje do wyjścia poza własne schematy dotychczasowego postępowania. Jest to, w ocenie osób uczestniczących w tym Przeglądzie, jedyna metoda na dopasowanie się do

Fot. OIRP we Wrocławiu

zmieniającej się rzeczywistości, torującą drogę postępowemu myśleniu, w którym to student jest jednym z ważniejszych elementów szkoły wyższej, a nie władze uczelni czy jej wykładowcy. Naturalnie, to wszystko realizowane jest nie z pominięciem tych ostatnich, a z zachowaniem właściwego balansu pomiędzy funkcjonowaniem jednych i drugich, przy założeniu, że Uniwersytet dla swojego prawidłowego działania potrzebuje jednych i drugich.

Inspirująca formuła tego wydarzenia pozwala głośno myśleć nad potrzebą zmian, jakie powinniśmy wdrażać w każdej organizacji czy strukturach. Niech tylko przyświeca temu racjonalność w działaniu, profesjonalizm, jednoczesna umiejętność krytycznego spojrzenia na podejmowane aktywności, jak również sposobność argumentowania potrzeby ich kontynuowania, z poszanowaniem każdej grupy współpracującej daną strukturę organizacyjną. •

Tour de Konstytucja

r. pr. **Dorota Seweryn-Stawarz**

r. pr. **Marta Kruk**

Fot. OIRP we Wrocławiu

W dniu 17 lipca nasza Izba uczestniczyła w wydarzeniu **Tour de Konstytucja PL – Przystanek Wrocław**, które w tym roku odbywa się pod hasłem: **„Z Europą nam po drodze”**.

Celem akcji Tour de Konstytucja jest przybliżenie społeczeństwu doniosłości ustawy zasadniczej, propagowanie wiedzy o prawach i wolnościach obywatelskich, propagowanie wiedzy o powiązaniu praw i wolności zagwarantowanych w Konstytucji z Kartą Praw Podstawowych UE,

promocja aktywności fizycznej i zdrowego stylu życia oraz upowszechnianie idei wolontariatu.

Jako osoby wykonujące zawód zaufania publicznego za niezwykle istotne uznajemy edukowanie o wartościach i prawach płynących z Konstytucji jako najwyższego aktu prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej, ponieważ ustawa zasadnicza stoi na straży praw i wolności wszystkich obywateli RP. Istotą aktywności podejmowanych przez radców prawnych wrocławskiej Izby, w ramach Tour de Konstytucja PL – Przystanek

Fot. OIRP we Wrocławiu

Wrocław, była edukacją prawną licznie przybyłych uczestników wydarzenia, informowanie o zawodzie radcy prawnego oraz promocja ogólnopolskiej wyszukiwarki radców prawnych www.szukajradcy.pl. Podczas wydarzenia radczynie prawne z naszej Izby informowały o zawodzie radcy prawnego oraz zakresie spraw, w których radcowie i radczynie prawne świadczą pomoc prawną. Zachęcały do korzystania z pomocy w znalezieniu radców prawnych poprzez ogólnopolską wyszukiwarkę radców prawnych www.szukajradcy.pl, przedstawiały młodym osobom drogę dojścia do zawodu radcy prawnego oraz zachęcały do wyboru aplikacji radcowskiej.

Wrocławski Przystanek Tour de Konstytucja PL miał wyjątkowy charakter, bowiem spotkanie, pilotażowo odbyło się pod hasłem już III edycji Tour de Konstytucja „Głosuję na Polskę”. Mielśmy okazję porozmawiać o wyborach, o obywatelskim udziale w nich i o tym jakie prawa ma obywatel poza prawem do samego aktu zagłosowania. Głównym celem kolejnej

edycji Tour de Konstytucja będzie działanie na rzecz frekwencji wyborczej. Podczas wrocławskiego spotkania zorganizowano dyskusję na temat tego czy w ramach wyborów można tylko głosować, czy istnieją także inne formy zaangażowania się w ich przebieg. Wzięli w niej udział Danuta Przywara (Helsińska Fundacja Prawa Człowieka), mec. Kinga Dagmara Siadlak i Marcin Skubiszewski (Obserwatorium Wyborcze). Robert Hojda – jako organizator akcji – uchylił też rąbka tajemnicy o przyszłorocznych planach Tour de Konstytucja. Na zakończenie wydarzenia radczynie z naszej Izby przygotowały i przeprowadziły krótki quiz z nagrodami dotyczący prawa wyborczego.

Zainteresowanie uczestników i uczestniczek tym wydarzeniem oraz ilość kierowanych do nas zapytań pokazało, że inicjatywa była potrzebna i będziemy ją kontynuować. Pragniemy też wyrazić podziękowania wszystkim osobom zaangażowanym w akcję, za poświęcony wspólny czas, zaś organizatorkom i organizatorom gratulujemy wydarzenia. ●

A Little Party Never Killed Nobody... – rejs w stylu „Great Gatsby”!

r. pr. **Sylvia Filińska**

Cekiny, złoto, pióra, blask, elegancja, piękne kobiety i przystojni mężczyźni, a to wszystko podczas wydarzenia w wytwornym klimacie lat 20., w okolicznościach urokliwego Wrocławia, widzianego z perspektywy Odry, czyli rejsu statkiem w stylu „Great Gatsby”.

Dnia 30 lipca 2022 r. o godz. 19 wypłynęliśmy statkiem „GOPLANA” z bulwaru Xawerego Dunikowskiego (Hala Targowa) przenosząc się wprost do epoki koneserów zabawy.

W trakcie rejsu uczestnicy przenieśli się w lata 20. XX wieku – w świat wielkiego gospodarza – w świat wielkiego Gatsbyego! Nasi goście stanęli na wysokości zadania i pojawili się na pokładzie statku wystylizowani jak przystało na tę pełną blizchru epokę.

Pierwsze wrażenie ma znaczenie! Za sprawą naszych gości zasmakowaliśmy czasów, w których pojawił się styl pełen piór, frędzli, charakterystycznych opasek, kapełuszy i wygładzonych fryzur.

Panie, już od wejścia, zachwycały ciekawymi sukienkami z frędzlami i opaskami w stylu retro ozdobionymi piórami

Fot. OIRP we Wrocławiu

i błyszczącymi kamieniami. Dopełnieniem stylizacji Pań były okazałe szale boa oraz cygaretki. Szyku zadali również panowie! Swoją wieczorową stylizację wzbogacili kapełuszkami, retro szelkami oraz muszkami.

I choć na zewnątrz nie było upału, na pokładzie atmosfera była naprawdę gorąca, a zabawa doskonała! Całość dopełniła klimatyczna muzyka, która płynęła z głośników aż do późnych godzin nocnych.

Wszyscy dali się porwać imprezowemu szaleństwu. ●

Piąty Piknik Wrocławskiej Palestry za nami

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Fot. OIRP we Wrocławiu

W dniu 9 września 2022 r. na terenie HotSpot BeachBar we Wrocławiu odbył się Piąty Piknik Wrocławskiej Palestry. Jak co roku, organizatorem wydarzenia była Okręgowa Rada Adwokacka we Wrocławiu, której przewodniczy adw. Sławomir Krześ. Naszą Izbę reprezentowali Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Członek Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska, a także Członkowie Rady OIRP we Wrocławiu Radosław Gąsior oraz Marcin Kania.

Celem wydarzenia było pogłębienie integracji środowiska prawniczego, a całe spotkanie stało się idealną okazją do

wzmocnionej dyskusji na temat najbardziej aktualnych zagadnień związanych z zawodem radcy prawnego i adwokata.

Należy podkreślić, iż organizacja pikniku stała na najwyższym możliwym poziomie. Organizatorzy zapewnili profesjonalną oprawę muzyczną całego wydarzenia, ciepłe posiłki, napoje oraz wiele atrakcji dla dzieci i dorosłych.

Piąty Piknik Wrocławskiej Palestry należy uznać za bardzo udany. Całemu spotkaniu towarzyszyła wspaniała atmosfera, a czas spędzony na świeżym powietrzu nie tylko przyczynił się do ciekawych i rzeczowych dyskusji, ale był także okazją na oderwanie się od codziennej pracy i obowiązków. •

X Jubileuszowy Bieg o Puchar Dziekana OIRP we Wrocławiu

r. pr. **Sylwia Filińska**

Fot. OIRP we Wrocławiu

W tym roku Komisja ds. Kultury, Integracji i Sportu OIRP we Wrocławiu we współpracy z Sekcją Biegową OIRP we Wrocławiu miały zaszczyt organizować X jubileuszowy Bieg o Puchar Dziekana OIRP we Wrocławiu. Wydarzenie to było o tyle szczególne, że w tym roku zbiegło się z obchodami 40-lecia istnienia samorządu radcowskiego.

Dnia 2 lipca, punktualnie o godz. 9, miłośnicy biegania licznie pojawili się na

mieście zlokalizowanej na Wielkiej Wyspie we Wrocławiu.

Do pokonania uczestnicy biegu mieli 5-kilometrową trasę, z pięknymi widokami, w całości prowadzącą przez nadodrzańskie wały – od Jazu Opatowickiego w kierunku Mostu Zwierzynieckiego i z powrotem.

Po przekroczeniu linii mety wszyscy zawodnicy otrzymali od Dziekana Tomasza Scheflera jubileuszowe, pamiątkowe medale.

Od lewej: Skarbnik OIRP we Wrocławiu Artur Górecki, Dziekan OIRP we Wrocławiu Tomasz Scheffler, Członek Prezydium OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska, mec. Małgorzata Mikołajek, mec. Paweł Behrendt, mec. Ewa Kowalczyk, mec. Tomasz Pawlak, mec. Patrycja Węclawowicz, mec. Wojciech Zakrzewski; fot. OIRP we Wrocławiu

Laureatkami biegu **w kategorii kobiet** zostały:

- » 1 miejsce – Małgorzata Mikołajek,
- » 2 miejsce – Patrycja Węclawowicz,
- » 3 miejsce – Ewa Kowalczyk.

Laureatami biegu **w kategorii mężczyzn** zostali:

- » 1 miejsce – Wojciech Zakrzewski,
- » 2 miejsce – Tomasz Pawlak,
- » 3 miejsce – Paweł Behrendt.

Uroczyste wręczenie pucharów laureatom biegu odbyło się podczas jubileuszowej gali z okazji 40-lecia istnienia samorządu radcowskiego w hotelu Novotel we Wrocławiu.

Jeszcze raz wszystkim laureatom oraz uczestnikom biegu serdecznie gratulujemy wspaniałego finiszu i życzymy kolejnych sukcesów w sportowej rywalizacji.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Jest nam niezmiernie miło, że tak wielu członków naszego radcowskiego samorządu daje wyraz swej pasji, jaką jest bieganie i jednocześnie popularyzuje i promuje zdrowy tryb życia. Tak trzymajcie!

Widzimy się w kolejnej edycji wydarzenia już za rok! •

IX Drużynowe Mistrzostwa Polski Prawników w Tenisie Ziemnym, Poznań 2022 r.

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Od lewej: Andrzej Pieścik – Wicedziekan Rady OIRP w Poznaniu, Anna Węglińska – Przewodnicząca Komisji ds. sportu w Poznaniu, Aleksandra Ostrowska, Joanna Olszówka-Zarzecka, Magdalena Jeziorska, Henryk Kuligowski – Dziekan Rady OIRP w Poznaniu; fot. OIRP we Wrocławiu

W dniach 1–2 lipca 2022 r. na kortach „WTT Kortowo” w Poznaniu, odbyły się IX Drużynowe Mistrzostwa Polski Prawników w Tenisie Ziemnym. Jak co roku, organizatorem wydarzenia była Okręgowa Izba Radców Prawnych w Poznaniu, a samym zawodom patronował jej Dziekan Henryk Kuligowski.

Drużynowe Mistrzostwa Polski Prawników w Tenisie Ziemnym są wydarzeniem przyciągającym co roku licznych zainteresowanych – zarówno uczestników rozgrywek jak i obserwatorów. Tegoroczna edycja spotkała się z dużym odzewem. Wzięło w niej udział aż 63 zawodników, w tym również kilku nowych uczestników, co świadczy o tym, że organizowane

Od lewej: Marcin Świderski, Marcin Jędrusek, Rafał Kryciński, Dawid Maciejewski; fot. OIRP we Wrocławiu

Mistrzostwa cieszą się coraz większym zainteresowaniem. Wśród uczestników Turnieju znaleźli się sędziowie, prokuratorzy, adwokaci, radcowie prawni, notariusze, komornicy, a także inne osoby legitymujące się wykształceniem prawniczym. Drużyny złożone były z 2–3 reprezentantów.

Turniej został przeprowadzony w czterech kategoriach, tj. kobiety, mężczyźni open, mężczyźni junior młodszy oraz mężczyźni junior starszy. Mecze rozgrywano najpierw w systemie grupowym, a następnie pucharowym. Rozgrywki składały się z gry deblowej oraz dwóch gier singlowych. Wszystkie mecze były niezwykle zacięte. Zawodnicy reprezentowali bardzo wysoki poziom gry.

Jak co roku, organizacja Turnieju Mistrzostw stała na najwyższym możliwym poziomie. Uczestnikom zapewniono profesjonalną opiekę fizjoterapeutyczną

Maciej Gacoń, Maciej Duda; fot. OIRP we Wrocławiu

Od lewej: Tomasz Modro, Krystian Mularczyk, Michał Bogucki; fot. OIRP we Wrocławiu

i medyczną, masaże, a także atrakcje towarzyszące całemu wydarzeniu. Sukces dopełnił fakt, że rozgrywkom sprzyjała doskonała pogoda.

Co roku zawodom towarzyszy wspaniała atmosfera oraz duch sportowej rywalizacji.

Nie inaczej było podczas tegorocznej edycji, gdzie Turniej był doskonałą okazją do integracji środowiska prawniczego.

Już teraz organizatorzy zawodów **zapraszają na kolejną edycję Mistrzostw** za rok. •

WYNIKI IX DRUŻYNOWYCH MISTRZOSTW W POLSKI PRAWNIKÓW W TENISIE ZIEMNYM

Kobiety

1. Katarzyna Kaleta, Agata Bielawska
2. Magdalena Jeziorska, **Aleksandra Ostrowska**, Joanna Olszówka-Zarzecka
3. Laura Urbaniak, Dominika Urbaniak, Agnieszka Rauchert-Modro

Mężczyźni, open

1. Tomasz Modro, Michał Bogucki, **Krystian Mularczyk**
2. Maciej Duda, **Jakub Gacoń**
3. Dariusz Dudziński, Michał Kurek

Mężczyźni, junior młodszy

1. Paweł Tyniec, Jarosław Różycki
2. **Rafał Kryciński, Dawid Maciejewski**
3. Marcin Jędrusek, Maciej Ciesielski, Marcin Świdorski

Mężczyźni, junior starszy

1. Łukasz Kośka, Jacek Kozłowski, Piotr Zarzecki
2. Bernard Szliep, Waldemar Mních, Wiesław Stępnik
3. Maciej Talarski, Marek Duszyński, Marcin Zdunek

Trójmecz – prawnicy, lekarze, architekci, 13–14 sierpnia 2022 r.

r. pr. **Aleksandra Ostrowska**

Fot. J. Dobrowolski

W dniach 13–14 sierpnia 2022 r. w Poznaniu na obiekcie tenisowym w Kortowie, rozegrano już IV edycję turnieju pomiędzy Architektami, Lekarzami i Prawnikami. W poprzednich edycjach zwycięzcami byli Lekarze, w tym roku Temida wyciągnęła miecz i po ciężkiej walce, pierwszy raz w historii, zwycięstwo odnieśli Prawnicy.

Mimo wystawienia najlepszych zawodników i próbie optymalizacji ustawień, Lekarze, ku swojemu niedowierzaniu, ulegli Prawnikom. Architekci zaś byli duszą

towarzystwa, precyzyjnie, lecz z największym wyczuciem taktu stawiając kroki na parkiecie przy okazji sobotniej integracji.

Sportowcy amatorzy będący przedstawicielami ww. zawodów, toczyli boje na korcie w singla w sobotę i w grach deblowych oraz miksowych w niedzielę.

Na uznanie zasługuje postawa zawodniczek Prawników: Natalii Piszczkiewicz oraz Magdy Jeziorskiej, które w zaciętych pojedynkach singlowych wygrały z reprezentantkami Lekarzy i Architektów. Najlepszą zawodniczką Lekarzy okrzyknięto Olesję

Szpak, która to jest aktualną Mistrzynią Świata Lekarzy. Mimo to zawodniczka ta nie podolała największej gwiazdzie drużyny Prawników – Katarzynie Kalecie, która wygrała 6:4 6:3. Wśród architektów prym wiodła Lidia Ostrowska, wygrywając z reprezentantkami Lekarzy i Prawników.

Do grona męskich super stars zaliczyć należy Łukasza Kotarskiego – adwokata z Ustronia, który wygrał wszystkie możliwe mecze, zdobywając dla drużyny Prawników aż 5 punktów! Przyjemność gry mikstowej z Łukaszem przypadła Aleksandrze Ostrowskiej – radczynie prawnej z Wrocławia, która wraz z Kotarskim, wygrała dwa mecze mikstowe. Największą ilość punktów dla drużyny Lekarzy zdobył wielokrotny Mistrz Świata Lekarzy – Marcin Krywiak, który z chirurgiczną precyzją ograł Architektów i Prawników, ustanawiając jednocześnie rekord rozegranych

Fot. J. Dobrowolski

Fot. J. Dobrowolski

Fot. J. Dobrowolski

meczów. Najlepszym Architektem turnieju został Jarosław Chroń, wygrywając wszystkie swoje pojedynki. W meczach deblowych zdecydowanymi liderami byli Prawnicy, którzy wygrali, ostatecznie zdobywając aż 38 z 80 punktów!

Organizatorami turnieju z ramienia Architektów była Lidia Ostrowska, delegatem Lekarzy – Ryszard Stawicki, a ducha walki Prawników niezmiennie i niezawodnie rozpałał Jarosław Dobrowolski © Rywalizacja między ortopedami, chirurgami, stomatologami, adwokatami, radcami, sędziami oraz mistrzami rysunku i proporcji – zwanymi architektami przebiegała w świetnej atmosferze, a duch walki i chęć zwycięstwa nie opuszczały kortów.

Troje zawodników, po jednym z każdej profesji, opuściło turniej z prezentem w postaci zdjęć słynnego fotografa Szymona Brodziaka. W tym roku medale

powędrowały na szyje Prawników, a przechodni Puchar Trójmeczowy zasłużył się w rękach kapitana drużyny spod znaku paragrafu – Jarosława Dobrowolskiego. Wspomnieć należy, że jest to jedyny tego typu event na skalę ogólnopolską i cieszy się z roku na rok coraz większą frekwencją. ●

Fot. J. Dobrowolski

Nie starczyło sił...

r. pr. **Marcin Kuczyński**

Fot. OIRP we Wrocławiu

W dniu 26 czerwca 2022 roku, na obiektach Kompleksu Sportowego Hotelu GEM, odbył się XII Wrocławski Turniej Prawników w Piłce Nożnej. W Turnieju wzięły udział:

- » TEMIDA Wrocław
- » Izba Komornicza
- » ORA I we Wrocławiu
- » ORA II we Wrocławiu
- » OIRP we Wrocławiu

Drużyna OIRP we Wrocławiu przystąpiła do Turnieju jako obrońca tytułu oraz wielokrotny tryumfator rozgrywek, ale i z kłopotami kadrowymi. Liczne kontuzje i kolizje terminów nie tylko uniemożliwiły

wystawienie najsilniejszego składu naszej Izby (w tym kompletu złotych medalistów XIII Ogólnopolskich Mistrzostw Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej rozegranych w kwietniu 2022 roku w Kielcach), ale i spowodowały, że kadra na Turnieju była niezwykle wąska (ostatecznie znaleźli się w niej: Marcin Rolirad [bramkarz], Tomasz Markowski, Bartosz Nogała, Andrzej Jaskowski [kapitan], Piotr Wyszomirski, Grzegorz Korecki, Jakub Pokorski, Krystian Mularczyk, Marcin Kuczyński). Nie pozostało to bez znaczenia dla przebiegu zmagania (rozgrywanego w temperaturze ok. 35 stopni), zwłaszcza że pozostałe zespoły dysponowały znacznie szerszymi składami.

Turniej został rozegrany systemem „każdy z każdym”.

W pierwszym spotkaniu nasza drużyna zmierzyła się z Izbą Komorniczą. Mecz odbywał się pod dyktando OIRP we Wrocławiu, która umiejętnie utrzymywała się przy piłce i ostatecznie udokumentowała swoją przewagę po zespołowej akcji, którą wykończył kapitan Andrzej Jaskowski. W drugiej połowie obraz gry nie uległ zmianie, a z kolejnych goli cieszyli się ponownie Andrzej Jaskowski i Tomasz Markowski. Wynik końcowy 3:0 dla OIRP we Wrocławiu.

W drugiej kolejce nasza drużyna stanęła naprzeciwko ORA I we Wrocławiu. Od początku było widać, że obie drużyny znakomicie się znają (wszakże mierzyły się ze sobą wielokrotnie), mecz był wyrównany, ale z czasem OIRP we Wrocławiu zaczęła zdecydowanie dominować, czego efektem był gol strzelony z rzutu karnego przez Andrzeja Jaskowskiego (który zresztą został poddyktowany za faul na nim samym). Po zmianie stron nasza drużyna konsekwentnie punktowała przeciwnika, strzelając drugą i trzecią bramkę, których autorem był Tomasz Markowski. Ponownie, nasza drużyna zakończyła mecz zwycięsko 3:0.

Do kolejnego spotkania z Temidą Wrocław, OIRP we Wrocławiu przystępowała w roli faworyta. Jednakże już na początku spotkania „Sędziowie” niespodziewanie wyszli na prowadzenie, a tym samym nasza drużyna straciła pierwszą bramkę w Turnieju. Do wyrównania doprowadził Andrzej Jaskowski, ale Temida Wrocław praktycznie natychmiast odpowiedziała, wychodząc ponownie na prowadzenie. Na przerwę oba zespoły schodziły jednak z wynikiem remisowym po trafieniu Tomasa Markowskiego. W drugiej połowie nasza drużyna udowodniła, że tego dnia

była zdecydowania lepsza, strzelając gol za golem i ostatecznie zwyciężając 7:2. Na listę strzelców wpisali się: Andrzej Jaskowski (3 gole), Tomasz Markowski (3 gole), Bartosz Nogala (1 gol).

Turniej tak się ułożył, że przed ostatnią kolejką zarówno ORA II we Wrocławiu jak i OIRP we Wrocławiu zgromadziły komplet punktów (po 3 zwycięstwa). O mistrzostwie decydowało więc bezpośrednie starcie między tymi zespołami. Pojedynek rozpoczął się niestety źle dla naszej drużyny. Już w pierwszych minutach zespół ORA II we Wrocławiu wykorzystał błąd obrony OIRP we Wrocławiu i wyszedł na prowadzenie 1:0. Stracony gol nie podłamał jednak naszego zespołu, który odważnie i konsekwentnie atakował bramkę przeciwników, choć sił z każdą minutą było coraz mniej.

Mieliśmy wiele okazji, w tym wyśmienitą sytuację w ostatniej minucie meczu, kiedy to piłka odbiła się od słupka bramki Adwokatów, ale i ORA II we Wrocławiu rozegrała świetne zawody i nie pozostawiała dłużną, odpowiadając niebezpiecznymi kontratakami. Ostatni z nich, w ostatnich sekundach gry okazał się skuteczny – ORA II we Wrocławiu podwyższyła prowadzenie do 2:0 i takim wynikiem mecz się zakończył.

Tym samym nasza drużyna ostatecznie zakończyła rozgrywki na drugim miejscu, Turniej wygrał zespół ORA II we Wrocławiu, a trzecie miejsce zajęła drużyna ORA I we Wrocławiu.

Gratulujemy kolegom Adwokatom zwycięstwa, dziękujemy wszystkim pozostałym uczestnikom Turnieju za sportową rywalizację i obiecujemy, że za rok wrócimy zmotywowani, aby odzyskać tytuł mistrza Turnieju. ●

XXVI Wrocławski Turniej Tenisowy Prawników „Temida”

r. pr. **Krystian Mularczyk**

Fot. OIRP we Wrocławiu

Pierwszy weekend września obfitował w prawdziwe emocje, a to dzięki kolejnej edycji Turnieju Tenisowego Temida. Warto odnotowania jest to, że to już XXVI edycja wydarzenia, które od tylu lat cieszy i mobilizuje zawody prawnicze do zdrowej rywalizacji i aktywności fizycznej. Dzięki świetnej organizacji Okręgowej Izby Radców Prawnych, Okręgowej Rady Adwokackiej i Izby Notarialnej we Wrocławiu, wszystko poszło zgodnie z planem.

Grono uczestników, jak co roku, było bardzo liczne, dzięki naprawdę imponującej reprezentacji wszystkich zawodów prawniczych. Do sportowej rywalizacji, która miała miejsce na wrocławskim Stadionie Olimpijskim, oprócz zawodników z Wrocławia stawili się zawodnicy z różnych miast m.in. Bydgoszczy, Łodzi, Poznania, Katowic, Gdańska, Lublina czy Krakowa. Dla organizatorów nie ma większej nagrody jak wykładniczy wzrost popularności tego wydarzenia oraz pochlebne recenzje zarówno uczestników, jak i kibiców.

Od lewej: Członek Rady OIRP we Wrocławiu Maciej Onichimowski, Wicedziekan Rady OIRP we Wrocławiu Krystian Mularczyk, Członek Prezydium Rady OIRP we Wrocławiu Sylwia Filińska, Sekretarz ORA we Wrocławiu dr Kamila Mrozek, Skarbnik ORA we Wrocławiu Jakub Gerus; fot. OIRP we Wrocławiu

Fot. OIRP we Wrocławiu

W turnieju rozegrano kilkadziesiąt pojedynków. Dzięki ilości kategorii turniej był urozmaicony, a każdy mógł spróbować swoich sił w zmaganiach sportowych. Tegoroczne kategorie to:

- » Masters,
- » Turniej mężczyzn do i od 50 lat,
- » Turniej kobiet,
- » Turniej deblowy kobiet i mężczyzn,
- » Turniej pocieszenia.

W kategorii mężczyźni MASTERS zwyciężył Tomasz Modro, a drugie miejsce zajął Jan Gieysztor. W turnieju Open zwyciężył Mateusz Szymański, który pokonał Dawida Maciejewskiego. W grze podwójnej mężczyzn bezkonkurencyjnymi okazali się być Mateusz Szymański i Piotr Dobrzański, zaś drugie miejsce przypadło Maciejowi Gaconiowi i Michałowi Radziejewskiemu. Turniej pocieszenia wygrał Tomasz Wierchowski.

Fot. OIRP we Wrocławiu

W turnieju pań pierwsze miejsce zajęła Aleksandra Ostrowska, a druga była Magdalena Jeziorska. W grze podwójnej pań pierwsze miejsce zajęły wspomniane wyżej Aleksandra Ostrowska i Magdalena Jeziorska. Drugie miejsce przypadło w udziale paniom Magdalenie Szepczyńskiej-Bielawskiej i Ewie Zdrojewskiej.

Nie można też zapomnieć o tradycyjnym dla tego turnieju bankiecie, na który udali

się uczestnicy, sponsorzy, przedstawiciele władz korporacji i stowarzyszeń prawniczych oraz kibice. Jesteśmy pewni, że dla wszystkich był to miło spędzony czas i wytchnienie po emocjonujących pojedynkach.

Serdecznie gratulujemy uczestnikom wspaniałych wyników i do zobaczenia za rok! ●

WYNIKI XXVI WROCŁAWSKIEGO TURNIEJU TENISOWEGO PRAWNIKÓW „TEMIDA”

Turniej Kobiet

- Aleksandra Ostrowska**
- Magdalena Jeziorska
- Ewa Zdrojewska, Magdalena Szepczyńska-Bielawska

Turniej Masters

- Tomasz Modro
- Jan Gieysztor
- Maciej Gacoń**, Piotr Dobrzański

Kategoria Open

- Mateusz Szymański
- Dawid Maciejewski**
- Jarosław Moskała, **Rafał Kryciński**

Kategoria mężczyzn (≥ 50 lat)

- Maciej Onichimowski**

- Marek Duszyński
- Piotr Garus, Roman Porwisz

Debel Kobiet

- Aleksandra Ostrowska** i Magdalena Jeziorska
- Magdalena Szepczyńska-Bielawska i **Ewa Zdrojewska**

Debel Mężczyzn

- Mateusz Szymański i Piotr Dobrzański
- Maciej Gacoń** i Michał Radziejewski
- Tomasz Modro i Jacek Kłosiński, Jan Gieysztor i **Jarosław Kowalski**

Turniej pocieszenia

- Tomasz Wierzychowski

Witkacy

r. pr. **Radosław Gąsior**

Malarz, rysownik, fotografik, dramaturg i powieściopisarz, filozof, teoretyk i krytyk sztuki, performer, katastrofista. Większość osób uważa, że Witkacy to nazwisko, a to pseudonim Stanisława Ignacego Witkiewicza. Ten pseudonim poprzez połączenie drugiego imienia „Ignacy” z nazwiskiem, przyjął po to, by nie być kojarzonym z ojcem Stanisławem Witkiewiczem, który także był malarzem, ale również architektem, pisarzem i teoretykiem sztuki, twórcą i popularyzatorem stylu zakopiańskiego.

Witkacy urodził się w Warszawie 24 lutego 1885 roku, zmarł śmiercią samobójczą na wieść o inwazji ZSRR na Polskę – 18 września 1939 we wsi Jeziora na Polesiu. Zażył weronał, po czym podciął sobie tętnicę szyjną.

Pierwsze lata życia młody Twórca spędził w Warszawie, jednak choroba płuc spowodowała, że cała rodzina przeprowadziła się do Zakopanego, gdzie 27 stycznia 1891 roku Stanisław Ignacy został ochrzczony. Jego matką chrzestną została sławna aktorka Helena Modrzejewska, a ojcem chrzestnym znany góralski pieśniarz Jan Krzeptowski-Sabała.

Jak już wspomniano, ojciec artysty Stanisław Witkiewicz herbu Nieczuja, był znany krytykiem, pisarzem, malarzem i architektem, twórcą tzw. stylu zakopiańskiego. Matka, Maria z Pietrkiewiczów

Stanisław Ignacy Witkiewicz; źródło: I. Jakimowicz, *Stanisław Ignacy Witkiewicz, Witkacy (1885–1939)*, Warszawa 1985

herbu Ostoja, była nauczycielką muzyki. Stanisław Witkiewicz był zdecydowanym przeciwnikiem powszechnego systemu szkolnictwa, uważał, że niszczy on indywidualność, dlatego sam postanowił kierować kształceniem syna.

Od 1905 do 1910 roku młody Witkacy studiował nieregularnie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod skrzydłami Józefa Mehoffera oraz w Poroninie u Władysława Ślewińskiego. Sporo w tym czasie podróżował, m.in. do Włoch, Francji

i Niemiec. W 1914 roku brał udział w etnograficznej ekspedycji Bronisława Malinowskiego do Australii i Nowej Gwineji, jednak kiedy dotarli do niego wieści o wybuchu I Wojny Światowej, powrócił do kraju.

Wczesna twórczość malarska artysty pozostawała pod wpływem Młodej Polski, Paula Gauguina i Władysława Ślewińskiego. Ewolucją stylową, by w późniejszym okresie dojść do swoistego ekspresjonizmu. W 1925 roku, wyniku teoretycznych przemyśleń na temat formy, zrezygnował zupełnie z malarstwa olejnego. Rozwinął swoją twórczość portretową i założył jednoosobową „Firmę Portretową”, ograniczył się wówczas do zarobkowego wykonywania pastelowych portretów, tworzonych niejednokrotnie pod wpływem używek, które pozwoliły mu na eksperymentowanie z formą. Poza sztukami plastycznymi Stanisław Ignacy Witkiewicz napisał 4 powieści, kilkadziesiąt dramatów, liczne artykuły, eseje dotyczące malarstwa, filozofii, teatru. W okresie dwudziestolecia międzywojennego mieszkał głównie w Zakopanem.

Witkacy jest kolejnym polskim twórcą okresu międzywojennego, o którym można powiedzieć, że na pewno wyprzedzał

epokę, w której żył. Był bardzo przenikliwy, a przenikliwość jego sądów i katastroficznych przepowiedni pozwala odkrywać je wciąż na nowo.

Sam twórca nie nadawał portretom miana sztuki, jednak to właśnie za ich przyczyną zasłynął jako malarz. Wykonywane przez Witkacego portrety pastelami były podzielone na kilka typów w zależności od tego, czy wykonywał je na trzeźwo, czy pod wpływem narkotyków, czy malowaną osobę odwzorowywał wiernie, czy w sposób karykaturalny. To, czy malował na trzeźwo, czy też nie, oznaczał często na swoich dziełach. Kokainę oznaczał symbolem „Co”, eter – „Et”, eukodal – „Eu”.

Witkacy tworzone przez siebie portrety podzielił na pięć grup, od A do E. Według zasad rozpisanych w regulaminie Firmy Portretowej, wizerunek osoby przedstawionej według wzorca A nie zawierał żadnego elementu karykatury. Typ B był także realistyczny, jednak podkreślał charakterystyczne cechy modela. Kolejny C, przeznaczony był przede wszystkim dla osób najbliższych, wykonywany głównie podczas spotkań towarzyskich, pod wpływem różnych środków odurzających. Były to typowe prace

Stanisław Ignacy Witkiewicz „Falsz kobiety”; źródło: https://commons.m.wikimedia.org/wiki/File:Witkiewicz_Deception_of_woman.jpg

o charakterze karykaturalnym. Typ D był podobny do C, jednak Witkacy wykonywał portrety bez wspomagania wyobraźni substancjami psychoaktywnymi. Zupełna dowolność była zachowana dla typu E.

Ciekawym dziełem, łączącym w sobie więcej niż jedną grupę, jest „Falsz kobiety – Autoportret z portretem Maryli Grossmanowej”, z 1927 roku. Aktualnie obraz można obejrzeć na wystawie w Muzeum Narodowym w Warszawie. Witkacy tytułem sugeruje, że chodzi o dwa oblicza kobiet, które przedstawia na obrazie. Na pierwszym planie widzimy piękny, realistyczny wizerunek siedzącej Maryli Grossmanowej (żona Hugona Grossmana – właściciela fabryki guzików). Modelka przybiera uśmiechnięty i niewinny wyraz twarzy i tak ją sportretował Witkacy; postać nie jest przerysowana, a więc można ją zakwalifikować do typu A. Obok widzimy twórcę malującego siedzącą modelkę. Na jego dziele Maryla Grossmanowa jest zdeformowana, jej wnętrze jest demoniczne, twarz ma charakter przerysowany, karykaturalny, co pozwala uznać, że portret ten powstał w typie D. Sam wizerunek Witkacego, dosyć realistyczny, jednak z uwydatnieniem charakterystycznych cech, można przypisać do typu B.

Jaki jest przekaz dzieła obrazującego dwa oblicza kobiet? Wydawać się może, że Witkacy przestrzega odbiorców przed pułapką, jaką niesie ze sobą obcowanie z kobietami – wskazuje, żeby nie dać się zmilic pięknu, uśmiechniętemu obliczu, ponieważ pod tym atrakcyjnym i przyjaznym wizerunkiem, kryją się demoniczne intencje. Witkacy na dziele wygląda na zadowolonego z siebie, zapewne nie może doczekać się reakcji modelki, którą portretuje, wie, że nie będzie zadowolona. O tym, że Witkacy ukrywa przed kobietą swoje dzieło, świadczy jego

zaciśnięta dłoń schowana za plecami. Jakie były faktyczne intencje Witkacego, czy chodziło mu o przedstawienie dwulicowości tej konkretnej kobiety, czy wszystkich, a może obraz ten przedstawia wybujałe ego artysty, trudno dziś rozsądzić.

Witkacy to bez wątpienia jeden z najważniejszych polskich artystów. Pomimo tego, często wydaje się być dziś postacią zapomnianą i pomijaną, a przecież jest czołowym twórcą przełomu Młodej Polski i dwudziestolecia międzywojennego. Dzięki jego sztuce mamy szansę poczuć prawdziwego ducha minionych epok i spróbować poznać tę skomplikowaną i genialną osobę, jaką był Witkacy, dlatego tym bardziej warto odwiedzić Muzeum Narodowe w Warszawie, gdzie w dniach 8 lipca – 9 października 2022 roku można obejrzeć prace Witkacego ze zbiorów własnych oraz z licznych muzeów i instytucji w Polsce, a także rzadko prezentowane dzieła z kolekcji prywatnych. To ponad 500 prac – obrazów, rysunków, pastelii i fotografii. ●

Bibliografia

- Policht P., *Rozwydrzenie formy. „Witkacy. Sejsmograf epoki przyspieszenia” w Muzeum Narodowym w Warszawie*, <https://culture.pl/pl/artykul/rozwydrzenie-formy-witkacy-sejsmograf-epoki-przyspieszenia-w-muzeum-narodowym-w-warszawie>.
- Słownik terminologiczny sztuk pięknych*, wyd. piąte, WN PWN, Warszawa 2004.
- Stanisław Ignacy Witkiewicz, https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82aw_Witkiewicz.
- Witkacy. Sejsmograf epoki przyspieszenia*, <https://www.mnw.art.pl/wystawy/witkacy-sejsmograf-epoki-przyspieszenia,247.html>.
- Witkacy. Życie i twórczość*, red. J. Degler, Wiedza o Kulturze, Wrocław 1996.

Historia reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu

r. pr. **Krzystian Mularczyk**

r. pr. **Rafał Biel**

Spartakiada, Lublin, 2017 r.; fot. Archiwum reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu

Pierwsza myśl, jaka przychodzi większości z nas do głowy, to jest to, że radcowie prawni z piłką nożną nie mają nic wspólnego. O tym, jak bardzo przekonanie to mija się z rzeczywistością, świadczy historia reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu.

Gdy ponad 10 lat temu nasz izbowy zespół po raz pierwszy zatriumfował, zdobywając

mistrzostwo na IV Ogólnopolskich Mistrzostwach Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej w Kielcach, nawet w najśmielszych snach nie mogliśmy przypuszczać, że tworzy się coś wyjątkowego, coś, co latami przyniesie radość nie tylko członkom zespołu, ale przysporzy również dumy dla całego samorządu radców zrzeszonych w OIRP we Wrocławiu. Na łamach mediów, w tym również „Przeglądu Radcowskiego”,

regularnie pojawiały/pojawiają się relacje z turniejów, ale 12 lat funkcjonowania zespołu wydaje być się dobrym powodem dla krótkiego podsumowania tej jakże pięknej i bogatej w sukcesy historii.

Początki

Trudno wskazać konkretną datę, bądź wydarzenie, od którego można byłoby mówić o powstaniu zespołu, ale z całą pewnością można stwierdzić, że podwaliny ku jego powstaniu stworzyła aktywność sportowa grupy aplikantów radcowskich z rocznika 2007–2011, którzy regularnie spotykali się, żeby pograć w piłkę w celach rekreacyjnych. W znaczeniu formalnym drużyna powstała w roku 2010 i dzięki wsparciu finansowemu ówczesnych władz OIRP we Wrocławiu zespół zadebiutował wiosną na II Ogólnopolskich Mistrzostwach

Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej w Kielcach oraz Wrocławskim Turnieju Piłkarskim w Piłce Nożnej.

Rozgrywki/Sukcesy w turniejach prawniczych

Trudno byłoby, na łamach krótkiego artykułu, wskazać wszystkie rozgrywki, turnieje i imprezy sportowe, w których brała udział/osiągała sukcesy drużyna OIRP we Wrocławiu, ale z pewnością nie sposób pominąć w tym przypadku wspomnianych już wyżej Ogólnopolskich Mistrzostw Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej w Kielcach, Ogólnopolskich Letnich Spartakiad Prawników czy Wrocławskich Turniejów Piłkarskich w Piłce Nożnej organizowanych przez Izbę Adwokacką we Wrocławiu w porozumieniu z OIRP we Wrocławiu.

Turniej Gem, 2015 r.; fot. Archiwum reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu

Szczególnie cenne były osiągnięcia na arenie ogólnopolskiej, zdobyte na terenie kieleckiej izby radców prawnych, gdzie drużyna OIRP we Wrocławiu zdobywała odpowiednio:

- » I miejsce na IV Ogólnopolskich Mistrzostwach Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej (2012 rok);
- » III miejsce na VI Ogólnopolskich Mistrzostwach Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej (2014 rok);
- » I miejsce na X Ogólnopolskich Mistrzostwach Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej (2018 rok);
- » II miejsce na XI Ogólnopolskich Mistrzostwach Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej (2019 rok);
- » I miejsce na XIII Ogólnopolskich Mistrzostwach Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej (2022 rok).

Liczni członkowie zespołu regularnie brali udział w corocznych, letnich spartakiadach

prawników, grając w drużynie złożonej z adwokatów, radców prawnych i przedstawicieli innych zawodów prawniczych pod wdzięczną i – co by nie powiedzieć – niedającą się zapomnieć nazwą „Lex Pistols”.

Z uwagi na to, że przyjęta formuła nie do końca się sprawdzała w zakresie oczekiwanych wyników sportowych, po raz pierwszy drużyna OIRP we Wrocławiu, pod „własnym szyldem”, zadebiutowała na XXV Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników w Warszawie, co okazało się dobrym pomysłem, gdyż zespół uplasował się na najniższym podium imprezy. Sukcesy drużyny w ww. imprezie przedstawiają się następująco:

- » III miejsce na XXV Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników w Warszawie (2015 rok);
- » III miejsce na XXVI Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników w Szczecinie (2016 rok);

Kielce, 2018 r.; fot. Archiwum reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu

Spartakiada, Opole, 2018 r.; fot. Archiwum reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu

- » I miejsce na XXVII Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników w Lublinie (2017 rok);
- » I miejsce na XXVIII Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników w Opolu (2018 rok).

Jak widać, już po dwóch latach nasza, samodzielna drużyna urosła w moc i od roku 2017 zajmowała najwyższe miejsca na podium, deklasując przy tym zespoły z pozostałych samorządów. Całkowitą supremacją można podsumować zmagania drużyny OIRP we Wrocławiu we Wrocławskich Turniejach Piłkarskich w Piłce Nożnej, gdzie drużyna – na obiektach sportowych hotelu GEM – wygrywała odpowiednio w latach: 2010, 2011, 2012, 2014, 2015, 2017, 2018 i 2019 oraz będąc laureatem drugiego miejsca w latach 2016 i 2022.

Co istotne, sport może być również połączony z pomaganiem, czego najlepszym

dowodem były – zorganizowane przez sekcję piłkarską OIRP we Wrocławiu, w latach 2017 i 2018 – charytatywne turnieje halowe, gdzie dochody z imprez zostały przeznaczone w ramach akcji Szlachetna Paczka, aktywnie wspieranej przez wrocławską Izbę. Dla nas była to możliwie najlepiej spożytkowana energia – pasja, która może pomóc innym ludziom. Napędzała nas nie tylko rywalizacja sportowa. Takie akcje pokazywały, że zasady przyświecające nam jako poniekąd sportowcom, przekładają się też na inne dziedziny życia. To naprawdę duży plus aktywności sekcji sportowej naszego samorządu.

Wrocławskie, amatorskie ligi piłkarskie

Sukcesy odnoszone na turniejach prawniczych nie byłyby z całą pewnością możliwe bez regularnego grania zawodników

Kielce, 2018 r.; fot. Archiwum reprezentacji piłkarskiej OIRP we Wrocławiu

w ramach wrocławskich amatorskich lig piłkarskich, w tym, w szczególności w rozgrywkach organizowanych obecnie pod nazwą LIGA PRO, gdzie drużyna OIRP we Wrocławiu występuje regularnie od jesieni 2012 roku, zaczynając od poziomu trzecioligowego szczebla rozgrywek, a od wiosny 2016 roku nieprzerwanie rywalizuje z pierwszej lidze, mając za sobą ponad 260 rozegranych spotkań.

Podsumowanie

Na przestrzeni lat przez szeregi drużyny przewinęło się wielu wrocławskich radców prawnych i aplikantów radcowskich, ale przede wszystkim entuzjastów piłki nożnej, dla których nie jest to jedynie zwykłe hobby, a prawdziwa pasja, której efektem są niejednokrotnie zajmowane wysokie pozycje w ogólnopolskich i lokalnych zawodach piłkarskich. Nie sposób pominąć w tym

miejscu wyróżniających się zawodników, dzięki którym nie byłoby to możliwe, a którzy w różnych momentach funkcjonowania drużyny dołączali do niej, wnosząc coś nowego i wartościowego. Do członków naszej drużyny, którzy zasługują na szczególne wyróżnienie, należą mecenasi: Andrzej Jaskowski, Tomasz Markowki, Marcin Rolirad, Arkadiusz Matyszczak, Adam Pulchny, zmarły już niestety śp. Michał Jasiok, czy wreszcie Wojciech Basiewicz, współtwórca drużyny, a obecnie kapitan i lider zespołu OIRP Seniors, którego historię – na łamach lipcowego „Przeglądu Radcowskiego” – przybliżył r. pr. Juliusz Barylski.

Przed drużyną kolejne wyzwania, nie tylko sportowe, ale również organizacyjne, związane w szczególności z koniecznością pozyskania nowych, młodych utalentowanych zawodników, czego sobie przede wszystkim życzymy i do czego serdecznie wszystkich zainteresowanych zapraszamy. •

Nie święci garnki lepią...

r. pr. **Krystyna Stoga**

Pomysł na film o 40 latach działalności OIRP we Wrocławiu rodził się pod wpływem licznych impulsów, ale dopiero ich kumulacja, na przestrzeni znacznego czasu, zaowocowała podjęciem decyzji o jego realizacji.

W archiwach naszej Izby są cenne dokumenty, pisma i wspomnienia nieżyjących już członków Izby, z którymi miałam możliwość się zapoznawać, opracowując wykłady o historii zawodu dla aplikantów.

Przygotowując w roku 2017 wystawę: „35 lat OIRP we Wrocławiu” wspólnie z młodymi członkami ówczesnej Rady mogłam ocenić ich ogromną przydatność historyczną, ale jednocześnie ulotną wartość materialną. Materiały te były częściowo opisane dzięki zapobiegliwości ówczesnej Dziekan Barbary Kras. Zapoczątkowała ona – wspólnie z żyjącymi, zasłużonymi dla powstania samorządu seniorami – proces porządkowania tych materiałów i wspomnień. Powstały w ten sposób cenne, spisane wspomnienia: Mieczysława Huchli, Danuty Ziontek i Henryka Krakowczyka. Wspomnienia te potwierdzone były częściowo w publikacjach z tego okresu, dotyczących historii zawodu i samorządu. Było też sporo zdjęć, niestety tylko z późniejszego okresu istnienia Izby. W pierwszym 10-leciu istnienia samorządu aparat fotograficzny był luksusem, a o kamerze filmowej nie wspomnę. Były też najcenniejsze, autentyczne pamiątki: lista radców prawnych z tamtych

lat (1982 r.) przekazana przez Państwowy Arbitraż Gospodarczy, protokoły posiedzeń (pisane ręcznie przez kalkę), pierwsze komunikaty Izby odbijane na powielaczku, ponad 70 opinii prawnych, mandaty na Zgromadzenie, itp. Pomyślałam, że mimo digitalizacji tych pamiątek, kto je będzie oglądał w przyszłości w takiej formie. Chyba jedynie mała grupa pasjonatów naszego zawodu. Żyjemy przecież w czasach powszechnej kultury wizualnej, a w dodatku zainteresowanie budzi jedynie to, co jest w atrakcyjnej formie.

Ważnym impulsem do realizacji pomysłu był zbliżający się jubileusz 40-lecia powstania samorządu radców prawnych i świadomość, że jest to ostatni czas, aby przypomnieć sylwetki tych, którzy odeszli, a którym zawdzięczamy ten jubileusz. O ich zasługach mało już kto pamięta. Pozostało też niewielu świadków tamtych wydarzeń, których opowieści z tego okresu, połączone z posiadaną archiwalną dokumentacją, powinny stać się trwałym elementem naszej pamięci. Pamięć tą powinna utrwać popularna i przemawiająca do zainteresowanych forma opowieści – najlepiej filmowa.

Początki filmowania były skromne i niewymagające nakładów.

Moja wnuczka Karolina miała kamerę. Postanowiłam więc zaryzykować i zmontować filmowy wywiad z żyjącymi nestorami zawodu, którzy wyrazili na to zgodę.

Fot. OIRP we Wrocławiu

Do pomocy zgłosili się Milena Szostak-Kaluska – narracja i Tomasz Fox – zdjęcia. I tak w pokoju Dziekana, w 2020 r. spotkali się niezjąca już dziś Danuta Ziontek – wielce zasłużona dla samorządu i starań o regulacje ustawowe zawodu, Irena Orleańska i Henryk Krakowczyk. No i tak to się zaczęło.

Karolina „kamerowała”, Tomek robił zdjęcia, a Milena zadawała pytania wg kolektywnie, wcześniej opracowanego scenariusza, zaś nasi „aktorzy” ze swadą opowiadali swoje wspomnienia z pierwszego okresu wykonywania zawodu. Niestety, nagrany ciekawy materiał był zlepkiem niewiążących się wątków: osobno nagranie, tekst i komentarz. Nikt z nas nie miał bowiem pojęcia jak zmontować z tych materiałów film. Okazało się przy okazji, że jest to jedna z ważniejszych, niezbędnych umiejętności przy tworzeniu filmu decydująca często o efekcie końcowym. I tu

zadziałał przypadek. Sebastian Zalipski zarekomendował do pomocy utalentowanego pasjonata w zakresie filmu, scenicznej akustyki i efektów teatralnych – Roberta Maniaka. Po okazaniu mu naszych materiałów filmowych, szybko zostały one zmontowane wg scenariusza, tworząc całkiem sensowną całość. W tej sytuacji pomysł przeniesienia 40-letniej historii Izby na taśmę filmową zaczął mnie nie opuszczać. Można bowiem w nim ukazać proces kształtowania się profesji na tle burzliwego okresu przemian czterech minionych dekad i największego sukcesu, jakim było powołanie Samorządu Radców Prawnych i jego organów. Uważałam, że wszystko to powinno być ukazane na tle burzliwych przemian historycznych minionych lat i odbudowującego się Wrocławia oraz powstawania wspólnoty jego mieszkańców.

Do rocznicy był ponad rok. Tym samym konieczność podjęcia decyzji przez Radę

co do koncepcji obchodów, była stosunkowo odległa. Materiał i zarys koncepcji scenariusza miałam w znacznej części zebrany. Nowopoznany fachowiec od filmu – Robert – deklarował chęć wspólnej pracy. Pozostało zatem opracowanie zwyciężego i interesującego projektu na PIŚMIE i przedstawienie go decydentom. Z mojego bogatego doświadczenia życiowego wynika, że atrakcyjne i skrótowe przedstawienie projektu na piśmie, to pierwszy, niezbędny krok do uzyskania akceptacji realizacji projektu. MUSI się ten warunek koniecznie spełnić, jeżeli liczy się na rzeczową ocenę pomysłu i jego realizację. Uzasadniam to często argumentem, że słuchacz – decydent nie jest *magnetofonem* (He, he, czy młode pokolenie wie, co to znaczy?). Mój projekt liczył 1,5 str. A-4 i przedstawiłam go Dziekanowi w kwietniu 2021 r., zakładając z góry, że porozmawiamy o nim jeszcze raz, nie wcześniej niż we wrześniu. Konieczny był bowiem czas na oswojenie, przemyślenie, ocenę ryzyka powodzenia. Wiedziałam, że jako amator w zakresie sztuki filmowej, nie dawałam najmniejszych gwarancji sukcesu zafrasowaniem moim pomysłem Dziekanowi. Wiedziałam, czego przez grzeczność nie mówił, że był świadomy, iż nie mam żadnego doświadczenia w tym zakresie, no i należy brać pod uwagę moje uwarunkowania wiekowo-zdrowotne. Spytał, kto będzie mi pomagał. Wymieniłam swoich, sprawdzonych przy innych imprezach młodych przyjaciół (dawnych aplikantów), a on zadeklarował, że zdecyduje się na realizację: „jak porozmawia z wymienionymi osobami”, z każdym z osobna. Domyśliłam się, że chciał mieć zabezpieczenie, że w sytuacji losowej (o którą u seniorów nie trudno) zrealizowany w połowie projekt, trzeba będzie dokończyć i ktoś to będzie musiał zrobić za mnie. Jak tam było z tymi rozmowami, nie wiem, ale moi przyjaciele nie byli nadmiernymi entuzjastami tego

pomysłu. W początkowej fazie potakiwali, ale jak zaczęły się konkrety, czyli dyskusja nad formą i treścią, wyraźnie wyczuwałam grę na czas: „a może to jej przejdzie”. Jestem w sprawach zasadniczych pragmatyczną, dlatego przedstawiłam im swoje szkice projektowe dot. scenariusza i komentarza oraz ew. formy pomocy, jakiej oczekuję od każdego z nich pisemnie i poprosiłam o uwagi również w tej formie. Zachowałam te wszystkie materiały i dobrze charakteryzują one Ich początkowe wątpliwości i poglądy na pomysł realizacji filmu. Opinie były obszerne, zacytuję tylko fragmenty: Sebastian: „Temat sam w sobie nie jest łatwy do zrobienia filmu. Żeby ukręcić z tego 90 minut czegoś, CO ZECHCE OBEJRZEĆ ktoś inny, niż osoby, które w nim zaistnieją – to będzie WYCZYNY. Innymi grupami docelowymi, jako odbiorcy, są nowi radcowie i ludzie, a inną ci, którzy samorząd tworzyli. Tak inną, że nie do pogodzenia”. Jednak oprócz tej twórczej krytyki, były konkretne propozycje: „Uważam, że jeśli ma to być film pokazujący historię, to powinna to być podróż przez różne światy. Jak u Dickensa – samorząd u zarania w 1982 r., dorobek dekady i w przemianie ustrojowej 1992 r., samorząd u progu nowego stulecia 2002 r.”. Milena: „Sebastian napisał wiele kwestii, z którymi się zgadzam. Potencjalni odbiorcy są zróżnicowani. Ale podróż przez różne światy (jak u Dickensa) może się sprzedać, jeśli będzie opatrzona odpowiednim komentarzem”. Zaczęła się praca koncepcyjna nad kluczem do sukcesu. Miałam jednak ten komfort, że w każdym czasie mogłam konsultować, każdy szczegół z moimi przyjaciółmi i oczekiwać szczerzej, jeżeli trzeba także krytycznej oceny. Nadto posiadałam cenne materiały z komentarzów, których literacka obróbka na wykładatę nie była pracą „od nowa”. Nieoceniona okazała się współpraca z jedynym fachowcem w branży Robertem,

który był wielofunkcyjny. Kamerował nagrania z wybranymi osobami, dokonywał wspólnie wyboru posiadanych materiałów, montował filmowe elementy, współpracował z muzykiem i grafikiem, urealniał nasze pomysły i doradzał. Ja z kolei wprowadzałam go w arkana prawnicze, chociaż w minimalnym stopniu, aby rozumiał, dlaczego jakiś szczegół, czy słowo jest takie ważne.

W październiku 2021 r. oficjalnie Rada OIRP zaakceptowała projekt realizacji filmu wraz z krótkim opisem scenariusza oraz budżetem na wynagrodzenie dla filmowca, a także inne opłaty (w tym dla ZAiKS-u). Pozostali członkowie ekipy, w tym zaprzyjaźniona aktorka z Kalamburu i teatru Współczesnego: Krystyna Paraszewicz-Pater, która czytała komentarz, pracowały społecznie, podobnie jak i ja. Wyjątkowo uciążliwe okazało się koordynowanie i organizowanie nagrań filmowych wywiadów wybranymi osobami. Bohaterowie tych nagrań są to osoby niezwykle zajęte i umówienie ich w dogodnym dla nich czasie, było sztuką samą w sobie. Pomysł, aby nagrywać te wywiady u mnie w domu, a nie w pokoju dzielnickim (który nie zawsze był wolny) usprawniło ten proces. Moje mieszkanie od stycznia zamieniło się w studio filmowe. Przywiozłam nawet baner z logo Izby do domu i rozwijaliśmy go jako tło. W międzyczasie trwały nieprzerwane dyskusje nad koncepcją opowieści: linearna (dekada po dekadzie)? Czy może wybrane wydarzenia? Przedstawić historię Izby zadaniowo (wg art. 41 ustawy o radcach prawnych) lub wg wybranych wydarzeń? Jaka powinna być kolejność zdarzeń w scenariuszu, co skrócić, co uzupełnić? Kogo nagrać, a z kogo zrezygnować, bo film nie może być dłuższy niż 1,2 godz.? Gdzie wstawić siedzibę jako odrębny temat zmagających władz Izby i największe osiągnięcie?

I jak przedstawić w skrócie mnóstwo innych ważnych osiągnięć i problemów, no i ludzi? Przez długi czas nie mogliśmy przyjąć jednolitej koncepcji, aż w końcu była ona mieszana. Po nagraniu fragmentu i próbnym przeczytaniu z komentarzem mierzyliśmy czas i łapaliśmy się za głowę. Stale wychodziło za długie. Dla uzmysłowienia problemu podaję, że nagrań wywiadów z byłymi dziekanami i aktualnymi wicediekanami, jak też z innymi osobami występującymi w filmie, mamy prawie 5 godzin. Cały film trwa – tak jak życzył tego sobie pan Dziekan – 1,2 godz. Nie mogłam też wymyślić wszystkich założeń, bo nie pozwalała na to, zasadnie przyjęty limit czasowy. Była to trudna do wykonania zasada, ale słuszna. Film dłuższy, nie wytrzymałby próby możliwości oglądania przez widzów. A i tak są głosy, że był za długi. Materiałów i pomysłów było wiele. Konsultacje wszechstronne, ale zawsze konfrontowane z posiadaną materiałną **DOKUMENTACJĄ HISTORYCZNĄ**. Nie zawsze spotykało się to z aprobatą. Każdy z nas bowiem nosi w swej pamięci własny, subiektywny obraz minionych wydarzeń i ludzi, którzy je tworzyli. Nierzadko w rozmowach ze świadkami tamtych wydarzeń musiałam prostować ich twierdzenia, właśnie w oparciu o dokument lub historyczną publikację. Na wiosnę praca była wykonana w 70%. Niestety dyskusje, z czego zrezygnować i jak skrócić wywiady – a najtrudniejsze: co pominąć, bo limit czasu nie pozwala – trwały przez cały okres powstawania filmu. Chwała Robertowi, że wytrzymał ten twórczy chaos. On musiał mieć czas na montaż nagrania komentarza, muzyki, grafiki, itp. Stałe zmiany uniemożliwiały mu spokojną, bezbłędną pracę. W dodatku część pracy była wykonywana u mnie, ale nagrania i montaż u Roberta. Stąd musiał on to sklejać bez konsultacji, a porozumiewaliśmy się jedynie telefonicznie i elektronicznie.

Zmieniałam niezliczoną ilość razy tekst komentarza. Nieocenioną okazała się pomoc literacka Ani Zalesińskiej i Małgorzaty Nierzewskiej. Ania błyskawicznie dokonywała trafnych poprawek i skrótów dostarczanego we fragmentach komentarza (stałe zmienianego), a Małgosia korygowała błędy, uzupełniała materiał o brakujące dokumenty lub zdjęcia – wszystko na „cito”. Sebastian odpowiadał za skany wybranych dokumentów i zdjęć; było tego mnóstwo, Milena wspierała mnie w pomysłach. Tomek Fox zajął się koordynowaniem i organizowaniem planowanych nagrań filmowych w gmachu sądu. Ogromną pomoc uzyskałam, przy pisaniu komentarza, od byłych Dziekanów: Basi Kras i Janka Łozińskiego. Swoje uwagi do scenariusza wnosili na piśmie, uzupełniając rzeczowo i konkretnie opisane fakty. Pomagało mi to w czasie pracy korzystać z tego merytorycznie. Miałam też swoje twarde warunki co do treści: proces kształtowania się profesji musiał być ukazany na tle powstającego z gruzów Wrocławia i jego powojennej historii. Nie wszyscy się z tym zgadzali. Zjawiska te, w mojej ocenie, wzajemnie się przeplatały. Stąd wybór piosenek i wstawki historyczne dotyczące miasta. Ostatnie tygodnie czerwca były gorące nie tylko klimatycznie. Miałam poważne obawy czy w warunkach częstych zmian, uzupełnień, a nawet nowych pomysłów, Robert zdąży. W tym czasie istotną pomoc i wsparcie otrzymywałam regularnie od Wicedziekan Joanny Zimoń-Frankiewicz i Małgorzaty Nierzewskiej. Obie zajęte organizowaniem imprezy jubileuszowej znajdowały, mimo to, z własnej inicjatywy, zawsze dla mnie czas i pomagały w rozwiązywaniu wszystkich problemów, jakich na finiszu nigdy nie brakuje. W tym zamęcie były tzw. kixy: a to brakowało zdjęcia, a to podpis pod zdjęciem dotyczył innej osoby. Robert nie miał wiedzy o tych postaciach i ich nie rozróżniał, ja nie byłam pod ręką,

a jak wysyłał do mnie materiał, to oglądając go, nie zawsze zauważałam rutynowo błęd. W tych sprawach nasza „Pani Dyrektor”, z korektorską dokładnością, najlepiej ze wszystkich wyłapywała takie sytuacje. Dość powiedzieć, że zmiany i poprawki były wprowadzane do ostatniej chwili. Podnosiło to napięcie, ale jak mówią artyści: premiera bez nerwów jest nieudana.

Można powiedzieć, że premiera filmu na jubileuszowej uroczystości, w dniu 2 lipca, w Hotelu Nowotel była ryzykownym połączeniem. Były przemówienia i wręczanie nagród. Film został puszczonej po części oficjalnej. Początkowo uczestnicy uroczystości oglądali film przysłowiowym „jednym okiem”. Mimo to powolna cisza, która powoli zapanowywała na sali i trwała do końca filmu, moim zdaniem, świadczyła o tym, że 240 osób wykazało swoje zainteresowanie naszą historią. Osobiście cieszę się, że mamy do naszego archiwum 5 godzin nagrań filmowych naszych wszystkich żyjących dziekanów i aktualnych wicedziekanów, jak też wspomnienia i zdjęcia TYCH, CO ODESZLI.

Mogę powiedzieć: sprowadziłam Dziekanów ze ściany w pokoju dziekańskim, a wspaniały przypadek wielopokoleniowego zauroczenia pracą na rzecz samorządu rodziny Fox też został utrwalony, mimo że w filmie jest to króciutki wątek.

Mam nadzieję, że moi następcy, którzy na 50-lecie samorządu, za 10 lat będą robili jakieś cudo techniczne (skąd mam wiedzieć co będzie wtedy modne) będą mieli uporządkowany materiał. Liczę na ciepłe wspomnienie... chociaż Redaktor Zalesińska i całe grono moich wiernych współpracowników pozostaje w przekonaniu, że ja mam już jakiś pomysł w kapeluszu i na 50-lecie znowu zaskoczę. Kto wie ☺ Ostatniego słowa jeszcze nie powiedziałam ☺ •

W krainie gór i tysięcy jezior – wędrowki w Pirenejach

cz. I

r. pr. **Agnieszka Gacek**

W tym roku, podobnie jak w poprzednim, większość dni przeznaczonych na odpoczynek spędziłam w górach. Oprócz polskich Tatr – które w końcu miałam okazję poznać nieco bliżej – skusiły mnie góry Europy, m.in. pasmo Serra de Tramuntana na Majorce i Prealpi Gardesane, stanowiące, tak jak Dolomity, część Południowych Alp Wapiennych, położone w północnych Włoszech w pobliżu jeziora Garda.

W sierpniu postanowiłam wybrać się w Pireneje. Ten masywny łańcuch górski w czasach wojen punickich przekroczył Hannibal wraz z m.in. kilkudziesięcioma słoniami bojowymi, a następnie ruszył prosto ku Italii. Marzyłam, aby poznać te wysokie góry, które kojarzyłam głównie z lekcji geografii.

Jedna podróż, trzy kraje

Pireneje nie są powszechnie wybieraną przez polskich turystów destynacją – pewnie z uwagi na odległość (co najmniej 2000 km) oraz możliwości dojazdu. Dość dogodną opcją zdaje się lot do Barcelony, gdzie można wypożyczyć auto, bądź skorzystać z lokalnej komunikacji – jednakże

Pessons (2864 m n.p.m.), Pireneje Wschodnie, Andora; fot. A. Gacek

dla zagranicznego turysty zasady jej funkcjonowania nie zawsze są transparentne. Ja zdecydowałam się na wyjazd zorganizowany przez biuro podróży specjalizujące się w wyprawach trekkingowych, z którego usług korzystam już od kilku lat. Program zapowiadał się bardzo interesująco, do tego świetne towarzystwo,

w większości znane już ze wcześniejszych wypraw; trochę przerażająco jawiła się jedynie perspektywa wielogodzinnej podróży autokarem, jednakże po drodze mieliśmy zatrzymać się na nocleg we Francji, w Awinion, a przy okazji powrotu – w Carcassonne. Możliwość zwiedzenia tych dwóch słynnych miast o ciekawej historii i architekturze była dodatkowym atutem oferty, zwłaszcza że miała to być moja pierwsza wizyta we Francji. Następnie mieliśmy udać się do Andory, gdzie zaplanowane zostały trzy trekkingi, w tym zdobycie najwyższego szczytu Andory – Pic de Coma Pedrosa, by na cały tydzień osiąść w miejscowości Espot, w hiszpańskiej Katalonii, która miała stać się bazą wypadową dla kolejnych sześciu wędrówek, które organizator zaplanował w Parku Narodowym d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. Dawno nie byłam na wyprawie trwającej pełne dwa tygodnie!

O Pirenejach, słowem wstępu

Pireneje to potężny masyw górski, oddzielający Półwysep Iberyjski od kontynentalnej części Europy. Należą do Alpidów

Pireneje Katalońskie; fot. A. Gacek

Zachodnich i są trzecim pod względem wysokości po Alpach i Górach Betyckich łańcuchem górskim w Europie. Są to góry wysokie – ponad 200 szczytów mierzy powyżej 3000 m n.p.m. – których krajobraz ukształtował lodowiec.

Cały region tych gór słynie z krasowych dolin, polodowcowego cyrku oraz jezior kraterowych – na obszarze Pirenejów znajduje się ich aż 2500. Można tu spotkać swobodnie pasące się konie, a także... sępy. Lipiec to miesiąc, w którym pirenejskie łąki zakwitają mnóstwem kwiatów. W sierpniu kwiatów jest znacząco mniej; króluje wrzoś; nie zobaczymy np. przepięknych różaneczników alpejskich; za to pogoda jest zwykle bardziej stabilna.

Źródło: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Pireneje>

Pireneje rozciągają się pomiędzy Zatoką Biskajską na zachodzie a Morzem Śródziemnym na wschodzie. W większej części grzbiet pasma tworzy naturalną granicę francusko-hiszpańską, przebiegając także przez Andorę. Wyjątkiem jest Val d’Aran, która należy do Hiszpanii, mimo że znajduje się po północnej stronie pasma. Po stronie francuskiej znajduje się zaledwie około 25% powierzchni Pirenejów, a po hiszpańskiej 75%. Jeśli chodzi o pochodzenie nazwy Pireneje, to źródła w tej kwestii są mało precyzyjne. Niektóre z nich łączą ją z mitologią – córką Atlasa o imieniu Piren. Według innych źródeł, greckie słowo „pir” oznacza „ogień” i od niego wzięła się nazwa tego masywu górskiego. „Góry Ognia” – nazwano je tak, gdyż pasterze w tych rejonach wypalali trawę na potrzeby tworzenia pastwisk dla stad krów i owiec, będących podstawą ich egzystencji. Najwyższym szczytem Pirenejów jest góra Pico de Aneto w hiszpańskiej prowincji Huesca na północy Aragonii o wysokości 3 404 metrów n.p.m. Kiedyś mam nadzieję go zdobyć, ale jeszcze nie w ramach tej wyprawy.

Francja. Awinion i Pont-du-Gard

*Ten wiersz jest żyłką słoneczną na ścianie
jak fotografia wszystkich wiosen.
Kantyczki deszczu wam przyniosę
— wyblakłe nutki w nieba dzwonn
jak wody wiatrem oddychanie.
Tańczą panowie niewidzialni
„na moście w Awinion”.
Zielone, staroświeckie granie
jak anemiczne pąki ciszy.
Odetchnij drzewem, to usłyszysz
jak promień — naprężony ton,
jak na najcieńszej wiatru gamie
tańczą liściaste suknie panien
„na moście w Awinion”. [...]*

*Krzysztof Kamil Baczyński
„Sur le pont d’Avignon”*

Na moście w Awinion; fot. A. Gacek

Zanim jednak rozpoczęliśmy wędrowki pirenejskie... Trzeba było przejechać przez całe Niemcy i Francję, by dotrzeć do pachnącej lawendą Prowansji. Jest to bardzo różnorodna kraina, z morzem, górami, polami lawendy i uroczymi miasteczkami. Największą zaletą tego regionu jest jego ogromna różnorodność. Prowansja ma dostęp do Morza Śródziemnego oraz Alp Nadmorskich, a pomiędzy nimi znajdują się niezwykle piękne przyrodniczo tereny. Warto tu zobaczyć coś więcej niż Lazurowe Wybrzeże z Niceą, Cannes, Monako i Saint-Tropez. Poza Marsylią, Aix-en-Provence i Awinionem też jest mnóstwo pięknych miejsc do zobaczenia, jak chociażby Cassis i najwyższy klif Francji Cap Canaille oraz niesamowite śródziemnomorskie fiordy Calanques.

Po upływie doby od wyjazdu z Wrocławia docieramy do Awinion. W starożytności była w tym miejscu celtycka osada,

Mury Awinion; fot. A. Gacek

Pont Saint-Benezet, Awinion; fot. A. Gacek

którą Rzymianie przejęli i nazwali *Avenio*, co mogło oznaczać „władcy rzeki” lub „miasto silnego wiatru”. W latach 1309–1377 rezydowali tu papieże (znana z lekcji historii tzw. niewola awiniońska papieży). Nocować mieliśmy w obiekcie hotelowym zlokalizowanym na obrzeżach miasta. Po wyjściu z autokaru uderzył nas podmuch piekielnego gorąca – temperatura osiągnęła ok. 35 stopni. Chcąc rozprostować kości, ruszyliśmy na około czterokilometrowy spacer do samego centrum.

Po drodze podziwiamy mury obronne otaczające centrum historyczne, by w końcu

dostrzec charakterystyczny Pont Saint-Benezet. Któż z nas nie zna przynajmniej jednej piosenki, w której przewijają się motywy słynnego mostu? Najbliższy mojemu sercu jest tekst poety z pokolenia Kolumbów – K.K. Baczyńskiego, w wykonaniu Ewy Demarczyk. „Most nie spina już dawno brzegów rzeki [...] Nocami reflektorów flesz rysuje ostre szczyty wież” – śpiewa z kolei Janusz Radek. I faktycznie, Pont Saint-Benezet (Most św. Benedykta z Awinionu) zwany także mostem awiniońskim jest tylko fragmentem mostu. Zbudowany w XII wieku, łączył oba brzegi Rodanu, a dzisiaj jest chyba najbardziej znanym mostem na

Pałac Papieski, Awinion; fot. A. Gacek

Uliczki Awinion; fot. A. Gacek

świecie. Z 900-metrowej budowli przetrwały do dzisiaj tylko 4 przęsła i kapliczka św. Mikołaja (w której znajdował się grobowiec Benedykta). Resztę zniszczyły wody Rodanu, a mostu nie odbudowano po powodzi w XVII w. Z mostu roztacza się piękny widok na rzekę Rodan oraz na Awinion. Historii powstania mostu związanej z jego budowniczym – św. Benedyktem, można wysłuchać po polsku dzięki przewodnikowi audio. Bilet kosztuje 5 euro; można zdecydować się również na bilet łączony ze zwiedzaniem pałacu papieskiego.

Świetnie zachowany, jest jedną z najczęściej odwiedzanych atrakcji we Francji. Z uwagi na późną porę, nie udaje nam

się go zwiedzić. Okazuje się, że zamknięty zostaje również położony na wzgórzu park – planowaliśmy podziwiać stamtąd panoramę miasta. Warto wspomnieć, że kompleks zabytków w mieście został wpisany na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Po zjedzonym w lokalnej knajpie posiłku snujemy się po starówce. Większość restauracji otwierana jest po godzinie 19:00. Uliczki starego miasta pustoszeją, natomiast place ożywiają się ciepłym światłem lampek i świec oraz gwarem rozmów ludzi siedzących przy stolikach. Miasto żyje, ale nie ma w nim natłoku turystów. Natomiast do miejsca, gdzie nocujemy, wracamy po ciemku – czemu nie świecą się latarnie?

Śniadanie w stylu francuskim; fot. A. Gacek

Pont-du-Gard; fot. Archiwum własne autorki

Następnego ranka, po typowym, francuskim hotelowym śniadaniu, głównie na słodko, z nieodłączną bagietką, wyruszamy w drogę do Andory. Czekają nas kilka godzin podróży; umiła nam ją dwa postoje.

Zatrzymujemy się przy położonym nieopodal Awinion Pont-du-Gard. Jest to zachowany w dolinie rzeki Gard odcinek zbudowanego przez Rzymian akweduktu prowadzącego wodę ze źródeł w Uzès do Nîmes. Tak naprawdę słowo akwedukt

Drzewo oliwne; fot. A. Gacek

Rzeka Gard; fot. A. Gacek

odnosi się nie do całej olbrzymiej struktury, ale do kanału, którym dostarczano wodę. W większości przypadków kanały przeprowadzone były pod ziemią. W czasach rzymskich nie wynaleziono technologii umożliwiającej przesyłanie wody w górę. Dlatego nad rzekami i pomiędzy wzgórzami budowano mosty lub wysokie struktury, dzięki którym woda płynęła na równym poziomie lub kierowana była w dół.

Pont-du-Gard jest jedną z popularniejszych atrakcji w całej Francji. W 1985 roku został wpisany na listę światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO. Możliwość zobaczenia z bliska rzymskiego dziedzictwa robi na mnie ogromne wrażenie. W rzece można się kąpać, z czego skwapliwie korzysta część naszej 37-osobowej ekipy.

Na wybrzeżu Morza Śródziemnego, w okolicach Marsylii, czeka nas kolejna niespodzianka – zatrzymujemy się nieopodal pięknej, szerokiej, piaszczystej plaży. Gorący piasek parzy stopy, plaża nie jest zatłoczona. Teraz już prawie wszyscy z radością wskazujemy do wody. Po kąpeli brodzę przy brzegu, wypatrując muszli,

Fot. Agnieszka Gacek

których jest tu sporo, w różnych kształtach, wielkościach i kolorach. Napełniam nimi słomkowy kapeluszy.

Na plaży w Prowansji; fot. A. Gacek

Andora – księstwo ukryte w Pirenejach

Początki księstwa Andory sięgają czasów Karola Wielkiego. W nagrodę za waleczność mieszkańców w trakcie walk z Maurami oraz innymi ludami muzułmańskimi nadał on prawa miejskie Andorze. Ze względu na to, że jest to państwo położone w Pirenejach, całą powierzchnię Andory obejmują doliny oraz obszary górskie. Średnia wysokość terenu to 1996 m n.p.m. Państewko dzieli się na jednostki administracyjne – parafie.

To małe państewko jest popularnym rejonem turystyczno-wypoczynkowym. Oprócz górskich szlaków znajdziemy tu m.in. ośrodki narciarskie oferujące świetne trasy, a także kościoły i malownicze widoki. Do Andory udają się również Hiszpanie i Francuzi, aby zrobić zakupy – jest ona

Pas de la Casa, Andora; fot. A. Gacek

strefą bezcłową, a aleje zakupowe umożliwiają zaopatrzenie się w szereg produktów w promocyjnych cenach – począwszy od alkoholu i tytoniu, a skończywszy na sprzęcie elektronicznym. Nie ma również podatku dochodowego. Andora ma opinię rajy podatkowej. Nie ma tu transportu kolejowego i lotniczego, jest natomiast bardzo dobrze rozwinięta sieć dróg. Językiem urzędowym jest kataloński. Zgodnie z konstytucją, Andora jest określona jako niezależne, demokratyczne,

Andorra la Vella; źródło: https://pl.freepik.com/premium-zdjecie/widok-z-lotu-ptaka-miasta-andorra-la-vella-stolicy-andory_17605449.htm

Pas de la Casa, widok z okna apartamentu; fot. A. Gacek

parlamentarne współksięstwo. I tutaj ciekawostka: Głową państwa są dwaj współksiężęta: każdy kolejny biskup katalońskiej diecezji Urgel oraz każdy kolejny prezydent Francji.

Wieczorem docieramy do miejscowości Pas de la Casa. Najbliższe trzy noce mamy spędzić w apartamentach położonych

na wysokości 2100 m. n.p.m. Miasteczko to znany ośrodek narciarski; zdaje się w uspieniu oczekiwać na rozpoczęcie sezonu zimowego; w oczy rzucają się nam kolorowe budynki przypominające kontenery oraz bogata infrastruktura narciarska. Całość sprawia wrażenie dość futurystyczne. Zewsząd otaczają nas majestatyczne góry.

Centrum Pas de la Casa; fot. A. Gacek

Czas na wędrówkę!

Po trzech dniach od rozpoczęcia podróży – wreszcie wyruszamy na pierwszy trekking – jeden z trzech, jakie odbędziemy w tym niewielkim górskim państewku. Startujemy z Grau Roig, położonego w zachodniej części Andory. Wspinamy się na przełęcz Collada des Pessons (2814 m n.p.m.), a następnie na szczyt Pessons (2864 m n.p.m.). Trasa jest przyjemna,

W schronisku przy Estany Primer, Andora; fot. A. Gacek

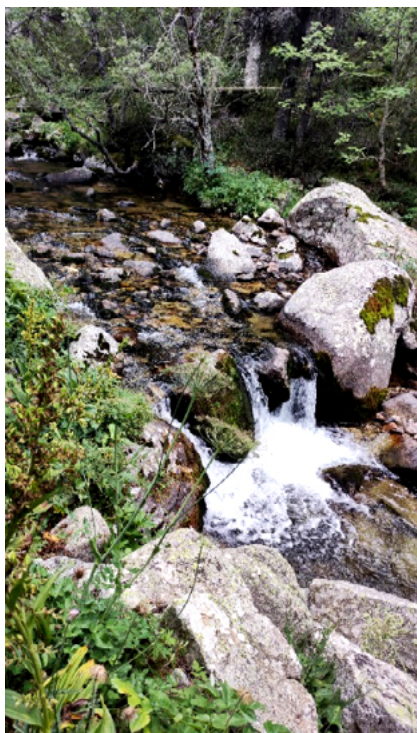
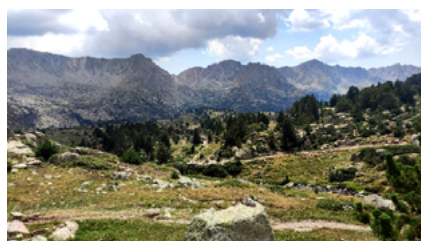
Refugi de l'Illa, Andora; fot. A. Gacek

pogoda dopisuje. Spotykamy pierwsze pirenejskie jeziora, które będą nam towarzyszyły przez całą wyprawę. W samej Andorze naliczono ich 172.

Jednym z większych jest Estany de l'Illa (Estany to po katalońsku jezioro), położone na wysokości 2515 m n.p.m.. Zatrzymujemy się na krótki postój w schronisku o tej samej nazwie, po czym ruszamy dalej. Okazuje się, że cała zabawa dopiero się zaczyna... Grupa jest zaniepokojona widmem burzy, przewodnik podejmuje więc decyzję o zejściu w inne miejsce, położone kilka kilometrów dalej i około 500 m niżej, niż pierwotnie zaplanowane.

Gentiana Lutea; fot. A. Gacek

Pireneje Wschodnie – Pessons i zejście w kierunku Les Escaldes, Andora; fot. A. Gacek

Konie w Vall d'Incess; fot. A. Gacek

Refugi de Juclar; fot. A. Gacek

Dolina jest bardzo długa, ale i przepiękna; towarzyszy nam rwący strumień. Niejednokrotnie zatrzymujemy się przy nim, aby pomóc stopy w chłodnej krystalicznej wodzie. Zejście robi się coraz bardziej strome i naprawdę daje nam w kość. Trasę kończymy w Les Escaldes, położonym tuż obok stolicy – Andorra La Vella, której z uwagi na późną porę nie udaje się nam zwiedzić.

Pierwsze wrażenia? Pireneje zachwycają swą urozmaiconą rzeźbą (ostre skały, ogromne głazy narzutowe, piękne doliny) i dzikością oraz mnóstwem jezior

Okolice Estany de Juclar, Andora; fot. A. Gacek

Estany Primer de Juclar; fot. A. Gacek

Vall d'Incles, Andora; fot. A. Gacek

polodowcowych, cudownych, o krystalicznej wodzie i barwie zależnej od podłoża i koloru nieba, szumiących potoków i wodospadów. Turystów jest niewielu, dzięki czemu, przemierzając szlaki, można stopić się z przyrodą. Oprócz schronisk – w Andorze często mijamy kamienne schrony turystyczne i pola biwakowe. Marzy mi się taka wyprawa – bez schodzenia z gór i powrotu do hotelu czy pensjonatu; noce spędzane w górach, pod rozgwieżdżonym niebem, z towarzyszeniem szumu strumienia. Z pewnością w takich warunkach można poczuć ducha prawdziwej wolności.

Kolejnego dnia z Soldeu (które jest znanym ośrodkiem narciarskim we wschodniej części Andory), przez piękną dolinę Vall d'Incles, docieramy do dwóch cudownych jezior – Estany Primer de Juclar i Estany Segundo de Juclar. Vall d'Incles jest najszerszą polodowcową doliną w Andorze. Przez dolinę przebiega pięć ciekawych szlaków: na przełęcz Fontargent oraz do jezior Cabana Sorda, Isla Juclar i Siscaró.

Refugi de Juclar; fot. A. Gacek

Od wiosny do jesieni możemy tutaj podziwiać łąki pełne różnorodnych gatunków roślin (na przykład: goryczka, krwawnik, rumianek). Wiosną rośnie całe mnóstwo białych narcyzów (kwiat ten jest oficjalnie uznany za narodowy symbol Księstwa Andory).

Polna droga o długości około 4 kilometrów przebiega wzdłuż nurtu rzeki Incles; w okolicy znajduje się pole biwakowe. Jeśli chcemy uniknąć asfaltu – możemy załapać się na kolejkę kursującą co 20 minut – taka przyjemność kosztuje 3 Euro. W tym miejscu rozpoczyna się szlak prowadzący do

schroniska i jezior Cabana Sorda. W połowie drogi odchodzi od niego droga w kierunku jeziora Isla. Przy campingu rozpoczyna się również szlak na przełęcz Fontargent, która w przeszłości stanowiła przejście graniczne do Francji. Według legendy na tej przełęczy Karol Wielki przechowywał pierścień, do którego przywiązywał swojego konia, i który w trakcie nocy świętojańskiej staje się złoty. Na końcu drogi biegnącej wzdłuż doliny natkniemy się na drugi camping, w pobliżu którego rozpoczynają się szlaki do schroniska Juclar oraz do jezior Siscaró. Odpoczywamy chwilę w schronisku. Do herbatki zamawiam kawałek ciasta z jabłkami.

Szczyt do Korony Europy zaliczony!

Trzeciego dnia pirenejskich wędrówek zdobywamy Pic de Coma Pedrosa (2942 m n.p.m.) – najwyższy szczyt Andory, znajdujący się w Pirenejach Wschodnich, siódmy pod względem wysokości w Koronie

Na szczycie Coma Pedrosa; fot. A. Gacek

Refugi de Coma Pedrosa, Andora; fot. A. Gacek

Podejście na szczyt Coma Pedrosa; fot. A. Gacek

Widok ze szczytu Coma Pedrosa; fot. A. Gacek

Europy. Wędrówkę rozpoczynamy z Arinsal, położonego na wys. 1467 m. Szlakiem idziemy w kierunku schroniska Refugi de Coma Pedrosa, położonego na wysokości 2272 m. Ścieżka jest kamiennista i dość stroma, towarzyszą nam liczne strumienie i kaskady. Krótka odpoczywamy w schronisku Refugi de Coma Pedrosa. Mijamy cyrk lodowcowy, czyli półkuliste lub owalne zagłębienie otoczone z trzech stron stromymi stokami, a z czwartej rygłem skalnym. Kolejny etap podejścia jest żmudny i męczący. Ale krajobraz niesamowity, otaczają nas kamienie o niezwyklej,

rudo-brązowo-czerwonawej barwie. Na szczycie powiewa flaga Andory. Wokół same góry i niebieskie oczka jezior, jest przepięknie. Pierwszy etap zejścia to osuwisty piarg; łatwo pojechać na tych zdradliwych kamieniach. Na końcowym etapie zejścia łąpie nas burza. Zajmujemy miejsca w autokarze i kierujemy się w stronę Katalonii. Jedziemy krętymi drogami przez piękne, głębokie doliny, otoczone przez górski masyw. Próbuje czytać, ale trudno oderwać wzrok od widoków za oknem. ●

 Ciąg dalszy w następnym numerze!

Jezioro w okolicach Coma Pedrosa; fot. A. Gacek

Między niebem a ziemią – wywiad z Sylwią Zarzycką

r. pr. **Anna Zalesińska**

Sylwia Zarzycka – z zawodu radca prawny zarządzający firmą prawniczą SZW Legal i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych. Od 2011 roku założycielka i prezeska Fundacji „Między Niebem a Ziemią”, która pomaga nieuleczalnie chorym dzieciom i ich rodzinom na terenie całej Polski. Autorka książek: „Męski świat”, „Znajdź Sens”, „Kobiety między Niebem a Ziemią”, „Między Niebem a Ziemią. Książka pełna cudów”. Wielokrotnie nagradzana za swoją działalność pro bono.

Anna Zalesińska: **Wiem, że to pytanie padało już wielokrotnie, ale nie każdy miał okazję poznać Twoją historię, jaki impuls sprawił, że Twoje życie zmieniło się i obecnie orbituje wokół pomocy innym?**

Sylwia Zarzycka: To był rok 2011. Sama stanęłam wtedy przed dużym wyzwaniem osobistym. Musiałam stoczyć walkę z chorobą i z dnia na dzień moje życie zmieniło się o 180 stopni. Z młodej, ambitnej prawniczki, która dzieliła czas pomiędzy salę rozpraw i klientów stałam się pacjentem osamotnionym w nierównej walce z ciężką chorobą. W tamtym czasie spotkałam na swojej drodze także ciężko chorą dziewczynkę – Alę, wychowywaną przez swoją Mamę, co odmieniło moje życie i nadało mu całkiem nowy, niespodziewany dla mnie kierunek. Od tego czasu

Fot. Archiwum prywatne

zdecydowałam się połączyć dwa światy – świat chorych dzieci ze światem biznesu, wykorzystując potencjał wsparcia, jakie daje ten drugi świat pierwszemu.

AZ: **No tak i wtedy właśnie narodziła się Fundacja „Między Niebem a Ziemią”?**

Fot. Archiwum prywatne

SZ: Nie do końca. Sam pomysł na założenie Fundacji był we mnie dużo wcześniej. Czułam, że ten ogromny zasób pozytywnej energii, który jest we mnie, mogę spożytkować dla innych. Chciałam pomagać innym – dla samej siebie. Spotkanie Ali i jej mamy Elizy było tylko impulsem, a te dwie wspaniałe kobiety stały się pierwszymi podopiecznymi Fundacji. Utwierdziły mnie w przekonaniu, jak bardzo samotnieni są rodzice osób niepełnosprawnych. Jak duże koszty angażuje leczenie, rehabilitacja, jedzenie i inne przedmioty codziennego użytku, a przede wszystkim wsparcie w opiece, by rodzic mógł od czasu do czasu znaleźć chwilę oddechu. Po kilku miesiącach od spotkania Ali pomysł o założeniu Fundacji zaczął się krystalizować. Zaczęłam jednak myśleć o szerszej pomocy, co było głównym powodem założenia Fundacji.

AZ: **Mysłą przewodnią, którą Pani prezentuje, jest „Radość dawania jest piękniejsza niż otrzymywania, zaś kontakt z osobami, które nie mogą żyć pełnią życia, bo są chore – uwrażliwia”. Podobno pomaganie innym „uzależnia”**

SZ: Z perspektywy ponad jedenastu już lat prowadzenia Fundacji „Między Niebem a Ziemią” myślę, że najważniejsze w życiu jest to, że możemy dawać siebie innym ludziom, że możemy się dzielić tym, co mamy, pomagać. Niestety, w dzisiejszych czasach zbyt bardzo jesteśmy skoncentrowani na sobie, w tym w szczególności na pracy. Zaczyna nam brakować empatii i wrażliwości. A szczęścia szukamy tam, gdzie go nie ma, gdzie jest pozorne i zbyt często stawiamy znak równości pomiędzy szczęściem a sukcesem finansowym. A prawdziwe szczęście jest w zupełnie innym miejscu.

AZ: Nie mogę nie zapytać, czyli gdzie?

SZ: W nas samych i w naszej codzienności. Często szukamy go na zewnątrz. Nie musimy robić wielkich rzeczy i osiągać ogromnych sukcesów, żeby być szczęśliwymi. Szczęście to nasz wybór i nasza decyzja. Możemy je odnaleźć w chwilach spędzonych z bliskimi. W spojrzeniu osoby, do której wyciągnęło się pomocną dłoń. I nie zawsze jest to chore dziecko, często jego rodzic. Bo dramat chorego dziecka to też dramat rodzica.

My pomagamy nie tylko dzieciom, kupując wózki inwalidzkie, pokrywając koszty rehabilitacji, leków, operacji, turnusów rehabilitacyjnych, itd. Skupiamy się też na potrzebach ich rodziców. I nie chodzi tylko o pomoc finansową, ale także o zapewnienie chwili oddechu dla rodzica. Właśnie po to organizujemy turnusy dla dzieci, a rodzice w tym czasie mogą zadbać o siebie, by mieć siłę do dalszej walki.

AZ: No tak, nazwa Fundacji – Między Niebem a Ziemią – jest nieprzypadkowa?

SZ: Między Niebem a Ziemią to taka przestrzeń, w której żyją nasze fundacyjne dzieci. Jeszcze tu – na ziemi, ale już trochę tam, w niebie.

AZ: Fundacja stara się nadać sens życiu, gdzie mogłoby się wydawać, że tego sensu być nie może, bo zabrała go choroba?

SZ: Chore dzieci uczą nas empatii, wrażliwości i wszystkiego, co najlepsze – dobroci i ludzkich odruchów. Te dzieci są najlepszymi nauczycielami na świecie. Zawsze mówię moim fundacyjnym rodzicom, że oni i ich dzieci mają olbrzymią misję do wykonania – uczyć ludzi wrażliwości, która dziś zanika. Staram się nie traktować podopiecznych naszej fundacji jak anonimowych ludzi. Jesteśmy z nimi blisko,

Fot. Archiwum prywatne

przyjaźnimy się. Rozmawiamy z nimi. Dajemy im wsparcie, takie ludzkie.

AZ: Z tego, co mówisz, wyłania się smutny obraz dramatów, z którymi stykasz się każdego dnia. Skąd czerpiesz na to siłę?

SZ: Czuję, że to, co robię, ma ogromny sens. A to mnie uskrzydla. Owszem, te sytuacje, którymi się zajmuję, są trudne. Nam odeszło, od początku działalności fundacji, czternaścioro dzieci. Stykam się na co dzień z ciężkimi chorobami, niepełnosprawnością i śmiercią. Ale nie mogę powiedzieć, że mnie to obciąża, czy też dołuje. Może to dziwnie zabrzmie, ale mnie takie trudne sytuacje inspirują do tego, żeby więcej robić dla innych ludzi i być dla nich wsparciem. Skąd czerpię siłę do pomagania innym? Źródłem mojej siły jest wiara w Boga. I myślę, że też moje doświadczenia. Byłam już na granicy życia i śmierci i nie przeraża mnie to. ●

Przeszłość – Przyszłość – Teraźniejszość

r. pr. Anna Zalesińska

r. pr. Krystian Mularczyk

Od lewej: r. pr. Jan Bieć, r. pr. Jan Łoziński, r. pr. Leszek Korczak; fot. OIRP we Wrocławiu

Począwszy od tego numeru systematycznie w ramach nowej rubryki „Przeszłość – Teraźniejszość – Przyszłość” będziemy Czytelnikom przybliżać w postaci krótkich wywiadów sylwetki działaczy zasłużonych dla OIRP we Wrocławiu, którzy za aktywną działalność na rzecz

naszej Izby otrzymali pamiątkowe medale okolicznościowe z okazji 40-lecia Samorządu.

Sama idea narodziła się w trakcie obchodów, by pamięć o osobach i ich wkładzie na rzecz OIRP we Wrocławiu została utrwalona dla przyszłych pokoleń.

Dziekan Jan Bieć

Co Pan/Pani Dziekan zapamiętał/zapamiętała najbardziej z okresu swojej kadencji?

W czasie mojej aktywności w samorządzie radcowskim jedną z najistotniejszych spraw było pozyskanie kamienicy przy ul. Włodkowica 8 we Wrocławiu na siedzibę samorządu. Akt notarialny, w Kancelarii Notarialnej notariusza Wojciecha Kamińskiego, podpisały 3 osoby: Danuta Bober, Jan Łoziński, Jan Bieć.

Dzisiaj kamienica przy ul. Włodkowica 8, dzięki zaangażowaniu wielu osób, stanowi wizytówkę samorządu i daje poczucie stabilizacji jak również stanowi podstawę do aktywności radców i aplikantów radcowskich. Kamienica przy ul. 8 we Wrocławiu to urokliwie położona nieruchomość w tzw. Dzielnicy Czterech Świątyń i jest to jedyna nieruchomość w mieście mająca status willi wiejskiej z pierzeją wschodnią i pierzeją zachodnią. Pierzeja zachodnia po zakupie kamienicy została zburzona z uwagi na jej fatalny stan techniczny.

Inne ważne wydarzenia to organizacja XV Dni Prawniczych, w których uczestniczyło ok. 500 osób z całej Polski reprezentujących wszystkie zawody prawnicze.

Po raz pierwszy udało się zorganizować konkurs krasomówczy wspólny dla aplikantów radcowskich i adwokackich. To przedsięwzięcie zostało zauważone zarówno w prasie lokalnej jak i ogólnopolskiej.

Ciekawym przedsięwzięciem była organizacja turnieju tenisowego, w którym udział wzięli praktycznie przedstawiciele wszystkich zawodów prawniczych. Jak się później okazało, impreza ta stała się wydarzeniem cyklicznym.

Można mówić jeszcze o szeregu innych zdarzeń i imprezach w ramach działalności samorządowej, jedno jest pewne, że osoby biorące udział w pracach wykazały się bardzo dużym zaangażowaniem, co w konsekwencji ugruntowało rolę samorządu radcowskiego w życiu Wrocławia.

To pytanie nie będzie chyba zaskoczeniem – Pana/Pani zdaniem, jakie jest obecnie największe wyzwanie dla radczyń prawnych i radców prawnych?

Obecnie należy dążyć do umocnienia pozycji zawodu radcowskiego, który przez te 40 lat przechodził i przechodzi transformację. Zmieniły się diametralnie możliwości wykonywania zawodu radcy prawnego i samorząd musi poszukiwać nowych pomysłów w celu zapewnienia rozwiązań systemowych w wykonywaniu zawodu radcy prawnego.

I ostatnie pytanie – puśćmy wodze fantazji – spotykamy się za 40 lat na obchodach ósmej dekady samorządu radców, czego życzyłby Panu Dziekanowi OIRP/Pani Dziekan we Wrocławiu przy okazji obchodów?

Dziekanowi, życzyłbym jak najlepszej pracy na rzecz samorządu, poszukiwania i realizowania nowych pomysłów ugruntowujących pozycję radcy prawnego w obrocie gospodarczym. Z wyzwań bardziej przyziemnych; może będzie dobry klimat do odbudowy pierzei zachodniej, jak również będzie można pomyśleć o budowie (od strony ogrodu) zaprojektowanej kiedyś „oranżerii”, służącej radcom jako miejsce spotkań i konferencji (pomieszczenie na ok. 150 osób). W pierzei zachodniej można byłoby pomyśleć o uruchomieniu tzw. KLUBU PRAWNIKA. Są to pomysły, które niosą za sobą duże koszty, ale po ich realizacji można będzie liczyć na szereg korzyści, w tym również finansowych. Zachęcam do analizy tych przedsięwzięć.

Fot. Archiwum prywatne

Dziekan Jan Łoziński

Co Pan/Pani Dziekan zapamiętał/zapamiętała najbardziej z okresu swojej kadencji?

Pełnienie przeze mnie funkcji dziekana – po raz pierwszy – nie rozpoczęło się w typowym czasie, czyli w następstwie wyborów. W czerwcu 1999 r. na Dziekana Rady OIRP we Wrocławiu został wybrany mec. Witold Łoś. Niestety śmierć, w dniu 14 listopada 2000 roku, przerwała pełnienie przez niego tej funkcji. Kadencja organu trwała. W dniu 24 listopada 2000 r. Rada OIRP powierzyła pełnienie obowiązków Dziekana mec. Janowi Bieciowi.

W dniu 30 marca 2001 r. Zgromadzenie OIRP wybrało mnie na Dziekana Rady i byłem nim aż do końca kadencji w 2003 r. Z okresu tej kadencji dominującym wspomnieniem jest wspomnienie remontu siedziby Izby, czyli remontu kamienicy przy ul. Włodkowska 8. To było bardzo duże wyzwanie, zarówno dla mnie, jak i całej Rady, a także całej Izby. Wyzwanie pod względem organizacyjnym. Przed firmą Integer stanął ogrom zadań. Remont obejmował olbrzymi zakres prac budowlanych łącznie z wyburzeniem przybudówki, zerwaniem niektórych stropów. Musieliśmy poświęcić wiele czasu na udział w spotkaniach z wykonawcą, a także innymi instytucjami procesu inwestycyjnego. Na czas remontu biuro Rady przeniosło się do wynajętych pomieszczeń przy ul. Włodkowska 21a. To wszystko zdominowało okres tej kadencji.

W czerwcu 2003 roku Zgromadzenie Izby ponownie wybrało mnie Dziekanem Rady OIRP. Jeszcze trwał remont, który zakończył się w następnym roku i Rada OIRP wróciła do wyremontowanego budynku w dniu 1 maja 2004 r. Pomimo ukończenia prac budowlanych, sprawy z remontem siedziby dalej absorbowwały uwagę. Z drugiej kadencji pamiętam dużo spraw związanych z przystosowaniem się samorządu do nowych zasad wpisowych na listę radców prawnych oraz nowych zasad prowadzenia egzaminu radcowskiego. To

są najważniejsze zapamiętane wydarzenia z okresu dwóch moich kadencji.

To pytanie nie będzie chyba zaskoczeniem – Pana/Pani zdaniem, jakie jest obecnie największe wyzwanie dla radców prawnych i radców?

Wydaje mi się, że pomimo upływu czasu, przed radcami prawnymi, jako najważniejsze stoją takie same – co do zasady – wyzwania, jak przed radcami prawnymi z okresu moich dwóch kadencji i lat późniejszych. Wyzwanie rzetelnego wykonywania zawodu, przestrzeganie zasad etyki radcy prawnego i dotrzymanie wierności złożonemu ślubowaniu. Zdaję sobie sprawę, że w szczegółach, z biegiem lat, zmieniają się warunki, w których przychodzi wykonywać zawód. Zmieniają się proporcje pomiędzy formami wykonywania zawodu, powstają nowe kategorie spraw, zmienia się zakres przedmiotowy wykonywania zawodu, aczkolwiek w tej chwili wydaje się on optymalny, to jest to tylko w tej chwili i może ulec zmianie.

Przed radcami powstaje konieczność udzielenia sobie odpowiedzi, a co za tym idzie, dokonania wyboru formy wykonywania zawodu, tj. indywidualnego czy wspólnego wykonywania zawodu. Podjęcie określonej specjalizacji z kolei, wymaga położenia nacisku na dokończenie w danym kierunku. To są wszystko codzienne wyzwania, a kierunek główny jest ten sam, jak uczciwie i rzetelnie świadczyć pomoc prawną, tym którzy jej potrzebują.

I ostatnie pytanie – puśćmy wodze fantazji – spotykamy się za 40 lat na obchodach ósmej dekady samorządu radców, czego życzyłby Panu Dziekanowi OIRP/Pani Dziekanowi we Wrocławiu przy okazji obchodów?

Z odpowiedzią na to pytanie mam największy problem. Perspektywa kolejnych

40 lat przekracza granice mojej wyobraźni. Kiedy powstawał samorząd, nikt (nawet ci najbardziej proroczy) nie wyobrażali sobie tego co się stanie przez 40 lat istnienia samorządu. W czasach pionierskich granicą wyobraźni były dziesięciolecia. To po pierwsze. Po drugie: Nie spotkamy się za 40 lat na obchodach ósmej dekady. Jest to niemożliwe z powodu mojego wieku. Co najwyżej będę kibicować kolejnej Pani Dziekan lub Panu Dziekanowi z „góry” i stamtąd przyślę swoje duchowe życzenia. A jeżeli samorząd jeszcze będzie istnieć, albo odrębny, a może wspólny połączony z samorządem adwokackim, to będę życzył, aby rozwijał się jako samorząd niezależny, jako samorząd odważny i był ważnym oraz docenianym ogniwem demokratycznego państwa prawa.

Fot. Archiwum prywatne

Dziekan Barbara Kras

Jakie działania uznałaby Pani/Pan Dziekan za najważniejsze w okresie swojej kadencji?

Okres moich dwóch kadencji przypadł na czas kiedy starania moich poprzedników

o uznanie zawodu radcy prawnego jako równoprawnego adwokatom praktycznie dobiegały końca. Radcowie prawni zostali wyposażeni w togi z niebieskim żabotem, zbudowali silny i niezależny samorząd, a ich uprawnienia stały się bardzo szerokie (również w sprawach rodzinnych, a z czasem w sprawach karnych). Jednocześnie po otwarciu zawodów prawniczych, w roku 2005, bardzo szybko rosły szeregi nowych członków. Dlatego jednym z priorytetów mojej kadencji uczyniłam integrację środowiska. Tradycja pikniku radcowskiego i spotkań noworocznych to jedynie przykłady inicjatyw, które zapoczątkowałam. Również pierwszy numer „Przeglądu Radcowskiego” ukazał się w czasie mojej kadencji (początkowo funkcjonował jako „Biuletyn Informacyjny”). Pole do integracji dawał, poddany gruntownej rewitalizacji ogród, który stał się miejscem spotkań dla członków naszego samorządu. Nie można też zapomnieć o integracji środowiska na forum międzynarodowym. Wstąpienie OIRP we Wrocławiu do FBE otworzyło nowe możliwości, czego obecnie jesteśmy beneficjentami w postaci konferencji i seminariów międzynarodowych.

To pytanie nie będzie chyba zaskoczeniem – Pana/Pani zdaniem, jakie jest największe wyzwanie dla radczyń prawnych i radców prawnych obecnie?

Na pewno świat, w którym żyją i pracują radczynie prawne i radcowie prawni różni się od tego sprzed czterdziestu lat. Na pewno inne problemy spędzają przysłowiowy sen z powiek w 2022 r., niż to było w 1982 r. Niepewność jutra w obliczu pandemii czy też wojny, zapewnienie bytu sobie i swojej rodzinie w czasach inflacji, odnalezienie się na coraz trudniejszym i wymagającym coraz większego zaangażowania – z uwagi na dynamiczne zmiany przepisów prawnych i praktycznie

ostępności dla klientów w trybie 24/7 – rynku usług prawniczych. Ja jednak, jako działacz samorządowy, chciałabym podkreślić jeszcze jeden aspekt. Bardziej może związany z funkcjonowaniem korporacji. Wydaje mi się, że szczególnie w kontekście wniosku grupy posłów do Trybunału Konstytucyjnego, wyzwaniem jest utrzymanie przez samorząd zawodowy wywalczonego statusu wśród zawodów zaufania publicznego. Tylko w pełni niezależny samorząd jest w stanie efektywnie wspierać radczynie prawne i radców prawnych, a w okresie aplikacji również aplikantki i aplikantów, w wyzwanianach, z którymi przychodzi im się mierzyć. A ponadto zapewnić jakże ważną integrację środowiska, o którą – co mówię z przykrością – w tym codziennym biegu coraz trudniej.

I ostatnie pytanie – puśćmy wodze fantazji – spotykamy się za 40 lat na obchodach ósmej dekady samorządu radców, czego życzyliby Pan/Pani Dziekanowi OIRP we Wrocławiu przy okazji obchodów?

Zdecydowanie to pytanie jest najtrudniejsze. Perspektywa 40 lat to naprawdę bardzo długi okres. I tak jak zapewne Dziekan Dmochowski 40 lat temu zakładał, że z trudnością przewidziałby tak intensywne przemiany społeczno – gospodarcze, z jakimi przyszło nam się mierzyć w latach 90., zakończoną tak dużym sukcesem walkę naszego samorządu o należne nam miejsce wśród zawodów zaufania publicznego, powszechna informatyzacja (a co za tym idzie alienację jednostki) i globalizacja wymagająca znajomości języków obcych oraz innych systemów prawnych, tak i trudno mi sobie wyobrazić, z czym będzie się mierzył Dziekan OIRP we Wrocławiu za 40 lat. Jedno mogę mu życzyć z pełnym przekonaniem, że samorząd radcowski nadal będzie istnieć, nadal będzie realizować swoją misję i dbać o etos

zawodu, a radczynie prawne i radcowie prawni nadal będą wykonywać swoje obowiązki zawodowe w służbie społeczeństwu.

Dziekan Leszek Korczak

Co Pan/Pani Dziekan zapamiętał/zapamiętała najbardziej z okresu swojej kadencji?

Czas, gdy byłem Dziekanem, przypadł na okres, gdy na rynek zawodów prawniczych wkraczały kolejne roczniki radców prawnych, którzy rozpoczynali kształcenie po tzw. otwarciu zawodów prawniczych w 2005 r. Było to duże wyzwanie, bo w stosunkowo krótkim czasie zmieniał się w istotny sposób struktura wiekowa członków OIRP we Wrocławiu, a co istotniejsze praktycznie podwoiła się liczba radczyń i radców prawnych. Rok 2013, w którym rozpoczynałem pierwszą kadencję, był czwartym w kolejności, w którym rokrocznie przybywało bardzo wielu radców prawnych. Przede wszystkim pojawiła się potrzeba zbudowania pomostu pomiędzy mniej liczebnymi rocznikami, które jednak tworzyły i współtworzyły

samorząd, a bardzo liczebnymi rocznikami, które dopiero wchodziły na rynek. Izba musiała przemodelować dotychczasowy sposób funkcjonowania, by odpowiedzieć na potrzeby jak największej liczby radców prawnych. Wielu radców prawnych postrzegało Izbę jako kolejny na swej drodze urząd, a nie miejsce, w którym mogą szukać zrozumienia czy pomocy. Razem z koleżankami i kolegami postawiliśmy sobie za cel, by odbudować więź radczyń i radców prawnych z samorządem. Chcieliśmy i myślę, że w dużej mierze nam się to udało. Więcej osób uczestniczyło we wszelkich izbowych wydarzeniach – znacznie więcej zaangażowało się w prace na rzecz Izby. Szkolenia, integracja, pomoc charytatywna, spotkania seniorów, współpraca zagraniczna – każda forma aktywności jest dobrą okazją, aby zaktywizować ludzi tak, aby nie tylko uczestniczyli w wydarzeniach samorządowych, ale je współtworzyli. Liczą się z pozoru drobne rzeczy – jak na przykład możliwość korzystania z pokoju w Izbie do spotkań z klientami, czy też przyjęcie pod dach ośrodka mediacji – co też zbliża do Izby. Za te oba przykładowe pomysły moim współpracownikom bardzo dziękuję. Mam nadzieję, że mimo dużej liczebności Samorząd systematycznie scalał środowisko i był odbierany jako „bliżej ludzi”. Wiele osób, które w tym czasie zaangażowało się w pracę samorządu, do dnia dzisiejszego w nim pozostaje i go współtworzy, co bardzo mnie cieszy. Największą satysfakcją daje jednak niezorganizowanie dużego samorządowego wydarzenia, ale zadowolenie radcy prawnego wychodzącego z Izby, gdzie przyszedł ze swoim problemem i mógł liczyć na zrozumienie i realną pomoc.

Bardzo ważne była dla mnie także „profesjonalizowanie” pionu dyscyplinarnego – i stworzenie odpowiednich warunków pracy dla sędziów i rzeczników

dyscyplinarnych. Należyte funkcjonowanie Izby w powyższym zakresie ma ogromne znaczenia na postrzeganie samorządu w oczach opinii publicznej.

To pytanie nie będzie chyba zaskoczeniem – Pana/Pani zdaniem, jakie jest największe wyzwanie dla radczyń prawnych i radców prawnych obecnie?

Na pewno ostatnie lata bardzo zmieniły naszą rzeczywistość, a co za tym idzie, również zmieniły dla radczyń i radców prawnych priorytety oraz inne są problemy, z którymi muszą się mierzyć. Obecnie wydaje mi się, że wyzwaniem dla koleżanek i kolegów jest utrzymanie się na rynku, a dla rozpoczynających, odnalezienie się na rynku usług prawniczych. Nie mniejszym wyzwaniem jest też, by dążąc do konkurencyjności, nie zapomnieć o zasadach etyki oraz wymogu profesjonalnego działania.

I ostatnie pytanie – puśćmy wodze fantazji – spotykamy się za 40 lat na obchodach ósmej dekady samorządu radców, czego życzyłby Pan/Pani Dziekanowi OIRP we Wrocławiu przy okazji obchodów?

Muszę powiedzieć, że z tych trzech pytań to było najtrudniejsze. To, jak szybko postępują zmiany, sprawia, że w roku 1982 zakładam, że mało kto z „matek i ojców założycieli” mógł sobie wyobrazić, w jakiej rzeczywistości przyjdzie nam żyć w roku 2022. Odpowiadając jednak na pytanie, życzyłbym, aby mógł z taką dumą patrzeć na minione kolejne cztery dekady, z jaką my patrzymy teraz. Porównując nasze samorządowe osiągnięcia i stan posiadania, zmiany są widoczne w każdym dziesięcioleciu. Życzę jednak, by nadal istniała chęć dokonywania zmian i gotowość na nowe wyzwania, bo to będzie oznaczać, że samorząd jest nadal potrzebny i nadal się rozwija.

Dziekan Tomasz Scheffler

Fot. Archiwum prywatne

Co Pan Dziekan zapamiętał najbardziej z okresu swojej kadencji?

Z pewnym przymrużeniem oka mogę rzec, że ponieważ jestem w trakcie kadencji (za miesiąc – rozmawiamy przecież pod koniec sierpnia – minie drugi rok funkcjonowania obecnej Rady), to przede wszystkim mam nadzieję, że najlepsze rzeczy, godne szczególnego zapamiętania, jeszcze przed nami. Pomimo tego, warto jednak wspomnieć o kilku sprawach, które odcisnęły swe piętno na ostatnich latach. W pierwszej kolejności warto podkreślić, że udało nam się, zarówno jako poszczególni radcowie prawni, jak i samorząd jako całość, wyjść wzmocnionymi z kryzysu wywołanego epidemią COVID. Jego niespodziewanym efektem była większa łatwość w korzystaniu z narzędzi informatycznych i oswojenie się z cyfryzacją w pracy. Początkowo było sporo trudności i obaw, jednak obecnie rozprawy odmiejscowione czy korzystanie z portalu informacji sądowej stało się czymś zwyczajnym w naszym funkcjonowaniu. Także uczestniczenie w szkoleniach on-line czy posiedzenia i głosowania organów samorządu

z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość stało się zachowaniem zwyczajowym. Przypomnę w tym kontekście, chociażby, że uruchomiliśmy platformę e-learningową zintegrowaną z systemem automatycznego liczenia punktów szkoleniowych, wprowadziliśmy indywidualne konta do wpłaty składek czy też, że przygotowaliśmy pomieszczenie, z którego mogą korzystać pełnomocnicy chcący uczestniczyć w zdalnych posiedzeniach sądowych, a nie mogą tego uczynić w inny sposób. Dodam też, że tworzymy obecnie infrastrukturę cyfrową, która – mam nadzieję do końca listopada br. – pozwoli na w pełni elektroniczną komunikację między sędziami, izbą i radcami w zakresie spraw z urzędu oraz zautomatyzuje przydzielanie spraw. I nie jest to w żadnym razie ostatnie słowo w zakresie transformacji cyfrowej.

W toku obecnej kadencji doświadczaliśmy również szoku wywołanego brutalnym zagrożeniem agresji rosyjskiej wobec Ukrainy. Wspólnym wysiłkiem władz publicznych oraz oddolnych inicjatyw prywatnych udało się przyjąć w Polsce – w krótkim czasie – ogromne rzesze uchodźców. Także w tym przypadku członkowie naszej Izby stanęli na wysokości zadania i z ogromnym zaangażowaniem nieśli pomoc zarówno materialną, jak i intelektualną poprzez świadczenie nieodpłatnej pomocy prawnej potrzebującym. Było to o tyle istotne, że Wrocław stał się punktem docelowym dla setek tysięcy uciekinierów. Nie będę ukrywał, że tych kilka pierwszych tygodni było oznaczonych bardzo dużymi emocjami i intensywną pracą nad zmianami legislacyjnymi z jednej strony (OBSiL) oraz organizacyjnymi w ramach współpracy z Wrocławskim Centrum Rozwoju Społecznego i Urzędem Wojewódzkim. Stworzyliśmy wówczas grupę wolontariuszy, w ramach której działała (i działa do dziś, za co serdecznie dziękuję!) blisko

setka osób, głównie radców prawnych i aplikantów radcowskich, ale również adwokatów i prawników innych profesji. Dodam tu też, że ważną rolę w organizacji pomocy odegrała Fundacja Radcowie Razem – powołana w tej kadencji przez naszą Izbę – pod wpływem doświadczeń związanych ze spontanicznymi akcjami pomocowymi pojawiającymi się w pierwszych tygodniach epidemii COVID.

Trzecia sprawa, która już jest za nami, to uczczenie czterdziestolecia samorządu radców prawnych. Staramy się w trakcie obchodów jubileuszu uhonorować w szczególności tych, którzy położyli podwaliny pod jego powstanie oraz tych, dzięki którym udało się nam odejść od komunistycznego dziedzictwa i przekształcić w wolny i cieszący się zaufaniem publicznym zawód, będący ważnym elementem funkcjonowania porządku prawnego w Rzeczypospolitej i w odpowiednim zakresie w Unii Europejskiej. Ale pamiętamy też o nowych, kolejnych rocznikach współtworzących samorząd. Z myślą o nich staramy się o poszerzenie przestrzeni dla prowadzenia zajęć aplikacyjnych oraz o uzyskanie materialnej bazy dla stworzenia biur wirtualnych, które ułatwią potrzebującym rozpoczęcie własnej działalności radcowskiej. Mam nadzieję, że w chwili ukazania się „Przeglądu” będziemy już wiedzieć, czy podjęte starania w tej sprawie zmierzają do szczęśliwego finału. Jeżeli tak się stanie, to zapewne w grudniowym numerze „Przeglądu” znajdzie się miejsce na większy tekst poświęcony zwiększeniu majątku trwałego Izby.

Redakcja „Przeglądu Radcowskiego”, nie tylko z kronikarskiego obowiązku zawsze z chęcią informuje o bieżących działaniach Izby, więc nie omieszkamy Panie Dziekanie zająć się i tą sprawą. Teraz wróćmy jednak do pytań,

które zadawałam już w poprzednich wywiadach z Dziekanami: jakie obecnie jest pana zdaniem największe wyzwanie dla radców prawnych?

Nie będę zapewne oryginalny, jeżeli powiem, że największym wyzwaniem dla radców prawnych jest nadążanie za zmieniającymi się regulacjami prawnymi. Zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym dochodzi do narastania zjawiska inflacji prawodawczej. Narzędzia informatyczne pomagają nam się w tym jakoś odnaleźć, nie mniej wyraźna staje się presja specjalizacyjna. Nie jesteśmy w stanie jako samorząd, co oczywiste, zaradzić wszystkim bólowi związanym z procesami swoistej biurokratyzacji porządku prawnego, nie mniej staramy się choć trochę złagodzić jego skutki poprzez zwiększanie liczby szkoleń oraz wspomaganie rozwoju sekcji praktyków prawa. W ramach tej ostatniej instytucji nasza Rada rozważa możliwość jakiegoś instytucjonalnego wzmocnienia procesu specjalizacyjnego poprzez system certyfikatów. Zagadnienie to jest jednak na tyle kontrowersyjne i skomplikowane prawnie, że z godnymi poddania pod rozwagę środowiska efektami studiów w tym zakresie będziemy mogli zapoznać radców prawnych najprawdopodobniej dopiero pod koniec roku. Zwracam uwagę, że byłoby to – jeżeli będzie zgoda większości radnych – unikatowe działanie w skali Polski.

Wspomniane przeze mnie tendencje do wyraźnej specjalizacji związane są nierozdzielnie również z kwestią prowadzenia kancelarii, będącej przecież formą prowadzenia działalności gospodarczej. Także i ten aspekt staje się sporym wyzwaniem, nie tylko z powodu niepewnego, delikatnie to ujmując, otoczenia prawnego, ale również z powodu rosnącej konkurencji. Pomocne może być tu skorzystanie ze stworzonej przez Krajową Izbę Radców

Prawnych wyszukiwarki szukajradcy.pl oraz przyswojenie sobie reguł uczciwego i godnego informowania o prowadzonej działalności, zgodnego z Kodeksem Etyki oraz przepisami prawa. Tu wyzwaniem będzie dla samorządu sumienne upominanie i wychwytywanie działań nieuczciwych. Mam nadzieję, że zmianie ulegnie w tym zakresie również podejście organów państwa, bo dotychczasowa praktyka zamknięcia oczu i bagatelizowania naruszeń jest deprymująca. Będziemy jednak dalej walczyć z nieuczciwymi praktykami pojawiającymi się na rynku usług prawnych.

I ostatnie pytanie – puśćmy wodze fantazji – spotykamy się za 40 lat na obchodach ósmej dekady samorządu radców, czego życzyłyby Pan Dziekanowi OIRP we Wrocławiu przy okazji obchodów?

Za 40 lat? Bardzo trudna sprawa. Gdy przypomni sobie (kto może oczywiście), jak wyglądał świat przed czterdziestu laty, to zrozumie karkołomność takiego puszczania wodzy fantazji. Jestem pewny, że nikt wówczas, w dobie funkcjonowania zbrodniczego reżimu komunistycznego, nie przewidywał możliwości pojawienia się w 2022 r. rosyjskiej agresji na Ukrainę, czy wystąpienia pandemii tak specyficznej choroby jak Covid. Przecież nawet gdy w pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku, Samuel Huntington w „Zderzeniu cywilizacji” przepowiadał wybuch konfliktu rosyjsko-ukraińskiego, to opinię tę większość elit uznawała za nieuzasadnione rojenia człowieka, który nie rozumie procesów prowadzących do „końca historii”. Dziś możemy się zastanawiać nad naiwnością przywódców i intelektualistów, nad ich dziwną niezdolnością dostrzegania znaków i przewidywania skutków przemian społecznych, gospodarczych i przede wszystkim – geopolitycznych. Jednak obawiam się, że my

sami także jesteśmy dziś dotknięci podobną przypadłością, że również wydaje się nam, że – jak to ujął Sławomir Mrożek – „jutro to dziś, tyle że jutro”. Mając zatem świadomość ułomności takich profetycznych wypowiedzi, zakładam, że podczas obchodów ósmej dekady istnienia samorządu radców prawnych będę życzył przyszłej pani Dziekan (a może panu Dziekanowi lub osobie dziekańskiej), aby Izba kontynuowała swój szybki rozwój, aby dalej organizowała oczekiwane i udane szkolenia, konferencje oraz spotkanie integracyjne, aby utrzymywała uzyskaną znaczącą pozycję w strukturach krajowych i europejskich, aby radcowie angażowali się licznie w działania samorządu, aby wzrastała radcom liczba wypłacalnych klientów mających sprawy możliwe do rozstrzygnięcia bez długoletnich procesów wywołanych ustalaniem statusu sędziego oraz, aby Minister Sprawiedliwości znowu podniósł stawki za prowadzenie spraw z urzędu. I żeby pani lub pan Dziekan albo osoba dziekańska miała lub miał czas na

czytanie książek w wersji papierowej, bo zapoznawanie się z tekstami, za pomocą wszczepów mózgowych, ma znacznie mniej uroku i ogranicza wyobraźnię. Aha, zapomniałbym o jeszcze jednym życzeniu: aby chór Izby wrocławskiej wygrał nareszcie doroczny festiwal pieśni prawniczej, organizowany przez izbę baskijską.

A coś takiego istnieje?!

Nie, nie istnieje, tak jak nie ma (jeszcze) chóru naszej Izby, choć izba baskijska taka ma i to nawet dosyć sławny. Jak miały być puszczone wodze fantazji, to w ten sposób pozwałam sobie – w groteskowej formie – przewidzieć, że przy tej nadprodukcji aktów normatywnych przekształcanie ich w słowa pieśni, może, na podobieństwo tego, co działo się w epoce Homera, pomóc w zapamiętywaniu dużej ilości tekstu. Życzę więc dziś członkom naszego samorządu, aby wprawdzie chór izbowy powstał, jednak by tekstów dyrektyw, ustaw czy rozporządzeń nie trzeba było przekształcać w pieśni. ●

Aut. J. Łozowski; fot. OIRP we Wrocławiu

Na okładce

U góry: Logo obchodów 40-lecia
Samorządu Radców Prawnych

U dołu: Ślubowanie radców prawnych;
fot. OIRP we Wrocławiu

Kolegium Redakcyjne

r. pr. Anna Zalesińska – Redaktor Naczelny
r. pr. Krystian Mularczyk – Zastępca Redaktora Naczelnego

Członkowie

r. pr. Sylwia Filińska
r. pr. Bartosz Frydel
r. pr. Radosław Gąsior
Beata Kozieł
r. pr. Marta Kruk
r. pr. Wojciech Lamik
Małgorzata Nierzewska
r. pr. Michał Pyrz
r. pr. Maciej Różewicz
r. pr. Dorota Seweryn-Stawarz
r. pr. Krystyna Stoga
r. pr. Milena Szostak-Kałuska

ISSN 2391-9159

Okręgowa Izba Radców Prawnych we Wrocławiu
ul. Włodkowska 8, 50-072 Wrocław

Telefony:

tel./fax (71) 793-70-94

tel./fax (71) 793-70-95

tel./fax (71) 793-70-96

e-mail: redakcja@oirp.wroclaw.pl

strona internetowa: <https://oirp.wroclaw.pl>